உ

சிவமயம்

சித்தாந்த சைவ வினா விடை

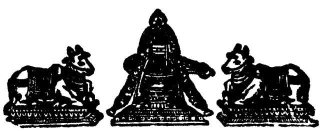

திருக்கயிலாய பரம்பரைத்

திருத்தருமபுர ஆதீனம்

வெளியீடு : 40.

தருமபுரம் ஆதீனம் வெளியீடு - 40

உ
சிவமயம்

சித்தாந்த சைவ வினு விடை

திரிசிரபுரம் காலஞ்சென்ற
திரு. கு. திருஞானசம்பந்தசாமி பிள்ளை அவர்களால்
எழுதப்பெற்று

திரிசிரபுரம் தமிழ் ஆசிரியர்
திரு. R. பஞ்சநதம் பிள்ளை அவர்களால்
பார்வையிடப் பெற்று

திருக்கயிலாய பரம்பரைத் திருத்தருமபுர ஆதீனம்
24-வது மகா சந்நிதானம்
ஸ்ரீலஸ்ரீ சண்முகதேசிக பரமாச்சாரிய சுவாமிகள்
திரு அருளின்படி
அச்சிடப் பெற்றது

இரண்டாம் பதிப்பு—2000

1941

சாது அச்சுக்கூடம்,
இராயப்பேட்டை - சென்னை

திருக்கயிலாய பரம்பரைத் திருத் தருமபுர ஆதீனம்

உசு-வது மகா சந்நிதானம்

ஸ்ரீ சண்முக தேசிக பரமாசார்ய சுவாமிகள்

குருபாதம்

முகவுரை

சித்தாந்த சைவ விைைவிடை என்னும் இச்சிறிய நூலில் சைவ சித்தாந்த சாத்திரக் கருத்துக்களும், சைவ சமய உண்மைகளும், சைவ சமயாச்சாரியர், சந்தானச்சாரியர் முதலியோர்களின் வரலாறுகளும், பல புராண வரலாறுகளும், மற்றும் பல சம்பிரதாயங்களும் எல்லோரும் எளிதில் அறிந்துகொள்ளும் வண்ணம் வினாவிடையாக எழுதப்பெற்றுள்ளன.

இதை எழுதியவர், திரிசிரபுரம் தமிழ் முனிஷியார் குமாரசாமி பிள்ளை புதல்வரும், சைவ சித்தாந்த சபை ஸ்தாபகருள் முக்கியஸ்தரும், சைவ சித்தாந்த மகா சமாஜ அங்கத்தினரும் ஆன காலஞ்சென்ற திரு. கு. திருஞானசம்பந்தசாமி பிள்ளை அவர்கள் ஆவர். இதன் முதற்பதிப்பு சுமார் 40 ஆண்டுகட்கு முன் வெளிவந்தது. மேற்படியாரின் தமயனார் புதல்வர் தமிழ் ஆசிரியர் திரு. R. பஞ்சநதம் பிள்ளை அவர்கள் இந்நூலை அன்புடன் உதவி புதிய பதிப்பு வெளிவருமாறு கேட்டுக் கொண்டார்கள்.

பல வெளியீடுகளை வெளியிட்டும், மகாநாடுகளைக் கூட்டுவித்தும், சைவ சமயத்தை வளர்த்துவரும் திருக்கயிலாய பரம்பரைத் திருத்தருமபுர ஆதீனம் 24-வது மகா சந்நிதானம் ஸ்ரீலஸ்ரீ சண்முக தேசிக ஞானசம்பந்த பரமாச்சாரிய சுவாமிகள் அவர்கள் இந்நூலைப் பலரும் கற்றுப் பயனடைய வேண்டும் என்னும் பெருங்கருணை கொண்டு இதன் இரண்டாம் பதிப்பு வெளிவரக் கருணை புரிந்தார்கள்.

இப்பெருங்கருணைச் செயல்புரியத் திருவுளம் பற்றிய தருமபுரத்துத் தண்முகத் துய்யமணியான சண்முகச் செய்ய மணியின் திருவடிகள் சிறந்தோங்கித் திகழ்வதாக.

தருமபுரம்
9—7—41

மௌன சோமசுந்தரத் தம்பிரான்
திரிசிராப்பள்ளி மலைக்கோட்டை,
மௌன மடம், தருமபுரம் ஆதீனம்

சிவமயம்

உள்ளுறை

			பக்கம்
1.	உலகவியல்	....	1
2.	சித்தியல்	... ...	6
3.	வேதசிவாகமவியல்	... ...	13
4.	பதியியல்	... ...	23
5.	சக்தியியல்	... ...	29
6.	சிவகுமாரவியல்	... ...	43
7.	பாசவியல்	... ...	59
8.	மூர்த்தியியல்	... ...	76
9.	ஸ்தலவியல்	... ...	100
10.	தீர்த்தவியல்	... ...	118
11.	ஆசாரியவியல்	... ...	119
12.	முத்தியியல்	... ...	144

உ

சிவமயம்

சித்தாந்த சைவ விஞ விடை

1. உலகவியல்

1. உலகம் எவ்வியல்பினது ?

தோன்றி நின்று அழியும் காரியமாயுள்ளது.

2. காரியமென்ருலென்னே ?

காரணத்தினின்றும் ஆக்கப்படுபொருள்.

3. காரணமென்ருலென்னே ?

காரியத்துக் கின்றியமையாததும் அதற்கு முற்காலத் திருப்பதும் அதனினின்றும் வேருகாததுமான பொருளும், கருவியும், ஆக்குவோனுமாகிய மூன்றும் காரணமென்னப் படும். இவை முறையே முதற்காரணம், துணைக்காரணம், நிமித்தகாரணம் எனப் பெயர்பெறும்.

4. மேற்கூறிய காரணங்களை உதாரண வாயிலாய் விளக்குக.

குடமாகிய காரியத்திற்கு மண் முதற்காரணம், தண்ட சக்கரம் துணைக்காரணம், குயவன் நிமித்தகாரணம்.

5. உலகம் தோன்றி நின்று அழிவதென்பதற்குப் பிரமாண மென்னே ?

உலகிற் சில பாகங்களோரொருகால் பூகம்பம், பிரவா கம், புயற்காற்று முதலியவற்ருல் அழியக்காண்டலின் ஏனைப் பாகங்களும் பிறிதொருகா லழியும். சமுத்திரங்களிலே யநே கத் தீவுகளோரோர் காலங்களிலே யுண்டாவதைக் காண்ட லின் ஏனைப் பாகங்களும் பிறிதொருகால் உண்டாயிருத்தல் வேண்டும். தோற்றமுள்ள பொருள்யாவு மழியுமாதலானும்

அழிந்த பொருள் மறித்துந் தோன்றுமாதலாலும் உலகம் தோன்றி நின்று அழியுங் காரியமாயுள்ள தென்றுணர்க.

6. இங்ஙனந் தோன்றி நின்றழிதல் உலகிற்கியல் பென்றாலென்னை ?

இயற்கைப் பொருளாயின் விகாரமெய்தி செயற்கைப் படுதல் கூடாது. அங்ஙனமின்றித் தோன்றி நின்றழிதல் கண்டாமாதலானும், இன்னும் நிலக்கரி காலந்தரத்து வைர மாகவும் என்பு கல்லாகவும் மாறுதலைக் கண்டாமாதலானும் உலகஞ் செயற்கைப் பொருளாமன்றி இயற்கைப் பொருளன் றென்றுணர்க.

7. உலகமெத்தனை வகைப்படும் ?

சித்து அசித்து என இருவகைப்படும்.

8. அவை யென்ன ?

சித்து என்பது அறிவுடைய பொருள். அசித்து என்பது அறிவில்லாத பொருள், அதாவது ஜடம்.

9. மேலே தோன்றி நின்றழியு மென்றது சித்துலகத்தையா, ஜடவுலகத்தையா ?

ஜடவுலகத்தையே.

10. பிருதிவி, அப்பு, தேயு, வாயு, ஆகாயமாகிய பஞ்ச பூதங்களுக்கு வேறாகச் சித்து என்றொரு பொருளிருப்பது யாங்ஙனம் ?

ஆன்மாக்களாகிய எம்மிடத்திலறிவு நிகழ்வதே சாக்ஷியாம்.

11. பஞ்ச பூதங்களின் சேர்க்கையாலுண்டாகும் அறிவு நிகழ்ச்சியே சித்தென்று கொண்டாலென்னை ?

அது கூடாது. ஏனெனில் பஞ்ச பூதங்களின் சேர்க்கையாலுண்டாவது அறிவாயின் அச்சேர்க்கையாகிய அறிவு எக்காலத்தும் உடலைவிட்டு நீங்கலாகாது. அங்ஙன மின்றி

உடல் கிடக்க அறிவு நீங்குகையால் அறிவு பஞ்ச பூதங்களின் சேர்க்கையா லுண்டானதல்ல.

12. ஆயின் காந்த மிரும்பை ஈர்க்கும் விதம் யாது? ஈர்க்கு மறிவு ஜடமாகிய காந்தத்துக்கு உண்டாயவாறு பஞ்ச பூதசேர்க்கையே ஆன்ம அறிவு என்று கொண்டா லென்னை?

இரும்பைக் காந்தமீர்ப்பது தனது அறிவாலன்று தொழிலால். எதிர்ப்பட்ட இரும்பையே யன்றி எதிர்ப்படாத இரும்பைத் தேடிப்போய் இழுக்கவல்லதோ அது? இழுக்க வல்லதாகிய அது தான் பற்றிய இரும்பை மீட்டும் விட வல்லதோ? நாம் பற்றினோ மெனவாவது நமக்கு விடச் சக்தியில்லை யெனவாவது அது அறியுமோ? இதனை ஆன்மாவுக் குவமையாகத் தேடினது அசம்பாவிதமேயாம். இதனால் தேகத்தின் குணமே அறிவென்னும் வாதம் நசித்தது.

13. வெற்றிலை, பாக்கு, சுண்ணம் இம்மூன்றுஞ் சேர்ந்த காலத்து, சிவப்பு நிறமுண்டாமாறு அறிவு நிகழ்தலாகாதோ?

சிவப்புநிறம் அச்சேர்க்கையை விட்டு வேறாய் நில்லாது. அன்றி வெற்றிலைபாக்கு சுண்ணமென்று கூறிய சேர்க்கையின்கண் சிவப்பென்னு மொரு தன்மையே கண்டாம். இத்தேகத்தில் அப்படி ஒரே தன்மை காணப்படாமல் புலன், பொறி, குண முதலிய அநேக தன்மைகளுண்டாவதைக் கண்டாம். ஆதலாலறிவு என்பது பூதங்களினின்றும் வேறுபட்ட பொருளாம்.

14. இனிப் பூதங்களிற் பிருதிவியின்கண் நிகழ்வன யாவை?

சப்தம், ஸ்பரிசம், ரூபம், ரசம், கந்தமென்னுமைந்துமாம்.

15. அப்புவின்கண் நிகழ்வன யாவை?

சப்தம், ஸ்பரிசம், ரூபம், ரசம் என்னுநான்குமாம்.

16. தேயுவின்கண்ணிகழ்வன யாவை ?
சப்தம், ஸ்பரிசம், ரூபம் என்னுமூன்றுமாம்.
17. வாயுவின்கண்ணிகழ்வன யாவை ?
சப்தம், ஸ்பரிச மென்னுமிரண்டுமாம்.
18. ஆகாயத்தின்கண்ணிகழ்வது யாது ?
சப்தமென்னுமொன்றேயாம்.

19. உடலாக இவைசேர்ந்த காலத்து இவற்றினிடத்து அறிவு தோன்றுமென்றாலென்னை ?

பூதங்கள்சேர்ந்த தேகம் சவமாய்க் கிடந்தகாலத்தும், உறங்குங் காலத்தும் அறிவு கண்டதில்லையாதலால் பூதங்களின் சேர்க்கையறிவன்று.

20. சவமாய்க் கிடந்தது வாயுவானது கூடிடாமையினுலன்றோ ?

அந்த வாயுவானது உறக்கத்திலே பிரியாது நிற்கவும் அறியாமை நிற்றலால் வாயு அறிவன்று. அன்றிப் பஞ்சபூதங்களின் சேர்க்கையினுல் ஆன்மகுணமாகிய அறிவை எந்த மகா புருஷனு மிதுவரையிலு முண்டுபண்ணிக் காட்டியது மின்று. ஆதலால் ஜடகாரியமன்றாய், ஜடத்தை யியக்குவதாய்ப் புலன்களின் வழியே போகத்தை யனுபவிப்பதாய்த் தனிப்பொருளொன்று இத்தேகத்தின்கணுளது. அதுவே ஆன்மா, புற்கலன், எஜமானன், அணு, உயிர், ஜீவன், பசு, என்பனவாதி பெயர்கள் பெறும்.

21. ஜடத்தினின்றும் சித்து ஏன் பிறவாது ?

ஜடம் அறிவில்லாதது என்று மேலே கூறினும். ஜடத்தின் காரியம் ஜடமேயல்லது சித்தாகாது. ஏனெனின் காரணமெவ்வாறோ அவ்வாறே காரியமாமென்பது தர்க்கநூற்றுணிபு.

22. சுண்ணமும் மஞ்சளும் சேர்ந்து சிவப்புவர்ணமுண்டாவதுபோல ஜடத்தினின்றுஞ்சித்துஏன்தோன்றாது ?

சுண்ணமும் மஞ்சளும் ஜடமாயினவாறு அவை புணர்ந்தபோதுண்டான செந்நிறமும் ஜடமேயாம். அது சித்தன்று. அன்றி நாமெடுத்துக்கொண்ட உவமைகளில் சுண்ணமும் மஞ்சளும் பொருள்கள். சுண்ணத்திற்கு நிறம் வெண்மை. மஞ்சளுக்கு நிறம் பசுமை. வெண்மை, பசுமை, பொருள்களல்ல. குணங்களாம். இந்தக் குணங்களைப்போல இவற்றையுடைய பொருள்களுக்குத் தொழிலுமுளது. அது அசைத்தால் அசைவதேயாம். இத்தனையுஞ்சேர்ந்து ஜடமென்றே பிரசித்திபெறும். இவைபோல்வதொரு குணமாக ஆன்மாவை நிரூபித்தல் முடியாது. இன்னும் மஞ்சளும் சுண்ணமு மொன்றுகூடிச் சிவப்புண்டாகும்போது அந்த முதற்பொருள்கள் சிதைந்து அல்லது தேய்ந்து சொரூப மாறிப் போகின்றன. புதிதாய்த் தோன்றிய செந்நிறமோ வெளியே நன்கு தோன்றுகிறது. இப்படிப் பூதங்கள் சிதையவாவது தேயவாவது காணப்படாமலும் அதிற்றோன்றியதாகக்கூறிய ஆன்மகுணம் வெளித்தோன்றாமலும் இருப்பது காண்க.

23. பொறிகள் புலனையறிவதால் அவையேன் சித்தாகா?

பொறிகளொன்றறிந்தது ஒன்றறியாமையின் இவ்வைந்தையு மொருங்கேயறிவதே யாம்கூறிய சித்தாம். அன்றி பொறிகளொடுங்கின சொப்பன காலத்தில் நிகழ்வதை அறியும் அறிவு உளதாதலின் அதுவே அச்சித்தாம்.

24. இவ்வாறு அறிவன மனமுதலியவன்றோ?

அன்று. மனம் நினைக்கும், புத்தி விசாரிக்கும், சித்தம் நிச்சயிக்கும், அகங்காரம் துணியும். ஆனாலிவை தாம்செய்த செயலிதுவென அறியா. இவற்றினைக்கூடி யான்நினைந்தேன் விசாரித்தேன் நிச்சயித்தேன் துணிந்தேன் என்றுணர்ந்த அறிவு வேறாயிருத்தலால் இக்கரணங்கள் யாம் கூறிய சித்

தன்றும். அதுவதுவாய் நின்று அவற்றின் செயல்களை வேறு வேருக அறிவதே யாம்கூறிய சித்தாம்.

25. இதுகாறுங்கூறிய நியாயங்களைத்தவிர்த்து,தேகத்தினின்றும் வேருய்ச்சித்தென்ருரு பொருளிருப்பதை யுணர வேறுசில நியாயங்கள் கூறுக.

அநேகமுளவாயினும் ஈண்டுச் சில கூறுவாம். சொப்பனத்தில் சாக்கிராவத்தைப்படுஞ் சிலர் சாக்கிரத்திற் சாக்கிரத்திலும் அறிவதற்கரிய விஷயங்களைக் கண்டுபிடிப்பதிலும், உலகிற் காணுவதெல்லாம் போக்கியப் பொருளாகவே போகி யொருவனுளனுதல் சித்தமாயிடுதலினும், மனிதர்கட்கு விருப்பு வெறுப்பு இருத்தலினும் தேகத்தினின்றும் வேருய்ச் சித்து பிரகாசிப்பது தெளிந்திடுக. சுக முதலியவுடையதெதுவோ அதுவே ஆன்மா என அறிக.

2. சித்தியல்

26. மேலே சித்தென்று கூறப்பட்டவை எவ்வியல்பின?

எம்மிடத்து நிகழும் சித்து அளவிடற்கரியவாய், நித்தியமாய், மலவிருளி லழுந்தி யிருப்பவாய், வியாபகமாய், சார்ந்ததன்வண்ணமாய்ச் சுதந்திரமின்மையும், அதிருப்தியும், அறிவித்தாலறியுமறிவும், சிற்றறிவும், சிறு தொழிலுமுடையனவாயிருப்பவை.

27. அளவிடற் கரியதென்றதினுலே ஆன்மாக்கள் பலவென்பது அமையும். அனேக வர்ணமான மணிகள் கோத்த வெண்மையான சரட்டில், அவ்வம்மணிகளின் நிறம் வேறுபட்டுத்தோன்றினும் சரடு வொன்றேயாயிடுதல் போல ஆன்மாவொன்ருயிருந்து, சரீரங்கள் பலவாயிடுதல் ஏன் கூடாது?

காணப்பட்ட சரீரங்கள் பலவற்றுள்ளு மிருக்கும் ஆன்மாக்களெல்லா மொன்றா யிருப்பினொருவனெண்ணின வெண்ணமே ஏனையோரு மெண்ணவேண்டும். மணிகள் கோத்த சரட்டினோர் பாகத்தைப் பிடித்தாட்டுங்காலத் தெல்லாமணிகளு மசைதல்போல ஒருடலில் ஓர் ஆன்மா நோயினாற் றுடிக்குமளவி லேனைய தேகங்களிலுள்ள ஆன் மாக்களுந் துடிக்கவேண்டும். அவ்வாறின்றி ஒவ்வொரு ஜீவனுக்கும் நடையுடை பாவனை வெவ்வேறாய்ச் செயல் கள் வெவ்வேறா யெண்ணங்கள் வெவ்வேறாய் அறிவும் வெவ்வேறா யிருத்தலினாலே சரீரந்தோறும் ஆன்மா வெவ் வேறா யிருப்பது துணியப்படும். சரீரங்கள் அளவிடற்கரி யனவாகவே ஆன்மாக்களும் அளவிடற்கரியனவாம். சுக துக்க வேறுபாட்டால் சரீரந்தோறும் ஆன்மா வேறெனவுணர்க.

28. ஏன் ஆன்மாக்கள் நித்தியமாயிருத்தல் வேண்டும்?

நித்தியமன்றேல் அநித்தியமாம். அநித்தியமாயின் தேகமழிய ஆன்மாவழியும். அழியவே அவரவர்களுடைய நல்வினை தீவினைகள் அவ்வத் தேகத்தோடே நீங்குமென்று கொள்ளல் வேண்டும். அங்ஙனமாயின் ஆன்மாக்களுண் டாகுங் காலத்து வினையின் பிரஸ்தாபங் கேட்கப்படமாட் டாது. வினையின்றேல் அறிவாகிய ஆன்மா கூன் குருடு செவிடு முதலிய அங்கஹீனமுடைய தேகங்களிலே புக அவ சியமில்லை. அற்றேல் இப்போது அங்கஹீனர்களாய்ப் பிறந்துழலு முயிர்களுக்கு யாது கதி? வினை காரணமாகவே யன்றோ இவ்வசம்பாவிதங்கள் நடைபெறுகின்றன. வேறு கதி காணாமையால் வினையினால் பந்திக்கப்பட்ட வுயிர் அநாதி நித்தியமென்று அறியத்தக்கது.

29. அவ்வுயிர்கள் மலவிருளிலழுந்தி யிருப்பதை எவ் வாறு கண்டோம்?

மலவிருளி லழுந்தியிருப்பவை யென்றால் குற்றமும் குறைவும் வாய்ந்தன வென்பதமையும். அக்குற்றத்தினையும் குறைவினையும் ஆன்மாக்களிடத்தில் பிரத்தியக்ஷமாய்க் காணுகையாலவை மலவிருளாம் வினையி லழுந்தியிருப்பவை யென்பதுணர்க.

30. அக்குற்றங்களையுங் குறைவுகளையு மொருவாறு சுருக்கிச் சொல்லுக.

காமக் குரோத லோப மோக மத மாச்சரியம், தனக்கு மற்றொருவரு மொவ்வாதவரென்று நினைத்தல், துன்பம் வந்தகாலையில் விசனப்படுதல், இன்பம் வந்தகாலையிற் களிப்படைதல், பொய்யை மெய்யென்றும் மெய்யைப் பொய்யென்றுங் கொள்ளுதல், பிறரை நிந்தித்தல் முதலிய குணங்கள் ஆன்மாக்களிடத்தில் நிகழக் கண்டோமாகையால் ஆன்மா மலவிருளி லழுந்தியிருப்பது சத்தியமென்றுணர்க.

31. ஆன்மா எவ்வாறு வியாபகம்?

சிரம், நெற்றி, கண்டம், மார்பு, உந்தி, குய்ய முதலிய விடங்களில் வியாபித்து சகல கேவலானுபவங்களை யெய்தி நின்மலாவத்தையி லருளோடு கலந்து விளங்கலால் ஆன்மா வியாபகமென்பதாம்.

32. சார்ந்ததன் வண்ணமாவது எவ்வாறு?

நல்லவர்கள் கூட்டுறவால் நல்லவராகவும், தீயவர்கள் கூட்டுறவால் தீயவராகவுமாயிடுதல் மானிடர்க் கியல்பாதலைத் திருக்குறளாசிரியர் கூறியருளினர். "நிலத்தியல்பால் நீர்திரிந் தற்றாகும் மாந்தர்க் கினத்தியல்ப தாகு மறிவு" என்பது பிரமாணம். உபமானமுகத்தால் ஆன்மா சார்ந்ததன் வண்ணமாயிடுதலைவிளக்கினாராகையாலுஞ் சார்போதனென்று அதற்குப் பெயர் வழங்கலாலும், யாம் கூறியது நிலைபேறுகிய துணர்க.

33. சுதந்திரமின்மை யெப்படி ?

சங்கற்பித்த படியே யாதொரு காரியத்தையும் முடிவுறச் செய்தல் கூடாமையினாலே தான் சுதந்திரமின்மை (பரதந்திரம்) சித்தமாம். இதனை எமதன்னையார் ஒளவையார் "ஒன்றை நினைக்கினது வொழிந்திட் டொன்றாகு மன்றியது வரினும் வந்தெய்தும் - ஒன்றை, நினையாத முன்வந்து நிற்பினு நிற்கு, மெனையாளு மீசன் செயல்" என்று விளக்கினதறிக.

34. ஆன்மா அதிருப்தியுடையதென லெவ்வாறு ?

யாதொரு பொருளினையு மிச்சைப் படுதலினாலேயே அதிருப்தி யுடையதெனவறிக. இதனை ஸ்ரீ தாயுமான சுவாமிகள் "ஆசைக்கோரளவில்லை யகிலமெல்லாங் கட்டி யாளினுங் கடன்மீதிலே - யாணைசெலவே நினைவ ரளகேச னிகராக வம்பொன்மிக வைத்தபேரும் - நேசித்து ரசவாத வித்தைக் கலைந்திடுவர் நெடுநாளிருந்தபேரும், நிலையாகவேயினுங் காய கற்பந்தேடி நெஞ்சு புண்ணாவர்" என்று நன்கு விளக்கியருளினர்.

35. செயற்கையுணர்வு (இயற்கையுணர்வின்மை) ஆமாறெப்படி ?

ஆன்மாவினுக் கறிவிருந்துந் தானேயறியுஞ் சக்தியில்லாமலொருவரறிவித்தபோது அறிவதால் ஆன்மாவினுக்கியற்கையுணர்வின் றென்பதுணர்க.

36. ஆன்மா சிற்றறிவுஞ் சிறுதொழிலுமுடைய தென்பதை விளக்குக ?

எல்லாமறியும் அறிவில்லாமையினால் சிற்றறிவும், எல்லாம் செய்யும் வல்லமை யில்லாமையினால் சிறுதொழிலும் உடையதாமெனவறிக. அன்றியுமறிவித்தாலறியும் அறிவாயும் அசைவித்தா லசையுந்தொழிலாயும் தானொன்றறக் கறிவிக்கவும் ஒன்றினை அசைவிக்கவும் ஆற்றல் வகியாத அறிவா

யும் தொழிலாயும் விளங்கலால் ஆன்மா சிற்றறிவும் சிறு தொழிலுமுடைய தென்பதமையும்.

37. ஆன்மாக்கள் பிறந்திறந்துழலும் பிறப்புக்கள் யாவை?

தேவர், மனிதர், விலங்கு, பறவை, ஊர்வன, நீர்வாழ்வன, தாவரம் என்னுமேழுமாம்.

38. முன்னுள்ளவாறு ஓரிடம்விட்டு வோரிடம் பெறுதலானு மொன்றோடொன்று தங்களெண்ணத்தை யறிவித்துக் கொள்ளுதலானும் விருப்பு வெறுப்பிருத்தலானும் ஞாபக சக்தி நிகழ்தலானும் உயிருடைப் பொருளெனக் கண்டோம். தாவரங்களுக்கு உயிருண்டென்பதெவ்வாறு?

தாவரங்களென்பது மரம், செடி முதலியவை. அவை பரிசத்தை யறிதலானும் தண்ணீர் விடாதகாலத்து வளராமையினு முயிருடைப் பொருளென்பது சித்தம்.

39. இதனை யுதாரணத்தால் விளக்குக.

சில செடிகளைத் தொட்டகாலத்தில் சுருங்குதலும் ஒரு செடியின் புஷ்பத்தினுள்ளே கந்தமூலங்களின் துண்டைப் போட்ட காலத்தில் இதழ்கள் குவியாமல் மாமிசத்துண்டைப்போட்டகாலத்தில் இதழ்கள் குவிந்து அத்துண்டத்தை ஜீரணஞ்செய்த பின்னரே மலர்தலும் அவற்றிற்கறிவுண்டென்பதற்கு நிதரிசனமாம்.

40. அச்சித்தானது உலகின்கண் வந்தவாறெப்படி?

உலகு சித்து ஜடமெனும் இருவகைத் தெனக்கூறினோம். அவற்றில் ஜடமறிவற்ற பொருளாகவே அந்த ஜடமாகிய பிருதிவி, அப்பு, தேயு, வாயு, ஆகாயமென்னும் பூதங்கள் தாமே தேகமாய்க் காரியப்பட்டுச் சித்தை வந்து பொருந்துதல் கூடாது. இச்சித்தோ அறிவித்தாலறியவும் அசைவித்தாலசையவுமான யோக்கியதை வகித்திருத்தலால் தானேயறிந்துந் தானே புடைபெயர்ந்தும் பூதங்களைக் காரி

யப்படுத்தவாவது பூதகாரியமான தேகத்தில் வந்து புகவாவது முடியாது. ஆதலால் ஜடமாகிய உலகத்தோடு சிற்றறிவும் சிறுதொழிலுமுடைய ஆன்மாவைக் கூட்டியியக்க சர்வவல்லமை, சர்வஜ்ஞதை, சர்வவியாபகம், நித்தியத்வம், நித்தியானந்தம், சுதந்திரம், ஆகிய குணங்களுடைய வேறொரு சித்து இருக்கவேண்டிய தாவசியகமென்பது யாவருக்குமொப்பமுடிந்த முடிபாகும். இச்சித்தினையே இனி நாம் ஈசுவரன், பதி, எனக்கூறுவோம். இவ்வீசுவரன் குறைவினையுடைய ஆன்மாவைப் பூதகாரியமாகிய உலகத்தில் நிலவச் செய்து அதின் குற்றங்களை நீக்கிக் குணப்படுத்துவன். இதுவே இவ்வான்மாக்கள் உலகில் வந்தவாறும்.

41. அந்த ஈசுவரனுக்கு ஏன் சர்வவல்லபத்துவ மிருத்தல் வேண்டும்?

எக்காலத்தும் எவ்விடத்தும் ஆன்மாக்களுக்குச் சுகதுக்கங்களை யூட்டவேண்டித் தேகாதிகளைச் சிருஷ்டித்தல் முதலியவற்றிற்கு முடிவிலாற்றல் வேண்டுவதாவசியகமாகையால் அவ்வீசுவரன், சர்வவல்லவராயிருத்தல் வேண்டும்.

42. ஏன் சர்வஜ்ஞத்வம்?

எல்லாக் காரியமுமறிந்து செய்யவேண்டியிருத்தலால் முற்று முணர்தலாகிய சர்வஜ்ஞத்வமாவசியகமாம்.

43. சர்வவியாபக மெப்படி?

எவ்விடத்தும் சேதனங்களையறிவிக்கவும், அசேதனங்களை யசைவிக்கவும் வேண்டுகையால் சேதனசேதனங்களாகிய இருவிதப் பிரபஞ்சத்தினும் நிறைந்தியக்குத லாகிய சர்வவியாபகத்வம் ஆவசியகமாம்.

44. நித்தியத்துவமெப்படி?

இன்றேல், தன்னைக் காரியப்படுத்த வேறொரு பதி வேண்டும். அவ்வாறில்லாததே பதி. பாசத்தைப் போலக் காரியப் படுதலும் பசுவைப்போலப் பிறந்துழலுதலும்

ஆகிய விகாரமில்லாமை பதியினது தர்மமாகையால், அதுவே நித்யத்வமாம்.

45. ஏன் நித்தியாநந்தர் என்பது ?

இனிப்பதாகிய கரும்பினை நுகருவாருக்கு இன்பம் பெருகுதல்போல, ஈசுவரானுபவம் எய்தினருக்குப் பேரின்பம் விளைவிக்கும் ஈசுவரன் நித்தியானந்த சொரூபியாயிருத்தல் வேண்டும் என்பது சித்தம். இன்றேல் ஆன்மாக்களுக்குத் துன்பம் நீக்கி இன்பங்கொடுப்பதேலாது எனவறிக.

46. அந்த ஈசுவரனுக்குச் சர்வ சுதந்திரத்துவ மிருக்க வேண்டியதென்ன ?

சுதந்திரமென்பது தன்னாலும் பிறராலுந் தடையுண்டாகாமை. சீவர்கள் கன்மானுபவம்பண்ண உரியவர்களாதலானும் வரம்பிற்பட்ட அறிவுந் தொழிலும் உடையவர்களாதலானும் இவர்களது சங்கற்பத்தைச் சங்கற்பித்தவழிச் சிலபோது முடித்தும் அச்சங்கற்பங்கெடச் சிலபோது தடுத்தும் நடைபெறச் செய்வதினாலும், சுதந்திரத்துவமின்றேல் தனக்கு மேலொரு கர்த்தாவேண்டிச் சர்வவல்லபத்துவங் குன்றுவதினாலும் ஈசுவரன் சர்வ சுதந்திரத்துவமுடையவனாதல் காண்க.

47. மேலே கூறிய ஆன்மசித்து தனது குற்றம் நீங்கிக் குணப்படுமாறு யாங்ஙனம் ?

அச்சித்து தானேயறியு மறிவில்லாததினால் குணப்படும்வழி இன்னதென்றறிய முடியாது. இதனை யறிவிக்குஞ் சித்தாகிய ஈசுவரன் அறியாமையிற்கிடந்த ஆன்மாவுக்குத் தனுவாதிகளைக் கொடுத்தனன். அதனால் அறிவு சிறிது விளங்கப்பெற்றதான்மா. அப்போது வேத சிவாகமங்களாகிய சட்டங்களைக் கொடுத்தனன் பரமன். அவற்றின் வழியொழுகி ஆன்மா தனது குற்றம் விலகிச் சுகிக்கும் வழியுண்டாயதறிக.

3. வேதசிவாகமவியல்

48. வேதமாவது என்ன?

பதியினது உபதேசமாம். (வேதம் = அறிவிற்குப் பாத்திரமாயுள்ளது.)

49. அது எதனையுணர்த்தும்?

உலகினியல்பும் ஆன்மாவினியல்பும் அதனைப் பந்தித்து நின்ற பாசத்தினியல்பும் அப்பாசம் நீங்கு முறைமையும் அப்பாசத்தை நீக்கும் பரமேசுவரனதியல்புமாகிய இவை களைத் தெளிய வுணர்த்தும்.

50. வேதங்கள் எவை?

இருக்கு, யசுர், சாமம், அதர்வணம் என்னும் நான்குமாம்.

51. வேதங்களெத்தனை காண்டங்களுடையன?

கர்மகாண்டம் ஞானகாண்டம் என விரண்டு காண்ட முடையன.

52. கர்மகாண்ட மெதனைக் கூறும்?

ஜோதிஷ்டோமம் முதலிய புண்ணிய கர்மங்களைக் கூறுவதாம். (ஜோதிஷ்டோமமாவது சொர்க்கத்தை விரும்பிச் செய்யப்படும் யாகமாம்.)

53. ஞானகாண்டமாவது யாது?

சரீர முதலானவைகளின் நிலையாமையைக் கண்டு யான், எனது என்னும் இருவகைப்பற்று மற்று முத்தியடைதற்கு வழியாகிய உண்மை ஞானத்தை உணர்த்துவதாம்.

54. கர்மம் ஞானம் என்பவைகளை ஒருவன் விரும்பி யனுஷ்டிப்பதால் அவைகள் முறையே சொர்க்க மோக்ஷங் களைத்தருமென்று கூறியதொக்கும். இந்தக் கர்மஞானங்களே பலன்தருவனவாயின் ஈசுவரனுக்கு என்ன வேலை?

ஈசுவரார்ப்பணமான கர்மமும் ஈசுவரனையறியும் ஞானமுமே யாம் தெரிவித்தவை. இதனுல் வேதமடங்கலும் ஈசுவராராதனமே கேட்கப்பட்டதெனல் சித்தம். இவ்வீசுவரனே பலதாதாவென்றறியத்தக்கது.

55. வேதத்தில் கர்மத்தையும் ஞானத்தையும் போதிக்கும் பிரிவுகளுண்டோ?

கர்மத்தைப்போதிப்பது வேதமெனவும் ஞானத்தைப் போதிப்பது வேதாந்தமெனவும் பெயர் பெறும்.

56. வேதாந்த சூத்திரமென்பது யாது?

வியாச சிஷ்யராகிய ஜைமினி வியாசரோடு இகலிக் கர்ம சூத்திரஞ் செய்தனர். கர்மமே முக்கியமென்பது அவரது சித்தாந்தம். அதனை மறுத்தே வியாசர் வேதாந்த சூத்திரஞ் செய்தனர். ஞானமே முக்கியமென்பதிவரது சித்தாந்தம். முடிவிலிரண்டு மொப்பேயாம். எங்ஙனமெனின், பதி ஞானக்கிரியா சொரூபியாயுள்ளவர். இவரது ஞானத்தை வந்திப்பது ஞானகாண்டமும் கிரியையை வந்திப்பது கர்மகாண்டமுமாம்.

57. இந்த வியாச சூத்திரத்துக்கு யாராவது பொருள் விரித்திருக்கின்றனரா?

ஸ்ரீகண்டாசாரியர், சங்கராசாரியர், பண்டிதாசாரியர், இராமாநுஜாசாரியார், மத்வாசாரியர் என்பவர்கள் தனித்தனிப் பாஷ்யங்கள் செய்திருக்கின்றனர். இவர்களுள் முதல் மூவரும் சிவபரத்துவ புத்தியுடையவர்கள்; மற்றைய இருவரும் விஷ்ணுபரத்துவ புத்தியுடையவர்கள். அன்றியும் இவர்கள் முறையே சமவாதி, விவர்த்தவாதி, ஐக்கியவாதி, விசிஷ்டாத்துவைதி, துவைதி எனவறிக.

58. இவ்வாசாரியர்களில் சைவாசாரியர்கள் யாவர்? சைவ பாஷியம் யாது?

ஸ்ரீகண்டாசாரியரே சைவாசாரியர்; அவர் பாஷ்யமே சைவ பாஷியமென்று சிலரும், சங்கராசாரியரே சைவாசாரி

யர், அவர் பாஷியமே சைவபாஷியமென்று சிலரும், பண்டிதாசாரியரே சைவாசாரியர், அவர் பாஷியமே சைவபாஷியமென்று சிலரும் கூறுவர். இன்னோர் பதி பசு பாச விசாரணையில் பேதப்பட்டவர்களாயினும் சிவனைப் பரம்பொருளென்று கொண்டமையால் சைவர்களென்று பேசப்பட்டார்கள். மூன்று சைவாசாரியர்கள் பெறப்பட்டாரேனும் ஸ்ரீகண்டாசாரிய ஸ்வாமிகளே சைவாசாரியரெனப் பிரசித்தியடைந்திருக்கின்றனர்.

59. மேற்கூறிய வேதங்களன்றி இன்னும் வேதங்களுண்டோ?

ஆயுர்வேதம், அர்த்தவேதம், தனுர்வேதம், காந்தர்வவேதம் என நான்காம். இவை வேதத்திற் கூறும் கர்ம காண்டத்தோடு விரவிப் பயன் தரத்தக்கனவாம்.

60. சிவாகமமாவது என்ன?

திரிபதார்த்தத்தைப் போதித்து ஆன்மாக்களுக்கு மலநாசம்பண்ணி, சிவஞானத்தை யுதிப்பித்து மோக்ஷத்தைக் கொடுத்தல் பற்றிப் பரமாப்தராம் பதியினின்றும் வந்த கட்டளையாம்.

61. அது எதனை யுணர்த்தும்?

பதி பசு பாசங்களின் இலக்கணத்தையும் சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானம் என்னும் நான்கு பாதங்களின் முறைமையையும் சாலோக, சாமீப, சாரூப, சாயுச்சியம் என்னும் சதுர்வித முத்திகளையும் இன்னும் அநேக விஷயங்களையுந் தெளிவாக உணர்த்தும்.

62. சிவாகமங்களெவை?

காமிகமுதல் வாதுளமீருகவுள்ள இருபத்தெட்டுமாம்.

63. சரியையாதி நான்கையும் முறையே விளக்குக.

சரியை சமயாசாரங்களை யுபதேசிக்கும். கிரியை சந்தியாவந்தனம், பூஜை, ஜெபம், ஓமம் முதலியவற்றை யுணர்த்தும்.

யோகம் பிராணுயாமம் முதலிய அங்கங்களோடு கூடிய சிவ யோகத்தை அறிவிக்கும். ஞானம் பதிபசுபாச பதார்த்தத் திரயங்களைப் போதிக்கும்.

64. ஞானத்திஞல் பதிபசுபாசங்களை யறிந்துய்யும் வழி பிறந்திருக்கவும் சரியையாதிகளை யனுஷ்டிக்கவேண்டு மெனல் யாதுக்கு?

ஞானம் ஆன்மாவுக்கு அபின்னமாயிருப்பதொரு குணம். இது தேகம், இந்திரியம், பிராணன் கரணம் இவைகளோடு கலவாதபோது இத்தேகேந்திரிய பிராணுந்த கரணங்களுக்கொரு வியாபாரமுமில்லையாம். அப்படி வியாபாரமுண்டாகிறபோது தேகமுழல்வதுங் கண் காதுமுதலியவை இயங்குவதும் வாக்கு பாதம் முதலியன சரிப்பதும் மனம் புத்தி முதலியன சங்கற்ப விகற்பங்களைச் செய்வதும் ஆகிய இவையெல்லாம் விஷய சுகத்தையே யபேக்ஷித்திருக்கக் காண்கிறேம். விஷய சுகத்திற்பட்டுக் கீழ்நோக்கிப் போகுந் தேகேந்திரியாதிகளை யூர்த்துவ கதியிற்செலுத்திப் பரசுக வாழ்விற் பதிந்திடச்செய்தலே சரியை கிரியை யோக ஞானங்களின் பண்பாம். இதனை விரிக்கில் தேகத்தை ஈசுவர விஷயத்தில் செலுத்துதல் சரியை. இந்திரியங்களைச் செலுத்துதல் கிரியை. பிராணுந்தக் கரணங்களைச் செலுத்துதல் யோகம். ஆன்மா இக்கருவி கரணங்களையெல்லா மொருவித் தனது போதஞ் சீவியாது ஈசுவரனிடத்தி லடங்குவது ஞானமென்றறியத் தக்கது. இவ்வுண்மையைச் "சிவதர்ம விசாரம்" என்னும் நூலில் "சரியை தேகத்தால் வழிபடல் கிரியை சாருமிந்திரியத்தாற் சிவனைப், பிரியமாய்ப் பேணல் யோகமோ கரணம் பிரிபடாதரனடி யொன்ற, வுரியமெய்ஞ் ஞானஞ்சீவனைச் சிவனுக் குணவெனக் கொடுத்தலீங்கிதனைத், தெரியகில்லார்தம் வாய்வலிகொண்டு சீரிழந்துரைப்பர் தீமொழியே" என்று விளக்கியிருக்குமா றறிக.

65. வேதத்துக்குஞ் சிவாகமத்துக்கும் பேதமென்னை ?

ஒருவிஷயத்தை வேதஞ் சுருங்கச்சொல்லும். சிவாகமம் விளங்கச்சொல்லும். இதனால் சிவாகமம் வேதவிசேஷமெனப் பெயர்பெறும்.

66. ஈசுவரன் வேதமொன்றினையே விரித்துச் சொன்னால் போதுமே. இரண்டு நூல்களனாவசியகமாகாதோ ?

ஆகாது. வேதத்தில் அறம், பொருள், இன்பம், வீடு என்னும் நான்கு புருஷார்த்தங்கள் கூறப்பட்டன. சிவாகமத்தில் வீடு ஒன்றே கூறப்பட்டது. இவற்றுள் முதல் மூன்றும் உலகர்க்குரியன. வீடு ஒன்றே சத்திநிபாதர்க் குரியது. வேதத்திலதிகபாக முலகினர்க்கும் கொஞ்சபாகஞ் சத்திநிபாதர்க்கும் பயன்படத்தக்கவாயின. அதனால் சத்திநிபாதர்க்கே பயன்படுமாறு சிவாகமந் தோன்றியதாவசியக மென்றறிக. வேதத்தில் வீடுபெறப்படினுமது வேனைய மூன்றின் முன்னுஞ் சொரூபவிளக்கம்பெற்றிலது. சிவாகமத்திற்றானே வீட்டின் சொரூபமினிது பிரகாசித்துக்கொண்டிருக்கிறது. இதனையுற்றுநோக்குவார் வேத முலகநூலென்றுஞ் சிவாகமம் வீட்டு நூலென்றும் விதந்துரைப்பர்.

“வேதநூல் சைவநூலென் றிரண்டே நூல்கள் வேறுரைக்கும் நூலிவற்றின் விரிந்த நூல்க, ளாதிநூ லனாதியமலன்றருநூ லிரண்டு மாரணநூல் பொதுசைவ மருஞ்சிறப்புநூலாம், நீதியினு லுலகர்க்குஞ் சத்திநிபா தர்க்கு நிகழ்த்தியது” என்று மேலோர் விளக்கிய வாய்மையே சான்றும்.

67. இவ்வாறு கூறுதல் வேதநிந்தை யாகாதோ ?

ஆகாது. எங்ஙனமெனின், வேதத்தில் கன்மகாண்டம், ஞானகாண்டத்தின் முன்னர் கனம்பெற்றிலது. அதுபோல வேதம் சிவாகமத்தின் முன்னர் கனம்பெற்றிலது. கன்மகாண்டத்தை நோக்க ஞானகாண்டமும் வேதங்களைநோக்க சிவாகமங்களும் பூஷிக்கப்படுதல் சர்வசம்பிரதிபந்நமாயிடுதலறிக.

68. சநகாதி யோகிகளுக்கு ஈசுவரனருளியது வேதமா சிவாகமமா?

முதலில் வேதத்தையும் பின்னர்ச் சிவாகமத்தையும் போதித்தருளினர். சுருங்கிய வேதத்தாலவர்களுக்குத் தெளிவுண்டாகாமையினுல் விரிந்த சிவாகமத்தால் தெளிவுறச் செய்தனர்.

69. வேதம் எப்போது தோன்றியது? சிவாகமம் எப்போது தோன்றியது?

சிவனுர் ஐந்துமுகங்களில் ஊர்த்வமுகமாகிய ஈசானத்திலிருந்து இருபத்தெட்டாகமங்களும் மற்றக் கீழ்முகங்கள் நான்கிலிருந்து நான்குவேதங்களும் பிறந்தன. வேதங்களும் சிவாகமங்களுமொரே காலத்திற் றுேன்றினவென்றறிக.

70. இனி ஆகமங்கள் ஐவகைப்படுமென்றும் அவை லௌகிகம், வைதிகம், அத்தியான்மிகம், அதிமார்க்கம், மாந்திரமெனப்படுமென்றும் பெரியோர் கூறுகின்றனர். இவ்வைந்துங் காமிகாதி சிவாகமத்தின் பகுதியா?

இவற்றுள், மாந்திரம் என்பதுதான் சிவாகமம். இந்த மாந்திரமே சிவஞானத்தைப் பயப்பது. தற்காலத்தில் பயன்றருவது லௌகிகமும், காலாந்தரத்திற் பயன்றருவது வைதிகமும், ஆன்ம விசாரவியற்கையினது அத்யான்மிகமும் யோகவியற்கையினது அதிமார்க்கமுமாகப் பிற நூல்கள் ஆகமாபிதானங்கொண்டு வர்த்திக்கின்றன. அவையெல்லாஞ் சிவாகமமாகா வென்றறிக.

71. காமிகாதி இருபத்தெட்டாகமங்களுக்கு அதிகமாக வேறு சிவாகமங்கள் கிடையாவோ?

காமிகாதிகளை மூலமாகக்கொண்டு ருருமுதலிய இருடியர் செய்த உபாகமங்கள் இருநூற்றேழு வேறுண்டென்றறிக.

72. புராணமாவது என்ன?

வேதாகமப்பொருள்களை வற்புறுத்தி விரித்துச் சரித்திர ரூபமாக உலகத்துக்கறிவிப்பது.

73. அது எதனை யுணர்த்தும் ?

உலகின்தோற்றமும், லயமும், பாரம்பரியங்களும், மனுவந்தரங்களும், பாரம்பரியக் கதைகளுமாகிய இவ்வைந்தையுங் கூறும். இதனாலே புராணம் பஞ்சலக்ஷணம் எனப் பெயர் பெறும்.

74. புராணங்களென்பன எவை ?

சைவம்முதல் ஆக்கிநேயமீறாகவுள்ள பதினெட்டுமாம்.

75. மேற்கூறிய புராணங்களில் பிரிவுண்டோ ?

சிவபுராணம், விஷ்ணுபுராணம், பிரமபுராணம், சூரியபுராணம், அக்கினிபுராணமென வைந்து பிரிவுண்டு.

76. சிவபுராணம் யாவை ?

சைவம், காந்தம், லிங்கம், கூர்மம், வாமனம், வராகம், பௌடிகம், மச்சியம், மார்க்கண்டேயம், பிரமாண்டமென்னும் பத்துமாம்.

77. விஷ்ணுபுராணம் யாவை ?

நாரதீயம், பாகவதம், காருடம், வைணவம் என்னும் நான்குமாம்.

78. பிரமபுராணம் யாவை ?

பிர்மம், பதுமம் எனவிரண்டுமாம்.

79. சூரியபுராணம் யாது ?

பிர்மகைவர்த்த மொன்றேயாம்.

80. அக்கினி புராணம் யாது ?

ஆக்கிநேய மொன்றேயாம்.

81. இன்னும் புராணங்களுண்டோ ?

உபபுராணங்களுண்டு.

82. அவ்வுபபுராணங்களெவை ?

உசனம், கபிலம், காளி, சநற்குமாரம், சாம்பவம், சிவதன்மம், சௌரம், துர்வாசம், நந்தி, நாரசிங்கம், நாரதீயம்

பராசரம், பார்க்கவம், ஆங்கிரசம், மாரீசம், மானவம், வாசிட்டலிங்கம், வாருணமென்னும் பதினெட்டுமாம்.

83. சாஸ்திரமாவது என்ன ?

வேதத்துக்கு அங்கமாகிய நூல்களாம்.

84. அவை எவற்றை யுணர்த்தும் ?

வேதங்களை யோது முறைமையினையும் அவற்றில் விதித்த கர்மங்களை யநுட்டிக்கு முறைமையினையும், கால விசேஷங்களையும், வேதங்களின் எழுத்து, சொல், பொரு ளிலக்கணங்களையும், சொற்களின் வியாக்கியானங்களையும், வேத மந்திரங்களின் சந்தங்களி னிலக்கணங்களையும் உணர்த் தும். இவை முறையே சிக்ஷை, கற்பம், சோதிடம், வியாகர ணம், நிருத்தம், சந்தமென்பனவாம்.

85. இன்னும் வேறு சாஸ்திரங்களுண்டோ ?

சாங்கியம், பாதஞ்சலம், நியாயம், வைசேஷிகம், மீமாம்சை, வேதாந்தம் என்னும் ஆறு தத்துவ சாஸ்திரங்க ளுளவாம்.

86. அவற்றுள் சாங்கியமாவது என்னை ?

தேகாதி பிரபஞ்சத்துக்குக் காரணமாய் அருவாய் நித் தியமாய் வியாபகமாய் ஜடமாயிருக்கும் மாயையுண்டென்றும், அருவாய் வியாபகமாய் பலவாய் அறிவாயிருக்கும் ஆன்மா வுண்டென்றும் இவ்வான்மாவுக்கு அநாதியேயுள்ள அஞ் ஞானத்தால் சுகதுக்க ஞானமுண்டென்றும் மாயையையும் ஆன்மாவையும் பிரித்துணரும் விவேகத்தாலே அஞ்ஞானம் நீங்கி ஆன்மா முத்தியடையுமென்றும் ஆன்மாக்களுக்குப் பிறவிகளநேக முண்டென்றும் ஈசுவரனுண்டென்று தத்துவ வாயிலாகக் கண்டுபிடிப்பது அறிவுக்கெட்டாமைபற்றி ஈசுவர னொருவனில்லை யென்றுங் கூறுவது.

87. பாதஞ்சலமாவது என்னை ?

சாங்கியம்போலவே யாவுங் கூறி அதற்குமேல் சிருஷ்டி திதி, லயங்களைச் செய்பவனும் உண்மை ஞானத்தை யுபதேசிப்பவனுமுள்ள ஈசுவரன் ஒருவனுண்டென்றும் அவனை யோகாப்பியாசங்களினுற் காணலா மென்றும் போதித்து அந்த யோகத்தை யினிது விளக்குவது.

88. நியாயமாவது என்னை ?

தருக்க நூற்றுணிபாற் பதார்த்தங்களிவை யிவையென் றுணர்த்தி ஜடம் சித்தாகிய இரண்டு பொருள்கள் நித்திய மென்றும் ஜடத்தினின்று சித்துப்பிரிந்து நிற்பதே முத்தி யென்றும் மேற்கூறிய சித்து மனசு என்றும் அம்மனசு அணுரூபமென்றும் கூறுவது.

89. வைசேஷிகமாவ தென்னை ?

ஆன்மா நித்தியமாய், அருவாய், வியாபகமாய் உள்ள தென்றும் அது ஜீவான்மா, பரமான்மாவென இருவகைப்படு மென்றும் ஜீவான்மா உடம்புதோறும் வேருய்ப் பலவாய் இருக்குமென்றும், பரமான்மா ஈசுவரனென்றும், ஞானத் துக்கு ஹேது மனமென்றும், ஆன்மாவானது மனசின் சையோகத்தால் ஞானமெய்திப் புண்ணியபாவங்களை ஆர்ஜ ஜிக்குமென்றும், பதார்த்தங்களி னியல்புகளை அறியும் ஞானத்தால் கர்மம் நசிக்குமென்றும், நசிக்கவே ஞான மின்றிச் செயலின்றி நிற்பதே முத்தியென்றும், வேதம் ஈசுவரனுலே சொல்லப்பட்டதென்றுங் கூறுவது.

90. மீமாம்சையாவ தென்னை ?

வேதங்களின் கர்மகாண்டத்தை மேற்கொண்டு யாகாதி கருமங்களே சொர்க்காதி பதங்களைத் தருமென்றும், வேதம் சுயம்பு வென்றும் பிரபஞ்சம் நித்தியமென்றும் ஆன்மா பலவென்றும் ஆன்மாக்களுக்கு வேருய்ப் பலனைக் கொடுத் தற்கு ஈசுவரனொருவன் வேண்டுவதில்லையென்றுங் கூறுவது.

91. வேதாந்தமாவ தென்னை ?

உபநிஷத்துக்களிலே கேட்கப்படும் ஆன்மா ஜகத்காரண வஸ்துவென்றும், ஜகஜீவபரங்களி னிலக்கணம் இவையென் றும் ஆன்மாவினது பந்தமொழியத்தக்க வுபாயமிது வென் றும் அந்தப் பந்தம் நீங்காமைக்குக் காரணமின்னதென்றும் நீங்கியடையும் புருஷார்த்தம் இதுவென்றும் கூறுவது.

92. இந்தச் சாஸ்திர கர்த்தர்கள் யாவர் ?

கபிலர், பதஞ்சலி பகவான், அக்ஷபாதர், கணுதர், ஜைமினி, வியாசர் என்னும் அறுவருமாம்.

93. இவற்றுள் வியாசர் கூறிய வேதாந்தம் எத்தனை வகையாகப் பிரிந்தது ?

துவைதம், அத்துவைதம், விசிட்டாத்துவைதம் என மூன்றுவகையாகப் பிரிந்தது. இவற்றுள் வியாசரது ஹ்ரு தயம் அத்துவைதமொன்றேயாம். இதனுண்மை ஸ்ரீகண்ட பாஷியத்தாலும், பண்டிதபாஷியத்தாலும்,மெய்கண்ட நூலா லும் விளங்கும்.

94. ஏனைய மதங்களுக்கு யாது கதி ?

அவையும் அதிகாரிகள் பேதத்தால் பயன்படத் தக்கன வாம்.

95. கபிலர் முதல் வியாசரீருக முனிவரறுவரும் சாஸ் திரங்கள் செய்ததற்கு முதனூலுண்டா ?

வேதாகமங்களேயாம்.

96. வேதாகமங்களுக்கு மாத்திரம் என்ன விசேடம் ?

வேதாகமங்களில் யாவும் அடங்கும். இவையொன்றி லடங்கா. "யாதுசமயம் பொருணூல் யாதிங்கென்னி லிது வாகு மதுவல்ல வெனும்பிணக்க தின்றி, நீதியினு லிவை யெல்லா மோரிடத்தே காண நிற்பதுயா தொருசமய மதுசம யம் பொருணூல், ஆதலினு லிவையெல்லா மருமறையா

கமத்தே யடங்கிடு மவையிரண்டு மரனடிக்கீ ழடங்கும்" என்ற மெய்யுபதேசத்தைத் தெளிந்திடுக.

97. "அரனடிக்கீழடங்கும்" என்றது என்னை?

அரனடி - சிவசக்தியாம். சிவசக்தியில் வேதசிவாகமங்களடங்கும். அச்சிவசக்தி சிவத்திலடங்கும். சிவம் ஒன்றிலுமடங்காது. அச்சிவ வியாபகத்துள் ஏனைய எல்லாப் பொருள்களும் வியாப்பிய வியாத்தியாயுள்ளன வென்றறிக.

4. பதியியல்

98. அச்சிவம் என்ன விசேடங்களை யுடையது?

1-சுவதந்திரம், 2-விசுத்ததேகம், 3-அநாதிபோதம், 4-அநந்தசக்தி, 5-திருப்தி, 6-சர்வாநுக்ரகம், 7-அநாதிமலமுத்தத்துவம், 8-சர்வஜ்ஞத்வம் ஆகிய எண்குணங்களையுமுடையது.

99. சுவதந்திரம் என்பனவாதிகளை விளக்கிக் காட்டுக?

1-சுவதந்திரம் = தன்வயமுடைமை. 2-விசுத்ததேகம் = தூயவுடம்பு, 3-அநாதிபோதம் = இயற்கையுணர்வு, 4-அநந்தசக்தி = முடிவிலாற்றல், 5-திருப்தி = வரம்பிலின்பமுடைமை, 6-சர்வாநுக்ரகம் = பேரருளுடைமை, 7-அநாதிமலமுத்தத்துவம் = இயல்பாகவே பாசபந்தங்களினின்று நீங்குதல், 8-சர்வஜ்ஞத்வம் = எல்லாமறிதல்.

100. சிவபெருமானொருவரே சுவதந்திரர் என்பதை விளக்குக.

சிவபெருமான் ஸ்ரீமார்க்கண்டேயருக்குப் பதினாறுவயதினை முதலிலருளி இயமன் வந்தகாலத்தில் என்றும் பதினாறுகச் செய்ததினாலும், ஐந்துதலையையுடைய பிரமனது சிரங்களிலொன்றைக் கொய்ததினாலும், மதுரையின்கண்ணே பஞ்சமாபாதகங்கள்செய்தபிராமணனொருவனுக்குஅனுக்கிரகித்திருப்பதினாலும், சநகாதி யோகிகளுக்கு அருளவேண்டி யோகிருந்தகாலையில் உலகிலுள்ள சர்வஜீவராசிகளும் போகம்புலர்ந்து

செயலற்றுக் கிடந்ததனாலும், சிவபரஞ்சுடர் ஒருகால் யக்ஷ ரூபந் தாங்கிவந்து பிரமன், விஷ்ணு, இந்திரன், அங்கி, வருணன், வாயு முதலியோரகந்தையடங்க அவர் முன்னே துரும் பொன்றினைக் கிள்ளிப்போட்டு இதைச் சற்றே அசையுங்கள் பார்ப்போமென்று ஒவ்வொருவராகப் பரீக்ஷித்து அசைக்க முடியாமையை வெளிப்படுத்தித் தமது பேரருட்டிறத்தைப் பிரகாசப் படுத்தியதினாலும் அச்சிவபெருமா னொருவரே சுவதந்திரரென்பது பெறப்பட்டது.

101. அவர் விசுத்ததேகமுடையாரென்பதை விளக்குக.

அவர் யோனிவாய்ப்பட்டுப் பிறவாத பெருமையே அவர் விசுத்ததேக முடையாரென்பதை நிலைநாட்டும்.

102. அநாதிபோத மெவ்வாறும்?

மேற்கூறியபடி அறிவிக்கப்படும் சித்தாகிய ஆன்ம கோடிகளுக்கு வேதாகமபுராண சாஸ்திராதிகளை யறிவித்ததே சான்றும்.

103. அநந்த சக்தியை விளக்குக.

திரிபுரதகனம், தக்ஷயக்ஞத்வம்ஸம், ஜலந்தரவதம், நரஸிம்ஹ கர்வபங்கம் முதலிய அநேக விஷயங்கள் அவரது அநந்த சக்தியை விளக்குகின்றன.

104. வரம்பிலின்ப முடைமையை விளக்குக.

சிவபெருமான் வேண்டுதல் வேண்டாமை யிலனுதல் பற்றியே அது சிறந்திடும். அவருடைய இன்பத்தில் ஏனையோரது இன்பமுழுதும் பெரிய சமுத்திரத்தில் ஒரு திவலை போல்வ தென்றறிக.

105. சர்வானுக்ரகம் எப்படி?

தன்னடியவர்க்குத் தீங்கிழைத்த எமனையும் தனக்குத் தீங்கிழைத்த காமனையும் உயிர்ப்பித்ததே சான்றும்.

106. அநாதிமல முத்தரென்பதை விளக்குக?

மாயாதேகங்கொள்ளாது சகளீகரிக்குங்காலையில் அருட்டிருமேனிகொண்டு வருவதினாலேயே போதரும்.

107. சர்வஜ்ஞராதலெப்படி ?

சர்வஜ்ஞரென்றால் பேரறிவினரென்பது பொருள். அறிவென்பது சித்தென்று முன்னரே யாம் கூறினோம். சிற்றம்பலவன் சிற்சபேசன் என்னும்பெயர்கள் எமது நடராஜப் பெருமான் ஒருவருக்கே உரியவாகலானும் ஆன்மாக்களது கன்மங்களை அறிந்தூட்டி உபகரிக்கும் பஞ்சகிருத்திய நடனவள்ள லவரொருவரே யாதலானும் சிவபெருமானொருவரே சர்வஜ்ஞராயிடுதல் சித்தமென்றறிக.

108. சர்வவியாபகரென்பதை விளக்குக.

விஜயன்பால் வில்லடியும் பாண்டியன்பால் பிரம்படியும் பட்டகாலத்து உலகிலுள்ள ஜீவராசிக ளத்தனையும் அடிபட்டனவென்பதும் சிவபெருமான் பவன், சர்வன், ருத்ரன், பீமன், மகாதேவன், உக்கிரன், சோமன், பசுபதி என்னுந் திருநாமங்களைத் தாங்கி யிருப்பதும் அவருடைய சர்வவியாபகத்துவத்தை யினிது பிரகாசப்படுத்தினமை காண்க.

109. பவன் முதலாகிய திருநாமங்கள் சிவபரஞ்சுடருக்கு எப்படி வந்தன ?

சிவபெருமான் பிருதிவியிலே நிறைந்தியக்கலால் பவனென்றும், அப்புவிலே கலந்தியக்கலால் சர்வனென்றும், தேயுவிலே தோய்ந்தியக்கலால் உருத்திரனென்றும், வாயுவிலே வளைந்தியக்கலால் பீமனென்றும், ஆகாயத்திலே வியாபித்தியக்கலால் மகாதேவனென்றும், சூரியனிடத்திலே அந்தரியாமியா யிருந்தியக்கலால் உக்ரனென்றும், சந்திரனிடத்திலே சார்ந்தியக்கலால் சோமனென்றும், ஆன்மாவினிடத்திலே வேறற விரவி யியக்கலால் பசுபதியென்றும் திருநாமங்கள் வந்தவா றறிக. இந்த நாமவிளக்கமே சிவபெருமான் சர்வவியாபக ரென்பதை நன்கு போதிக்கின்றது.

110. இந்தச் சர்வவியாபகத்வம் சிவனாருக்கே சொந்தமென்பதை அவரது சரித்திரவாயிலாகச் சிறிது விளக்குக.

அர்ச்சுனன் வில்லாலடித்தான். பாண்டியன் பிரம்பால டித்தான். அந்த அடிகள் எம்பெருமானது திருமேனியாகிய சேதனுசேதனங்க ளெவற்றின்மேலும் பட்டது கண்டோம். ஒருகால் பெருமானது திரு நயனங்களை அம்மை விளையாட் டாக மூடினள். அப்போது உலக முழுதும் இருண்டது. ஒரு கால் சுவாமி அம்மையை நீங்கி யோகிருந்தனர். அப்போது பிரம விஷ்ணு முதலிய எல்லா வுயிர்களுக்கும் போகம் ஒழிந் தது. இன்னுமித்தகைய பல சரித்திரங்களால் சிவனுரது வியாபகத்வம் இனிது வெளிப்பட்டவாறறிக.

111. சிவபெருமானொருவருக்கே பகவான் என்னும் திருநாமம் சிறந்திடு மென்பதைக் காட்டுக.

பகவான் என்பதற்கு ஐசுவரியம், வீரியம், புகழ், திரு, ஞானம், வைராக்கியம், என்னும் ஆறு குணங்கள் உடையவன் என்பது பொருள். சிவபெருமானொருவருக்கே ஐசுவரியம் ஈசுவர சப்தத்தாலும், குபேரனை பொக்கிஷதாரராகக் கொண் டமையினுலும், வீரியம் உக்கிரனென்னும் நாமத்தாலும் அட்ட வீரட்டத்தாலும், புகழ் சிவநாமத்தாலும் வேதாகம புராணங்களினுல் புகழ்ந்தோதப்பெற்றமையினுலும், ஞானம் சர்வஜ்ஞன் என்னும் சொல்லாலும், முற்கூறியவாறு சிற்சத் தியே சபையாகக்கொண்டமையினுலும், திரு ஸ்ரீமானென் னும் பெயராலும், க்ஷீராப்தியிலுண்டான திருவை நாராயண னுக் கீந்தமையினுலும் வைராக்கியம் காமதகனனென்னும் வழக்காலும் செயலாலும் தெளிந்திடுக.

112. சிவனே பரமகாரண வஸ்துவென்பதை இன்னுங் கொஞ்சம் விளக்குக.

எமதப்பனுகிய சிவபெருமானின் இடப்பால் விளங்கும் பார்வதி தேவியாரே தெய்வமென்பதாகக் கூறுஞ் சாக்தேய மதமும்,மூத்தகுமாரராகிய கணபதியே தெய்வமெனக்கூறும் காணுபத்திய மதமும், இளையகுமாரராகிய குமாரசுவாமியே

தெய்வமெனக்கூறும் கௌமார மதமும், மற்றொரு குமாரராகிய வைரவரே தெய்வமெனக்கூறும் வைரவ மதமும், இன்னொரு குமாரராகிய வீரபத்திரரே தெய்வமெனக்கூறும் வீர சைவ மதமும், உலகில் நிலவிச் சிவவியாபகமே நிலைத்தலால் சிவனாரது பரதத்வ வைபவம் நிலைபெற்றவாறறிக. அன்றிச் சிவபெருமானது தேவியாரையே தேவியெனவும், விநாயகக்கடவுளையே பிள்ளையார் மூத்தபிள்ளையாரெனவும், சண்முகக் கடவுளையே முருகன், இளையபிள்ளையாரெனவும் பதிநூல்கள் கூறுகின்றன. ஈசுவரனென்னும் பெயரை யொவ்வொரு மதத்தவரும் தத்தம் தெய்வங்களுக்கே யுரியதென்று கொண்டிருப்பினும் "ஈசுவரன் கோயில்", "பெருமாள் கோயில்" என்னும் வியவஸ்தையால் சிவபரஞ்சுடரையே ஈசுவரநாமம் தொடர்ந்து யோக ரூடிகளாக நிலைபெறும். சிவபெருமானொருவரே பிறப்பிறப்பாதி யுயிர்க்குண மில்லாதவரென வேத சிவாகமங்கள் கூறுதலானும் சிவனாரது ஈசுவரத்வம் ஸ்தாபிக்கப்பட்டது.

113. மேற்கூறிய நிஷ்களப்பொருள் உலகத்தை எப்படி உண்டாக்கியது?

அந்த நிஷ்களப்பொருள் சகளீகரித்துத் தனது திருவருளினைப் பராசக்தி சொரூபமாக இடப்பாகத்திலே வைத்தருளி ஸ்ரீகைலாசபதியாய் வீற்றிருந்து சிருஷ்டி, ஸ்திதி, ஸம்ஹார, திரோபவ, அநுக்கிரகமென்னும் பஞ்சகிருத்தியங்களை நடத்தும்பொருட்டுப் பிரம விஷ்ணு ருத்ர மகேச சதாசிவ மூர்த்திகளாய் ஆவிர்ப்பவித்து நாடகம்புரியும்.

114. சிவபெருமான் உலகினுக்குப் பிதா என்பதின் தாற்பரியமென்னை?

ஆண்பெண் அலி என்னும் மூன்றுமல்லாத பதியாகிய சிவபெருமான் சர்வான்மாக்களுக்குந் தனுகரண புவனபோகங்களைத் தோற்றுவித்தலால் ஆண்பாற்படுத்துப் பிதாவெனலறிக.

115. *அந்த நிஷ்களப் பொருளை நாமெப்படி வணங்கித் துதிக்கலாம்?*

அது சகளீகரித்தாலன்றி அதனை நாம் பாவனையாதிக ளால் தொழுது துதிக்கவியலாதாம்.

116. *அந்த நிஷ்களப்பொரு ளுருவருவ மில்லாதது என்றதை விளக்குக.*

அது ரூபமுடையதே அல்லது ரூபமில்லாததே என்று நிஷ்கரித்துச் சொல்ல முடியாதென்பதே யதன் தாற்பரியம்.

117. *அற்றேல் சிவபெருமா னுருவமுடையரல்லரோ?*

ரூபம், அரூபம், ரூபாரூபம், அதீதம் என்னுந் திருமேனிகள் நான்குமுடையவரவரென்பதே சைவநூற் றுணிபாம்.

118. *சில சமயிகள் ஈசுவரன் கேவலம் உருவனென் றும், கேவலம் அருவனென்றும் கூறுகின்றார்களே அதனால் வருந்தோஷ மென்னை?*

கேவலம் உருவனென்றால், உருவமெல்லாம் மாயாகாரிய மாதலால் பரனது உருவமும் மாயாசம்பந்தம் பெறும். அன்றி யும் உலகிலுள்ள உருவப்பொருள்களி லொன்றாய்ச் சேர்ந் தழியும். கேவலம் அருவனென்றா லு மவ்வாறே மாயாகாரிய மாகி ஆகாயம் காலந் திக்கு மனசு முதலிய அருவப்பொருள் களோடு சேர்ந்தழியும். அன்றியு முருவமே திருமேனியாயின் அருவமாயிருக்கு முயிர்களுக்கும், அருவமே திருமேனி யாயின் உருவமாயிருக்கு முயிர்களுக்கு மனுக்கிரகித்தல் கூடாதாம். அதுபற்றி மூவகை யான்மாக்களுக்குமவரவர் போன்று அருளும் பொருட்டு அருவம், உருவம் முதலிய தன்மையைக் கடந்து நின்ற சிவம் அருவமாகியும் உருவமாகி யும் அருவுருவமாகியும் வெளிப்பட்ட துணர்க. இம்மூன்றுஞ் சேர்ந்ததே பரிபூரணமாதலால் கேவல முருவனென்றலும் அருவனென்றலும் பரனது சர்வ வியாபகத்தைத் தூஷித்த படியாம்.

119. அவருடைய உண்மை யிலக்கணந்தா னென்னை ?

உருவமாகிய பிரம விஷ்ணு ருத்ர மகேசுவர வடிவங்கள் நான்கும் அருவமாகிய சிவ சத்தி நாத விந்து வடிவங்கள் நான்கும் ரூபாரூபமாகிய சதாசிவவடிவமொன்றும் ஆகவொன்பது வடிவங்களாய் நடிக்கும் பதி சிவ மென்பதனுல் இவ்வொன்பது வடிவங்களுக்கு மதிஷ்டானமான சொரூபமொன்றுளதாயிடுதல்ஆவசியகமாம். அதனையே இம்மூன்றற்கு மதீதமென்று கூறுவார்கள். ஆதலால் ஒருநாமமோருருவமொன்றுமில்லானென்பதே எம்பெருமானது வுண்மையிலக்கணமாம்.

120. இவ்வாருயின் சிவபெருமானை யுள்ளவாறு அறிவதுங் காணுவதுமெப்படி ?

"காண்பாரார் கண்ணுதலாய்க் காட்டாக்காலே" என்றும், "அவனருளாலே அவன்ருள் வணங்கி" என்றும் எம்பெருமக்கள் கூறிய பிரமாணங்களால் சிவமே வலிந்து தன்னையுணர்த்துமென்றறிக.உயிர்கள் தாமேயறிய வாகாவென்பதே அவற்றின்றுணிபாம். இதனை " இப்படிய னிந்நிறத்த னிவ்வண்ணத்த னிவனிறைவ னென்றெழுதிக் காட்டொணுதே " என்ற திவ்ய சூக்தியானு முய்த்துணர்க.

121. அவனருளென்ரு லென்னை ?

சூரியனுக்குக் கிரணம்போலவும் தீயினுக்குச் சூடுபோலவும் பூவினுக்கு மணம்போலவும் பழத்துக்கு ரசம்போலவும் பண்ணிற்கிசைபோலவுமுள்ள பராபரனும் பானுவின் கிரணங்களாகிய கருணையாகியும் உலகமாகிய காரியத்துக்குத் துணைக்காரணமாகியுமுள்ள பராசக்தியாகிய வல்லமையாம்.

5. சக்தியியல்

122. சிவபெருமானுக்குச் சக்தி யாவர் ?

ஸ்ரீ உமாதேவியார்.

123. ஸ்ரீ உமாதேவியார் பெண்பாலாகவே அவரிடத்திற் சிவபெருமா னுவந்தவாறென்னை ?

சிவத்துக் கபின்னமாயுள்ள சக்தியே நிமித்தகாரண மாகிய அச்சிவம் பஞ்சகிருத்திய மியற்றுதற்குத் துணைக்கார ணமாயிருத்தலால் பெண்பாலெனப்படும். அதனால் ஸ்ரீ உமா தேவியாரை லோகமாதாவென்பதறிக. பெருமான் பிராட்டி யார்பால் உவவாதபக்ஷத்தில் பிரஜோற்பத்தி யில்லாமற் போம். அன்றியு முலகில் யாவரும் யோகிகளாய் வீடுசேர்ந்து சிருஷ்டியாதித் தொழில்க ளொன்றும் நடைபெறுமற்போம். இதனால் பெருமான் பெண்பாலுவந்தது ஆன்மாக்கள் மேல் வைத்த கருணையின் விளைவென்றறிக. சிவஞ் சத்தியோடுகூடி உத்தியோகித்துச் சங்கற்பித்தலே ஆன்மாக்களின் தோற் றத்திற்குக் காரணமாகையால் உவந்து புணர்தலெனவும் அச் சங்கற்பமில்லாமையே பிரிதலெனவும் சிவாகமங்கள் கூறுவ துணர்க.

124. ஸ்ரீ உமாதேவியாருடைய வுற்பத்தி யெவ்வாறு?

ஒருகாலத்துப் பிரமன் சிருஷ்டித்தொழிலைச் செய்யக் கருதி முதல் சநகன், சநற்குமாரன், சநாதரன், சநந்தரன் என்னும் நால்வரைப்பெற அந்நால்வரும் நல்ல தவயோகிகளா னார்கள். பின்னர் பிரமன், படைத்தற்றொழிலும் விஷ்ணு காத் தற்றொழிலும் செய்யக்கூடாமைபற்றி இவ்வறுவரும் கயிலை யங் கிரிக்குவந்து சிவபெருமான் பாதாரவிந்தங்களில் வீழ்ந்து பணிந்து குறையிரந்து நிற்க அவர்களைச் சிவபெருமான் வீக்ஷித்தனர். அவ்வளவிலேயே அவர்கள் நீறுபடச் சிவ பெருமான் தமது வாமபாகத்தைச் சிறிதுநோக்கினார். உடனே ஸ்ரீஉமாதேவியார் தோன்றியருளினார். அவரை எம்பெரு மான் அங்கீகரித்தனர். அதனால் முன்பு நீறுயொழிந்த பிர மன், விஷ்ணு, முனிவர் நால்வர் ஆகிய அறுவரும் மீட்டும் படைக்கப்பட்டார்கள். அதுமூலமாக ஏனைய சிருஷ்டிகள் நடைபெற்றன.

125. ஸ்ரீஉமாதேவியாரைத் தக்ஷன்புத்திரி யென்பதற்குக் காரணமென்னை ?

ஒருகாலத்திலே சிவபெருமானை உமையவள் நோக்கி உருவமொன்று மில்லாத தேவரீருக்குப் பிரம, விஷ்ணு, ருத்ர, மகேசுவர, சதாசிவ ரூபங்களும் இன்னும் பல உருவங்களும் வந்தவாறு என்னையென, சிவபெருமான் அவ்வுருவமெல்லாம் நமது அருளாகிய உன்னுருவே யாமென்றனர். அவ்வளவிலே உமாதேவியார் சற்று மகிழ, சிவபெருமான் ஏதோ தேவியார் விகற்பமெய்தினரென்று நினைத்து இனி உன்னை விட்டுப் பிரிந்து வேறாக நின்று உலகினை யியற்றப்போகிறோமென்று சொல்லி அவ்வாறே பிரிந்தருளினர். நீங்கவே ஆன்ம கோடிகளனைத்தும் செயலற்றுச் சடமாகிச் சூத்திரப்பாவையை யாட்டுவிப்பான் செயலில்வழிப் பாவைகள் நிலைகுலைந்து வீழ்வதுபோல அருளுடைகம் பரமனிடத்து அக்காலமின்மையால் சிருஷ்டியாதித் தொழில்கள் நடைபெறவில்லை. இதனைக் கண்ட உமாதேவியார் சிவபெருமானைத் தொழுது, தாம்செய்தது அபசாரமென்று வேண்டிக்கொள்ள சிவபெருமான் மீட்டும் அவரைக்கூடி மகிழ்ந்தனர். அப்போது முன்போல உலகம் நடைபெற்றது. இவ்வளவு காலமும் பரமேசுவரனுக்கு ஒருமாத்திரைப் பொழுதாயிருப்பினும் அநேக யுகங்கள் உலகம் இருண்மூடியிருந்தன. இவ்வபசாரத்துக்காகச் சிவபெருமான் உமாதேவியாரை நோக்கி நீ உன்னை வியந்ததனால் நாம் முனிந்து உன்பொருட்டு உயிர்களினது வுணர்ச்சியை நீக்கிப் பின்பு அவர்களுக்கு உணர்வு தந்தோம். அதனால் வந்த குற்றம் உன்னைவிட்டு நீங்கும்படியாகக் காளிந்திநதியினிடத்தே ஒருவலம்புரிச் சங்காய்ச்சமைந்து கிடக்கக்கடவை. பிரமபுத்திரனாகிய தக்ஷன் உன்னை யடுத்து வந்து எடுத்தலும் ஒரு குழந்தையுருவாகி அவனுக்கு மகளாக வளர்ந்திடுவாய். உனக்கு ஐந்தாவது வயசு ஆகுகையில்

நம்மை நினைந்து அரிய தவங்களைச் செய்வாய். அக்காலத்தில் உன்னை யாம் வந்து திருமணஞ் செய்வோமென்று கூறி அவ்வாறே திருவருள்புரிந்தனர். இவ்வாறு வைதிக நூல்களெல்லாங் கூறுகின்றன.

126. இனி அவ்வம்மையாரைப் பருவதராஜன் குமாரத்தி யென்பதற்குக் காரணமென்னை ?

உமாதேவியார் தக்கனிடத்தில் வளர்ந்ததும் தாக்ஷாயணியென்னும் பெயர் தாங்கியதுமாகிய குறைவை நிவிர்த்தி செய்யக்கருதித் தமது தாக்ஷாயணிகோலத்தை யொழித்துக் கொள்ளச் சிவபெருமானைப் பிரார்த்தித்தனர். அதையுவந்து சிவபெருமான் அம்மையைநோக்கி, மலையரசன், நீ புத்திரியாக வரவேண்டித் தவங்கிடக்கின்றான். அவனுக்கு நாமவ்வாறு கைகூடுமென்று வரம்பாலித்திருக்கின்றோம். ஆகையால், அவனுக்கு நீ புத்திரியாகச்சென்று வளரக்கடவாயென்று அருள் செய்தனர். அவ்வனுக்கிரக வார்த்தையைக் கேட்டு அம்மையார் இமயவரைச் சாரலிலோர் தடாகக் கரையின்கண்ணே தவஞ் செய்துகொண்டிருந்த பர்வதராஜனுக்கெதிரில் ஒரு தாமரையின்மீது பசுங்குழவியாய்த் தோன்றித் தரிசனந்தந்தருளினர். உடனே பர்வதராஜ னெடுத்து வளர்த்துப் பார்வதியாரென்னும் பெயரிட்டு மகிழ்ந்தான். இந்தப் பார்வதிதேவியாரை ஸ்ரீசிவபெருமான் திருக்கலியாணஞ் செய்துகொண்டு உயிர்களுக்குப்போகத்தைக் கொடுத்தருளினர். இந்தத் திருக்கல்யாண வைபவம் எல்லாப்புராணங்களிலுஞ் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது.

127. பராசத்தியாராகிய பார்வதியாரைத் தொழுது தோத்திரஞ்செய்து பேறுபெற்ற அடியார்கள் யாவர்?

மதுரை மீனாக்ஷியம்மை சந்நிதியில் ஒரு வித்தியாதர ஸ்திரீ அன்புடன் யாழ்வாசித்துத் தோத்திரஞ் செய்து மீனாக்ஷியம்மையே தடாதகையென்னும் பெயரோடு தனக்குப் புத்திரியாய் வரும்படி பேறுபெற்றாள்.

128. மீனாக்ஷியம்மையார் எப்படி புத்திரியா யவதரித்தனர்?

அந்த வித்தியாதர ஸ்திரீயானவள் ஒரு ராஜஸ்திரீயாகப் பிறந்து காஞ்சனமாலையென்னும் பெயர்கொண்டு மலயத்துவச பாண்டியன் மனைவியாய் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கையில், புத்திரனில்லை யென்பதைக்குறித்து அந்தப் பாண்டியராஜன் யாகஞ் செய்ய அதனிடத்திலிருந்து மூன்று வயது நிறைந்த பெண் குழந்தையாக ஸ்ரீ மீனாக்ஷியம்மையார் திருவவதாரஞ் செய்தருளினர்.

129. இன்னும் யாராவது இப்படித் தொழுது பேறு பெற்றார்களா?

ஸ்ரீ காளிதாசர், காளமேகப்புலவர் முதலியோர்கள் தொழுது பேறுபெற்றனர். கவுரியென்னுமொரு பிராமணப் பெண் தன் தகப்பன் தனக்குபதேசஞ் செய்த கவுரி மந்திரத்தை யிடைவிடாம லன்புடன்சொல்லிப் பார்வதியாருடன் பரமேசுவரன் ரிஷபவாகனரூடரா யெழுந்தருளத் தானும் கயிலாசத்துக்கு அவர்களுடன் போகும்படியான பேறுபெற்றாள். கவிராச பண்டிதரென்பவர் அன்புடன் தொழுது தோத்திரஞ்செய்து சவுந்தரியலகிரி பாடிப் பேறு பெற்றார். அதை யிப்போது பத்தி சிரத்தையுடன் ஓதுகின்றவர்களும் இஷ்டகாமியார்த்தங்களை யடைகிறார்கள். அபிராமிப் பட்டரென்பவர் அன்புடன் தொண்டுசெய்து அபிராமி யந்தாதி பாடிப் பார்வதியாருடைய கிருபையினாலே அமாவாசை இராத்திரியிலே சந்திரோதயமாகும்படி பேறுபெற்றார். இப்படியாக அநேகம்பேர் தொழுது தோத்திரஞ் செய்து பேறு பெற்றார்கள்.

130. ஸ்ரீஉமாதேவியாரை ஆராதிப்பதற்குரிய காலங்களெவை?

மாதங்களில் தையும் ஆடியும், வாரங்களில் பௌம வாரமும் சுக்கிர வாரமும், திதிகளில் அஷ்டமியும் சதுர்த்தசியும், பௌர்ணிமையும், நக்ஷத்திரங்களில் உத்திரமும், எல்லா இராக்காலங்களும் உரியனவாம்.

131. எல்லா இரவும் உரியனவாயிருக்க நவராத்திரி விசேஷமானதற்குக் காரணமென்னை?

இரவிற்செய்யு மெல்லாபூசைகளும் பராசத்தியைச் சேருமென்றுகண்ட ஏகாதசருத்ரர்கள் ஓரிரவாவது தமது பூசை சிவபெருமானுக்குச் சேரச்செய்ய வேண்டுமென்று கருதி ஸ்ரீ பராசத்தியாரை வணங்கி "எமதன்னையே ஓரிரவில் நாங்களுமது கொழுநர் மகிழுமாறு பூசிக்கிறோம். இதனையங்கீகரித்தருளல் வேண்டும். அங்கீகரித்தருளில் ஒன்றுக்கொன்பதாக ஒன்பதிரவுகளில் நாங்கள் உம்மைப் பூசிக்கிறோம்" என்று பிரார்த்தித்தார்கள்.அவ்வாறே அம்மை யிசைந்தருளினர். அதைக் கடைப்பிடித்து அவர்களொரு இரவுமுழுதும் பூசை செய்தார்கள். அப்போது அம்மையாருஞ் சிவபூசை செய்தனர். இது சிவராத்திரியெனவும் மேற்சொன்னவொன்பது நாளும் நவராத்திரியெனவும் பெயர்பெறும்.

132. ஒன்பது நாளானதற்குக் காரணமென்னை?

ஆதிபரை அயன்நாவில் சரஸ்வதியென்றும், ஸ்ரீதரன் மார்பில் லக்ஷ்மியென்றும், நாதனிடத்துத் துர்க்கையென்றும் விரிந்துலகை நடைபெறச் செய்யும். ஒவ்வொரு மூர்த்தத்துக்கும் சாத்துவிகம், இராஜசம், தாமசம் எனும் மூன்று மூர்த்தங்களுளவாதலால் ஒன்பதுநாள் சிறந்தமை காண்க.

133. இந்தப் பூசை ஆதியிலெவ்வாறு அனுஷ்டிக்கப்பட்டுவந்தது?

"துர்க்கைபூசை"யென்று பிரதிமையின்றி கும்பமுதலியவற்றி லாவாகனஞ்செய்து தேவிமந்திர ஜெப முதலியன நடந்துவந்தன. அக்காலத்துச் சர்வலோகாதிபத்தியத்துக்

கும் ஈசுவராதிபத்தியத்துக்குஞ் சக்தியே இன்றியமையா தாதலாலும் அதுவன்றி யொன்றும் நடைபெருதாதலாலும் ஸ்ரீவித்தை முதலிய மகாமந்திரங்கள் ஜெபம்பண்ணி வந்தார்கள். ஆனல் ஈசுவரியு மொவ்வொருகாலத்து சகளீகரித்து வந்து திருவிளையாடல்கள் செய்தருளினர்.

134. அவ்வாறு தோன்றிய அருள்வடிவங்கள் யாவை?

மகாமாயை, மகிஷாசுரமர்த்தினி, காளி, சாமுண்டி, சண்டிகாதேவி, சாமளாதேவி, சிவதூதி முதலியனவாம்.

135. மகாமாயையின் வரலாறென்னை?

மகா பிரளயத்துக்கப்பால் ஸ்ரீமந்நாராயணன் க்ஷீராப்தியின்கண்ணே யோகநித்திரை செய்துகொண்டிருந்தகாலையில் தமதுந்திக்கமலத்தினின்றும் பிரமாவையுண்டாக்கினர். அதே காலையில் நாராயணமூர்த்தியின் ஸ்தோத்திரங்களினின்று மது கைடவர்களென்னும் அசுரரிருவர் தோன்ற, அவர்களைக் கண்டு நடுங்கிப் பிரமன் தன் பிதாவை யெழுப்பும்படி யோக நித்திரைக்குக் காரணமான மகாமாயையை வேண்ட அவளவ்வாறே யரியைவிட்டகல அவரெழுந்து அவ்வசுரர்களுடனே ஆயிரந் தேவ வருஷம் போர்புரிந் தாற்றுதவராகி ஸ்ரீ பராசத்தியாரின் ஒருபகுதியாகிய மகா மாயையை வேண்ட அவ்வசுரர்கள் மயக்கமுண்டானவர்களாகித் தங்களுடன் சமானமாய் மற்போர் செய்த முகுந்தனை மெச்சி யுனக்கு வேண்டியவரம் யாதென, க்ஷீராப்திநாதனுந் தன்னலவர்கள் மடியவேண்டுமென்று வேண்டிக்கொண்டார். அவ்வாறே அவர்களுமிசைந்து உயிர்நீங்கினர். இதுவே மகா மாயையின் வரலாரும்.

136. மகிஷாசுரனென்பவன் யார்? அவனை உமாதேவியார் ஏன் வதைத்தருளினர்?

முற்காலத்திலே வரமுனி யென்றெருரு ரிஷி யிருந்தார். அவர் மகா தபோபலமுடையவராதலால் அவரைக் காண

விரும்பி அகஸ்தியர் முதலான ஐம்பது முனிவர்கள் சேர்ந்து அவரது ஆசிரமத்துக்குச் செல்ல அவர் தமது தவத்தா லிறு மாந்து அங்கு வந்த தவசிகளை மதியாதிருந்தார். அதுகண்ட மகா தவசிரேஷ்டர்கள் சினப்படை கொண்டு "வரமுனிவரே, நீரெம்மை மதியாதிறுமாந்து இருந்தமையால் எருமைக்கடா வாகப் பிறக்கக் கடவீர்" என்று சபிக்க அம்முனி மனந் தளர்ந்து "சுவாமி, அடியேன் செய்த பிழையைப் பொறுத் தனுக்கிரகிக்கவேண்டு" மென்று பிரார்த்திக்க அவர்கள் கருணைசுரந்து "முனிவரே, நீர் எருமைமுக அசுரனைப் பிறந்து வானவர் தானவராதியோரை வென்று திரிலோக கண்டகனு யரசுசெய்யுங்கால் சக்திகளெல்லாங்கூடி யவயவங் களாயமையத் துர்க்கை தோன்றுவள். அந்தத் தேவி யுன்னை வதைத்தருளுவாள். அப்போது சாபம் நீங்கு" மென்று கட்டளையிட்டார்கள். அவருமவ்வாறே மகிஷாசுரனைப் பிறந்து நீலகிரியில் மகிஷபுர நகரிலிருந்து திரிலோகாதிபத் தியஞ் செய்துவருகையில் ஸ்ரீ பரமேசுவரி துர்க்கை வடி வங்கொண்டு அம்மகிஷனை வதைத்துத் தேவர்களுக் கிதஞ் செய்தனர்.

137. காளிமுதலானவர்களின் வரலாறென்னை?

ஸ்ரீஉமாதேவியார் தக்ஷன்புத்ரியாகவே அவன் பெருமா னுக்குத் தீங்கிழைத்து அபராதியாயினமையால் பிராட்டியார் தன்னுருவத்தை மாற்றிக்கொள்ள விரும்பித் தவமிழைத்த காலையில் தேவர்கள் சும்பன் நிசும்பன் என்னு மசுரர்களுக்குப் பயந்து பூவுலகத்திலேவந்து அநேககாலஞ் சஞ்சரித்துக் கொண்டிருந்து பரமேசுவரியை வேதங்களினாலே தோத்தி ரஞ் செய்துவந்தார்கள். அவர்களுக்குமுன் ஈசுவரி பிரசன்ன மாகி யுங்களுக்கு வேண்டும்வரம் யாதெனத் தேவர்கள் "அவ் வசுரர்களிருவரையும் வதைத்துத் தேவலோகத்தை எங்க ளுக்கு மீட்டுமளித்து ரக்ஷிக்கவேண்டு மன்னையே" யென

நாராயணியு மவ்வாறே அபயப்பிரதானங் கொடுத்து முன் போலத் தவஞ்செய்து கொண்டிருந்தார். சும்பன் நிசும்ப னென்னுமசுரர்களின் சேனுவீரனுன தூமக்கண்ணன் அநேக சேனைகளுடன் தேவியாரை யணுக ஸ்ரீஜகன்மாதா கோபா வேசங்கொண்டு தன் திருமேனியெங்குஞ் சேனைகளுண்டா மாறுசெய்து அசுரர்களின் சேனைகளையழித்து ஹுங்காரத்தி ஞல் தூமக்கண்ணனை மாய்த்தனர். பின்பு சண்டன் முண்டன் என்னும் வீரர்களநேகங்கோடி சேனைகளுடன் அம்மையாரை வந்தணுக, தாக்ஷாயணி சினந்து தன் தேகத்தைப் போர்த் திருந்த கருமையான சரமத்தைக் கழற்றியெறிய அதுவே காளியாய் அவ்விரண்டசுரர்களையுஞ் சிரச்சேதனஞ் செய்து அச்சிரசுகளை ஸ்ரீபார்வதியாருக்குப்பாதகாணிக்கையாய்வைத் தது. அந்தச் சக்தியையே தேவியார் சாமுண்டியென அழைத் தனர். பிறகு சும்பன் நிசும்பன் என்ற இருவர்களின் சகோதரி யான குரோதியின் குமாரன் ரக்தபீஜன் வர பிராமி, வைணவி, மாகேசுவரி, கௌமாரி, வராகி, இந்திரை, நாரசிம்மி யென் னுஞ் சப்தமாதர்களும் அவன் சேனைகளை யழித்து அவன் தலையை யறுக்க அவனுடலிலிருந்து விழும் ரக்தத்துளி யொவ் வொன்றுக் கொவ்வொ ரசுரனுண்டாகிச் சமர்செய்ய, அதைக் கண்டஞ்சி ஜகதீசுவரியினிடம் அறிவிக்க, அவர் காளியை யனுப்ப அவளவ்வசுரனுடலிற் சிந்தின வுதிரத்திலுதித்து அவனைப்போலவே யுத்தஞ் செய்யும் அசுரர்க ளனைவரையுங் கொன்று உதிரமாமிசங் கீழே விழாது தன்கபாலத்தேந்தி ரத்தபீஜனையுங் கொன்று தேவர்களுக்குச் சுகத்தைக் கொடுத் தனள். பின் நிசும்பன் சேனைகளுடன் வர அச்சேனைகளைச் சப்தமாதர்களும் நிசும்பனைத் தாமும் முடித்துச் சும்பனையு மவ்வாறே தொலைத்தனர். தேவியார் தங் கருநிறச்சரமத்தைக் கழற்றி யெறிந்து, *காளியை யுண்டாக்கின பின்னரே கௌரி

*காளி = கருநிறமுடையவள்.

யெனப் பெயர் பெற்றனர். இவ்வசுரர்களைக் கொன்ற அவசரம் சண்டிகை யெனவும், போர்முகத்துச் சிவனைத் தூதாகக் கொண்டமையால் சிவதூதி யெனவும், தேவியார் பெயர் பெற்றனர். தேவியாருக்குப் பெயர் தண்டிணி, வராகி, மந்திரிணி சாமளாதேவி.

138. பண்டாசுரன் வரலாறென்னை?

இவனு மேனைய அசுரர்களும் மகிஷாசுரன் சகோதரர்கள். இவன் மகாமந்திரசக்தி யுடையவன். ஈசுவரியினுடன் மந்திர தந்திர யந்திர சண்டைகள் செய்து இறுதியில் "லோகாம்பிகை, அடியேன் உன்முன்னர் என் வித்தைகளைக் காட்டினேனென்று கோபியாதே, என்னை ரக்ஷித்தருளுவாய்" என்று சொல்லி ஈசுவரியினது பாதாரவிந்தங்களிற் சரணுகதி யடைந்தனன்.

139. மேற்கூறிய மந்திர தந்திர யந்திர சண்டைகளாவன என்னை?

பண்டாசுரன் மலைகளையுண்டாக்கினுன். ஈசுவரி வச்சிராயுதத்தை யுண்டாக்கினுள். பின்பு நரசிங்கத்தை யுண்டுபண்ணினுன். அம்மை சரபேசுவரரைத் தோன்றச்செய்தனள். ஒருவருக்கொருவர் விரோதமான யந்திரங்களை யுண்டுபண்ணினுர்கள். தந்திரமாய் மறைந்தும் வேறுருக்கள்கொண்டும் அசுரன் சண்டைசெய்தான். இவ்வாறு செய்யும் மந்திர சண்டையில் சமர்த்தன் அந்தப் பண்டாசுரன். தேவியொருவர் தவிர வேறொருவரும் அவன்முன்னின்று போராடவல்லரோ. இவ்வாறு போராடி முடிவில் தேவியார் வென்றருளினர்.

140. நவராத்திரி பூஜையில் பிரதிமை முதலிய வைத்துப் பூஜிப்பது எப்போதுண்டாயது?

மேதஸ்மகரிஷியை யடைந்த சுரதனென்னும் இராஜன் தன்னைவிட்டு நீங்கிய இராஜாதிபத்தியம் மீட்டுங் கிடைக்க

இவ்விதமாய்ப் பூஜைசெய்தார். அதுமுதல் பிரதிமை வைத்துப் பூஜைசெய்வது வழக்கம்.

141. அவர் பூசைசெய்தது புரட்டாசி மாதத்திற்ருனே?

அன்று. சக்தி யுலகினைவளர்ப்பது தெற்றெனவிளங்கும் வசந்தகாலத்திற் பூசைசெய்தனர். அதனையே யிப்போது வசந்தத் திருவிழாவெனக் கூறுவது.

142. பின் எவ்வாறு புரட்டாசிமாதத்தில் நவராத்திரி யுத்ஸவம் கொண்டாடப்படுகின்றது?

ஸ்ரீசக்கரவர்த்தி திருமகனுர் இராவண சம்ஹாரத்தின் பொருட்டு அகஸ்தியபகவான்வாயிலாக ஸ்ரீபஞ்சதசாக்ஷரி யுபதேசிக்கப்பெற்று, புரட்டாசிமாதம் சுக்கிலபக்ஷப் பிரதமை முதல் நவமியீருக வொன்பது நாளும் ஸ்ரீபராசத்தியாரைப் பூஜைசெய்தனர். இதுமுதல் புரட்டாசி மாதத்தில் நவராத்திரி கொண்டாடப்பெற்று வருகின்றது.

143. பின்னும் யார் இந்தவிதமாக நவராத்திரி பூஜை செய்தனர்?

ஸ்ரீகண்ணபிரான் பிருந்தாவனத்தில் இவ்விதமாகப் பூஜை செய்தனர்.

144. ஸ்ரீபராசக்தியார், காளி, துர்க்கை முதலிய வடிவங்களிற் பேதமுண்டோ?

இல்லை. ஸ்ரீஉமாதேவியாரே கோபவேளையில் காளியென்றும் போர்முகத்தில் துர்க்கையென்றும் ஆன்மாக்களுக்கு ஐசுவரிய போக போக்கியங்களைக் கொடுக்கும்போது பவானியென்றும் புருஷரூபமானகாலையில் புருஷோத்தமன் என்றுந் திருநாமம் பெறுவர்.

145. நவராத்திரிகாலந் தேவி தவஞ்செய்த காலமென்பதென்னை?

அம்மையார் பஞ்சாக்கினி மத்தியிலிருந்து ஸ்ரீசிவபெருமானை நோக்கித் தவம்புரிந்து இடப்பாகம் பெற்றகாலம் நவராத்திரியென்று கூறுவதுமுண்டு.

146. *பிராட்டியார் தவம்புரியக் காரணம் என்னை ?*

பிராட்டியார் இமய பர்வதராஜ புத்திரியா யவதரித்துக் காளகண்டமூர்த்தியைத் திருமணம் புரிந்தபின்னர் ஒருநாள் லீலா மாத்திரமாய் ஸ்ரீபரமேசுவரனை நோக்கிச் சந்திர சூரியர்கள் யார் என்று வினவ, அவை யெமது விழிகள் என்று பெருமான் திருவுளம்பற்ற, அம்மையார் நாயகனிடத்துள்ள நயப்பால் ஐயனிருகண்களையும் தமது அருமைத் திருக்கரங்களால் மூட, சர்வலோகங்களும் இருளாவரித்துச் சராசரப் பொருள்களனைத்தும் வருந்தித் தடுமாறின. பூதங்கள் நிலைகுலைந்தன. புவனங்கள் நிலைகுலைந்தன. காலம் நிலைகுலைந்தது. பிர்ம்மாதி பிபீலிகாந்தமுள்ள யாவத் உயிர்களும் நிலைதடுமாறின. சூரிய சந்திரர்கள் ஒளி மழுங்கி இருட்பிழம்பாயினார்கள். சிருட்டியாதித் தொழில்கள் நடையற்றுத் தடையுற்றன. வாயுசலிக்கவில்லை. அக்கினி தண்ணென நின்றது. இல்லறம் துறவறம் இரண்டுந் தவறுதலடைந்தன. அப்போது தேவர்கள் ஸ்ரீசர்வலோக நாயகனாகியும், சம்புசப்தவாச்சியனாகியும், சாம்பசிவசங்கர திரிநேத்திரதார மகரகுண்டல திரிசூல மான்மழு சதுர்ப்புஜ சர்வதேவதா சிரமாலாதர சங்கரி சாம்பவி ஸ்ரீபார்வதிதேவி சகித க்ஷீராப்தி நித்திரா ரிஷபவாகனாரூட சர்வாதாரமூல சர்வதத்துவாம்ச ரகசியா பராலங்கிருத ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷரரூப பஞ்சகிருத்திய சதாநந்த நிர்த்தனகுஞ்சித பாதனாகியும் விளங்கும் அண்ணலாரை யடிபணிந்து தங்கள்நிலை தடுமாற்றத்தைத் தெரிவிக்க, ஸ்ரீகங்காதரமூர்த்தி அவர்களை நோக்கி அஞ்சாதீர்கள் என்று அபயப்பிரதானங் கொடுத்துத் தமது லலாட நேத்திரத்தைச் சற்றுத் திறந்தருள அநேகங்கோடி சூரியனுதித்தாலன்ன

வொளிவீசச் சராசரங்களெல்லாம் இருள் நீங்கிக் களிபேரு வகையடைந்தன.

147. அப்போது பிராட்டியார் செய்ததென்னை ?

அம்மையார் எமதப்பனைப் பணிந்து "சுவாமி, சோம சூரியர்களுக்கு ஒளிகொடுக்கும் தமது நேத்திரத்தை மூடி யுலகுயிர்களை வருத்தியதை மன்னித்தருளுக. நான் தவம் செய்யவேண்டும். அதற்காக ஒரு க்ஷேத்திரம் குறிப்பிட்டருளுதி" என்று பிரார்த்திக்க, ஜகதீசன் "பெண்ணே, நீ தவம் செய்யப்புகில் உலககிருத்தியம் நடைபெறுதென்பது பலகாலும் கண்டாயாயினும், உன் கருத்திதுவேல் காஞ்சிமா நகரம் சென்று தவம் புரிவை" என்று விடைகொடுத்தனுப்பினார். அன்னையார் அக்காஞ்சிமா நகருற்று எண்ணான்கு அறங்களும் வளர்த்து ஸ்ரீ ஏகாம்பரநாதனை நோக்கித் தவம்புரிய அவர் பிரசன்னமாகி "நங்காய், உனக்கு வேண்டுவரம் யாது" என்று வினவ அறம் வளர்த்த தாயும் "பிராணநாதா, உன்னை விட்டுப் பிரிந்திருந்த காரணம் உன்னுடன் ஒருகூறுயிராததே ஆதலால் உன் னிடப்பாகந் தந்தருள்" என, சிவபெருமான் "நன்று. நீ அருணகிரியடைந்து தவம்புரிவை. ஆண்டுனக் கிடப்பாகந் தருவோம்" என்று அருள்செய்து அந்தர்த்தானமாயினார். அம்மையார் அவ்வாறே அருணையையடைந்து தேவேந்திரனுக் காயிரங் கண்களளித்தருளின ஸ்ரீ கௌதமராச்சிரமஞ் சென்று மேற்கூறியவாறு தவம் செய்ய, அக்காலத்து பிரம்மாதி தேவர்கள் அம்மையை வணங்கி மகிஷாசுரனை வதஞ்செய்ய வேண்டிக்கொண்டார்கள். அம்மையாரதற்கிசைந்து முன்னர் கூறியவாறு தன்னினின்றும் வேறாகாத துர்க்கையைக்கொண்டு மகிஷாசுர மர்த்தனம் செய்து உலகத்துக்கு க்ஷேமம் உண்டாகச் செய்தனர். உமாதேவியாரும் ஈச னிடப்பாகம்பெற்று வீற்றிருந்தருளினர். மகிஷனைக்

கொன்று உலகத்தைக்காத்த காலமாதலாலும் அம்மையாரிடப் பாகம்பெற்ற காலமாதலாலும் நவராத்திரி விசேடமாகியது.

148. ஒன்பது நாட்களிலும் தேவியாரை எந்த வுருவமாகப் பாவித்து ஆராதிப்பது?

அபின்னபரை சகளீகரித்தவளவில் பிரதமை முதல் மூன்றுநாளும் தமோகுண மயமான கருநிறங்கொண்ட துர்க்காதேவி சொரூபமாகவும் சதுர்த்திமுதல் மூன்றுநாளும் ரஜோகுணமயமான செந்நிறஞ்சிறந்த இலக்ஷுமி வடிவமாகவும், ஸ்ப்தமிமுதல் மூன்றுநாளும் சத்துவ குணமயமான வெண்ணிறமுள்ள சரஸ்வதி யுருவாகவும் பாவித்துப் பிம்பாதிகளில் ஆவாகனஞ் செய்து பூஜிக்கவேண்டியது.

149. இங்ஙனம் ஆராதிப்பதின் பலன் என்னை?

இஷ்ட காமியார்த்தங்களைப்பெற்று இறுதியில் முக்குணங்கடந்த நிர்க்குணக்கடலாகிய முதற்பொருளை யடைந்து சிவானந்தப் பெரும்பேற்றை அனுபவிப்பார்கள். இது கருத்துப்பற்றியே எல்லாக் கோயில்களிலும் அரண்மனைகளிலும் வீடுகளிலும் கொலுமுதலிய வைத்துச் சகலசாம்பிராஜ்யத்தையும் கொடுப்பவள் ஈசுவரியென்று கொண்டாடுவது.

150. பத்தாவதுநாள் விஜயதசமியின் வரலாறென்னை?

விஜயையென்னும் சக்திக்குரியதினம் என்பதாகக் கூறுவர். அவள் யாவத்காரியத்துக்கும் ஜயம் விளைவிக்கும் சத்தியானதால் அன்றையதினத்தி லவளை யாராதித்து அவரவர்களுக்குரிய ஆயுதமோ, வித்தையோ இவற்றிற் பயிற்சிசெய்தால் அவ்வித்தைகளிற் பூரணசக்தியுண்டாகிச் சர்வமங்களமுமுண்டாகு மென்பதறிக. அன்றி யின்றே பண்டாசுரவதமெனவுங் கூறுவர்.

151. விஜயன் சரிதத்துக்கும் இத்தசமிக்கும் சம்பந்தமுண்டோ?

உண்டு. இத்தசமி, பஞ்சபாண்டவர்கள் அஞ்ஞாதவாசம் சென்ற மறுநாளாதலால், அன்று வன்னி விருக்ஷத்தில் மறைத்துவைத்த தங்கள் காண்டீப முதலிய ஆயுதங்களை வெளியிலெடுத்து ஆயுதபூஜை செய்த தினமாம்.

152. இவ்விஷயங்களுக்குப் பிரமாணமென்ன ?

தேவிபாகவதம், மார்க்கண்டேயபுராணம், அருணைமான்மியம், தேவிமகாத்மியம், இலளிதம் முதலியவாம்.

6. சிவகுமாரவியல்

153. இப்படியாக அடியார்களுக்குக் கிருபைசெய்யும் பரமசிவனுக்கும் பார்வதியாருக்கும் புத்திரர்களிருக்கிறார்களா ?

விநாயகமூர்த்தியென்றும், சுப்பிரமணியசுவாமியென்றும் இரண்டு புத்திரர்களிருக்கிறார்கள். அல்லாமல் வீரபத்திரரும் வைரவரும், புத்திரர்களென்று சொல்லப்படுவார்கள். இவர்கள் சிவசொரூபமேயன்றி அந்நியமன்று.

விநாயகர் சரித்திரம்

154. விநாயகமூர்த்தி யவதரித்த காரணமென்னை ?

கயமுகாசுரனென்னும் அசுரனைச் சங்கரிக்கும் பொருட்டுத் திருவவதாரமாயினார்.

155. விநாயகர் யானைமுகத்துடன் திருவவதாரஞ்செய்த காரணமென்னை ?

கயமுகாசுரன் தேவர்களாலும், பூதங்களாலும், மனிதர்களாலும், மிருகங்களாலும், இறவாவரம் பெற்றிருந்ததால் பல வுருவமும் கலந்ததிருமேனி கொண்டவதரித்தருளினார்.

156. கயமுகாசுரன் வரலாறென்னை ?

மாகதனென்னு மொரு முனிவனுக்கு விபுதையென்னும் ராக்ஷஸ ஸ்திரீ வயிற்றில் யானைமுகத்துடன் புத்திரனாகப்

பிறந்து, பரமசிவனை நோக்கித் தவஞ்செய்து தேவர்களெல்லாரும் தன்னேவல்கேட்கவும், தான், தேவர் முதலானவர்களாலும் எவ்வித ஆயுதங்களினுலும் இறவாமலிருக்கவும் வரம் பெற்றிருந்தான்.

157. விநாயகர் எவ்வாறு திருவவதாரமாயினர் ?

தேவர்கள், கயமுகாசுரன் உண்டுபண்ணும் துன்பத்தால் வருந்திப் பரமேசுவர ரிடத்துக்குப்போய் முறையிட்டார்கள். அவர்களை யிரட்சிக்கவேண்டுமென்கிற இரக்கத்தினுலே பரமேசுவரர் பார்வதியாருடன் கைலாசகிரிச் சாரலில் ஒரு சோலையின் மத்தியிலிருக்கும் சித்திரமண்டபத்திற்கெழுந்தருள அதில் எழுதியிருந்த சித்திரங்களில் ஒரு சித்திரமாயிருந்த சிவசத்தி பிரணவங்கள் பரமேசுவரருடைய அனுகிரகத்தினுல் ஆண்யானை வடிவும் பெண்யானை வடிவுமாய்ச்சேர அதனிடமாக யானை முகத்துடன் திருவவதாரமாயினர்.

158. கயமுகாசுரனை யெவ்வாறு வதைத்தார் ?

விநாயகமூர்த்தியானவர் பிரணவசொரூபமாய்த் திருவவதாரஞ்செய்து சிவகணங்களுக்குத் தலைவராய்க் கணபதியென்னும் பெயருடன் கயிலாயத்தில் வீற்றிருக்கையில் கயமுகாசுரனுல் வருந்திய தேவர்கள்யாவரும் போய்ப்பணிந்து முறையிட்டார்கள். விநாயகமூர்த்தி திருவுளமிரங்கிக் கணங்கள் சூழ்ந்து வரும்படிச்சென்று கயமுகாசுரனுடன் போர்செய்து அவன் எவ்வகைப்பட்ட ஆயுதங்களாலும் இறவாமலிருக்கும்படிப் பெற்றுக்கொண்ட வரத்தை யுணர்ந்து தமது திருமுகத்தில் வலப்பக்கத்திலிருக்கும் ஒரு கொம்பையொடித்து எறிந்து வதைத்தார். இதனுலவருக்கு ஒற்றைக்கொம்பரென்று பெயராயது.

159. அவன் பின்பு எப்படியானான்?

அவன் வரம்பெற்றவனாதலால் அந்தச் சரீரமாறிப் பெருச்சாளி வடிவங்கொண்டு போர்செய்ய வந்தான். அதைக் கண்ட விநாயகர் அதன்மேல் ஆரோகணித்துக் கொண்டார். இந்தக் காரணத்தினால் அவருக்கு மூஷிகவாகனரென்று பெயராயது.

160. விநாயகருக்கு ஆயுதங்களெவை?

அங்குச பாசங்களாம். இவ்விரண்டில் அங்குசம் வலக் கரத்திலும் பாசம் இடக்கரத்திலுமிருக்கும்.

161. மற்றொரு வலக்கரத்தில் என்ன வைத்திருக்கிறார்?

தமது கொம்பிலொடித்த பாகத்தை வைத்திருக்கிறார்.

162. மற்றொரு இடக்கரத்தில் என்ன வைத்திருக்கிறார்?

மோதகம் வைத்திருக்கிறார்.

163. விநாயகரைத் தரிசிக்கிறவர்கள் தலையிற் குட்டிக் கொண்டு தோப்பணம் போடும்படியான காரணமென்ன?

கயமுகாசுரன் அதிகாரஞ் செலுத்திக் கொண்டிருக்கும் போது தேவர்கள் அவனிடத்துக்கு வருகையில் அப்படிச் செய்து கொண்டிருந்தார்கள். அவனை விநாயகர் வதைத்த பின்பு தேவர்கள் விநாயகரைப் பணிந்து குட்டிக்கொண்டு தோப்பணம் போட்டு இனியிப்படியே அடியேங்கள் வந்தனையை யேற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று பிரார்த்தித் தார்கள்.

164. இன்னம் யாராவது இப்படித்தொழுது வரம் பெற்றார்களா?

இராவணனும் அகஸ்திய முனிவரும் அவ்வாறு தொழுது வரம் பெற்றார்கள்.

165. இராவணன் தொழுததற்குக் காரணமென்னை?

இராவணன் ஸ்ரீகயிலாயகிரியில் தவஞ்செய்து இலங் கைப் பட்டணம் அழியாமலிருக்கும்பொருட்டு, பரமேசுவரர்

ஒரு சிவலிங்கம் கொடுத்தருளப் பெற்றுக்கொண்டு வருவதைத் தேவர்களறிந்து அதைத் தடுக்கவேண்டுமென்று விக்கினேசுவரரைத் துதித்தார்கள். அவர் இராவணனுக்கு நீரதிகரிக்கும்படி வருணனையேவித்தாம் ஒருசிறுபிராமணப்பிள்ளைபோல இராவணனெதிரிற் போனார். இராவணன் பிராமணப் பிள்ளையாய் வந்தவரைக்கண்ட மாத்திரத்திலே அவருக்குபசாரஞ் சொல்லி நான் ஜலஸ்பரிசத்துக்குப் போய்வருகிறவரைக்கும் இந்தச் சிவலிங்கத்தைப் பூமியில் வைக்காமல்கையிலேதானே வைத்துக்கொண் டிருவென்று சொன்னான். அதற்கவர் நான் சிறுபிள்ளையானபடியினாலே இந்தச் சிவலிங்கத்தை நெடுநேரந் தாங்கிக்கொண்டிருக்கும் வல்லமை யில்லாதவனாயிருக்கிறேன். ஆதலால் மூன்றுதரம் அழைப்பேன் ; அதற்குள் வராவிட்டால் சிவலிங்கத்தைக் கீழே வைத்துவிடுவேனென்றுசொன்னார். இராவணன் சம்மதித்துச் சிவலிங்கத்தை அந்தப் பிராமணப் பிள்ளைகையில்கொடுத்து ஜலஸ்பரிசத்துக்குப் போனான். போனவுடனே மூன்று தரம் அழைத்து அவன் வாராமையினாலே சிவலிங்கத்தைத் தரையிலே வைத்துவிட்டார்.

166. இராவணனென்ன செய்தான் ?

ஜலஸ்பரிசஞ் செய்துவந்து சிவலிங்கத்தைத் தரையில் வைக்கப்பட்டிருப்பதை நோக்கி விசனமுற்றவனாய்த் தனது இருபது கைகளையுங்கொண்டு தூக்கினான். அந்தச் சிவலிங்கம் தூக்கப்படாமல் பசுவின் காதுபோலக் குழைந்துவிட்டது.

167. இப்போதந்த சிவலிங்கத்துக்குப் பேரென்ன ?

இராவணனால் தூக்கப்படாமல் மகாபலமுள்ளதாயிருந்தபடியினாலே அந்தச் சிவலிங்கத்துக்கு மகாபலலிங்கமென்று

பெயர். அந்தச் சிவலிங்கம் பசுவின்காதுபோலக் குழைந்த படியினாலே அந்தஸ்தலத்துக்குக் *கோகர்னமென்றுபெயர்.

168. பின்பு இராவணன் செய்ததென்ன ?

அவனதிக கோபங்கொண்டு பிராமணப்பிள்ளை வடிவமாய் நிற்கிற விநாயகமூர்த்தியினது சிரசில் குட்டினான்.

169. அதற்கவ ரென்னசெய்தார் ?

இராவணன் குட்டவே மிகுந்த கோபத்துடன் தம்முடைய சொரூபங்கொண்டு துதிக்கையினாலே இராவணனைத் தூக்கியெறிந்து பந்தாடினார்.

170. அவன் என்னானான் ?

அவனதிக பராக்கிரமசாலி யானதாலும் ஈசுவர வரம் பெற்றிருப்பவனாதலாலும் இறவாதவனாய் மிகுந்த வருத்தப்பட்டு என்னையனே! தெரியாமையால் அடியேன்செய்த பிழை பொறுத்து இரட்சிக்கவேண்டுமென்று தோத்திரஞ்செய்தான். அதனாலே விநாயகமூர்த்தி கிருபைகூர்ந்து, "நீ நம்மைக் குட்டினபடியினாலே உன்னிருபது கைகளாலும் குட்டிக்கொள்" என்றுசொல்ல அப்படியே குட்டிக்கொண்டு விநாயகரைத் தோத்திரஞ்செய்து விடைபெற்றுக்கொண்டு இலங்கை போய்ச் சேர்ந்தான்.

171. அகஸ்தியமுனிவர் தொழுததற்குக் காரணமென்னை ?

தேவேந்திரன் சூரனுக்குப்பயந்து சொர்க்கலோகத்தை விட்டுச் சீர்காழியில்வந்து பரமசிவனைப் பூசிப்பதற்காக ஒரு நந்தனவனம்வைத்து, அது மழையில்லாம லுலர்ந்துபோகவே அவன் மனவருத்தமுற்றிருக்கையில் "நதிப்புனல்வந்து பாயுமானால் நந்தனவனம் தழைத்துப் பூசைக்கு வேண்டியமலர்

* கோ - பசு. கர்னம் - காது.

களைத்தரும்" என்று சிவன் கிருபையினாலே அசரீரி வாக்குண்டாகியது.

172. நதிப்புனல் எவ்வண்ணம் வந்து பாய்ந்தது?

தேவேந்திரன் சிவகாருண்யத்தினு லுண்டான அசரீரி வாக்கைக் கேட்டுச் சந்தோஷமுற்றிருக்கையில் நாரதமுனிவர் வந்து நதிவருவதற் கோருபாயம் சொன்னார்.

173. என்ன வுபாயஞ் சொன்னார்?

தேவேந்திர மகாராஜனே! கைலாசகிரியில் அகத்திய முனிவர் வந்திருக்கிறார். அவர் கமண்டலத்தில் காவிரிநதி யிருக்கின்றது. நீர் விநாயகமூர்த்தியைப் பிரார்த்தித்தால் அந்த நதி வந்து பாயுமென்று சொன்னார். அவர் சொன்ன படி தேவேந்திரன் விநாயகமூர்த்தியைப் பிரார்த்திக்க, விநாயகர் காக்கை வடிவங்கொண்டு அகஸ்தியர் கமண்டலத்தின்மே லுட்கார்ந்து கவிழ்த்துவிட அந்த நதிப்புனல் தேவேந்திரன் நந்தனவனத்தில் வந்து பாய்ந்தது.

174. அதற்குமேல் அகத்தியர் என்ன செய்தார்?

காக்கை வடிவங்கொண்டு கமண்டலத்தைக் கவிழ்த்து விட்ட விநாயகரொரு பிராமணப்பிள்ளை வடிவங்கொண்டு தமக்கெதிரில் வருகையில் தம்முடைய கையினால் அந்தப் பிராமணப் பிள்ளையினது தலையில் குட்டப்போனார். விநாயக மூர்த்தியாகிய குழந்தையோ அம்முனிவர்க் கெட்டாமல் வளைய வளையவோடி இளைக்கச்செய்து பின்பு தம்முடைய சொரூபத்துடனே நின்றார். அதைக்கண்ட முனிவர்பயந்து சாஷ்டாங்கமாய்ச் சேவித்து விநாயகரைத் தோத்திரஞ் செய்து அவர் கட்டளையின்படி குட்டிக்கொண்டு வேண்டிய வரங்களையும்பெற்று பொதிகைமலைக்குப் போய்விட்டார். நந்தனவனம் தழைத்துப் பூசைக்குவேண்டிய மலர்களைத்தரத் தேவேந்திரன் பரமசிவனைப் பூசித்துத் தன்னுடைய செல்வத்தைப் பெற்றுக்கொண்டான்.

175. பரமசிவனுக்குப் பார்வதியென்கிற சக்தி யிருப்பதுபோல விநாயகருக்குச் சக்தியுண்டா?

உண்டு. சித்தி, புத்தி யென்கிற சக்திகளோடு கூடிச் சித்திபுத்தி விநாயகரென்றும், வல்லபையென்கிற சக்தியோடு கூடி வல்லபை கணபதியென்றும் வழங்குவதாலறிக.

176. அவருக்காக எந்த தினத்தில் விரதமிருக்க வேண்டியது?

சதுர்த்தியில் விரதமிருக்கவேண்டியது.

177. எந்தச்சதுர்த்தியில் விசேஷமா யனுஷ்டிப்பது?

விநாயக சதுர்த்தியாம். இது ஆவணிமாதத்தில் வரும் பூர்வபக்ஷ சதுர்த்தி திதியில் விசேஷமா யனுஷ்டிப்பதுண்டு. இதுவுமல்லாமல் அங்காரக சதுர்த்தி சங்கடசதுர்த்தி யென விசேஷமாக அனுஷ்டிக்கிற காலங்களுமுண்டு.

178. அங்காரக சதுர்த்தியாவது யாது?

மாசிமாதம் கிருஷ்ணபக்ஷம் செவ்வாய்க்கிழமை கூடிய சதுர்த்தியாம்.

179. இதன் காரணமும் விசேஷமும் யாது?

அங்காரகன் விநாயகரைப் பூசித்து அருள்பெற்றநாள் அன்று சந்திரோதயமானபின்பு பூஜைசெய்வது உத்தமம். அன்று பூஜித்து வழிபடுவோர் அங்காரகனைப்போல் வாழ்வார்கள்.

180. சங்கட சதுர்த்தியாவது யாது?

ஒவ்வொருமாதமும் கிருஷ்ணபக்ஷத்தில்வரும் சதுர்த்தியாம்.

181. இதன் விசேஷமென்னை?

இச்சதுர்த்திவிரதம் ஒருவருடம் வரையிலனுட்டிக்கிறவர்களுக்குப் புத்திரப்பேறு முதலாகிய பாக்கியங்களுண்டாம். கூன் குருடு முதலிய எச்சங்களில்லாது மிக்க சௌந்தரியமான குழந்தைகளைப் பெறுவார்கள்.

182. விநாயக சதுர்த்தியிலும் விசேஷமாய் எல்லாப் பூர்வபக்ஷ சதுர்த்திகளிலும் சந்திரனைப் பார்க்கலாகாது என்கிறார்களே அதின் காரணமென்னை?

அச்சதுர்த்தியிலே சந்திரன் குருபத்தினியாகிய தாராவுடன் சங்கமம் செய்தானதலால் பாபியாகிய அவனையன்று பார்க்கப்படாதென்றே யவ்வாறு சொல்வது. பின் சந்திரன் அந்நாளிற்றானே ஸ்ரீமூத்தபிள்ளையாரைப் பூஜித்து அப்பாபம் நீங்கப்பெற்றான். ஆதலால் ஆவணி விநாயகசதுர்த்தி விசேஷமாகியது.

183. விநாயகமூர்த்தியைத் தொழுது பேறுபெற்ற அடியார்கள் யார்?

புருசுண்ட மகாரிஷிமுதலான ரிஷிகள் விநாயகரைத் தொழுது பேறுபெற்றிருக்கிறார்கள். இவர்களுமல்லாமல் திருநாரையூர் நம்பியாண்டார் நம்பி, சந்தானகுரவர்களிற் றலைவராகிய திருவெண்ணெய்நல்லூர் மெய்கண்ட சிவாசாரியார், ஔவையார், மற்றுமநேகம்பேர் தொழுது பேறுபெற்றிருக்கிறார்கள்.

184. எந்தக்காரியஞ் செய்யத்தொடங்கினாலும் விநாயக பூசை முதலிற் செய்வதேன்?

அவர்கள் செய்யுங் காரியங்களுக்கு விக்கினம் வராமல் காப்பாற்றுகிற கடவுளாகையால் விநாயகரை முதலிற் பூசிக்கிறது. இந்தக் காரணத்தினால் அவருக்கு விக்கினேசுவரரென்று பெயருண்டாயிற்று.

185. அவரை யெந்தவிடத்திலும் ஸ்தாபித்துப் பூசிக்கலாமா?

பூசிக்கலாம். ஆனால் வன்னிவிருக்ஷத்தினடியிலும், மந்தார விருக்ஷத்தினடியிலும் ஸ்தாபித்துப் பூசிப்பது விசேஷமாம். *சமியென்கிறவள் ஒரு ரிஷியினுடைய புத்திரி. மந்

---

* சமி = வன்னி

தாரனென்பவன் மற்றொரு ரிஷியினுடைய புத்திரன். இவர்களிருவரும் தம்பதி சமேதராய் ஒருவனத்திற் செல்லுகையில் விநாயகர் சாரூபம்பெற்ற புருசுண்ட மகாரிஷியைக் கண்டு நிந்தித்து அவருடைய சாபத்தினால் சமிவிருக்ஷமும் மந்தார விருக்ஷமுமாயினார்கள்.

186. பின்பு அவர்களுக்கு அந்தச்சாபம் நீங்கவில்லையா?

அந்த மரவுருவம் நீங்கினதில்லை. ஆனால் விநாயகரை அந்த மரங்களினிழலில் ஸ்தாபித்து விசேஷமாகப் பூசிக்கவும் அந்தப் பத்திரபுட்பங்கள் அவருடைய அர்ச்சனைக்கு யோக்கியமாகும் படிக்கும் வரம்பெற்றார்கள்.

187. விநாயகரை வீடுகள்தோறும் வைத்துப் பூஜிப்பதற்குக் காரணமென்னை?

அவருடைய பன்னிரண்டு திருவவதாரத்தில் ஒரு திருஅவதாரம் காசிப்பட்டணத்தில் செய்திருந்தபோது எல்லாருடைய வீட்டிலும் ஏககாலத்தில் விருந்தமுது கொண்டருளினார். அன்றுமுதல் யாவரும் அவரவர்கள் வீடுதோறும் வைத்துப் பூசிக்கும்படி அனுக்கிரகஞ் செய்தருளினார்.

188. அவருடைய பன்னிரண்டு திருவவதாரங்கள் யாவை?

வக்கிரதுண்டர், சிந்தாமணி விநாயகர், கஜானனர், விக்கினராஜர், மயூரேசர், பாலசந்திரர், தூமகேது, கணேசர், கணபதி, மகோற்கடர், துண்டி விநாயகர், வல்லபை கணேசர் என்னும் பன்னிரண்டுமாம்.

189. வக்கிரதுண்ட விநாயகரின் வரலாறென்னை?

பிரளயமுடிவில் இம்மூர்த்தி தோன்றி பிரமனாதி மூவர்களைப் படைத்துச் சிருஷ்டியாதி முத்தொழில்களைக் கற்பித்தனர்.

190. சிந்தாமணி விநாயகர் வரலாறென்னை?

கபிலருடைய சிந்தாமணியைக் கவர்ந்து சென்ற கணராஜனைவென்று அதனை மீட்டும் அவர்க்களித்தனர்.

191. கஜானன விநாயகர் வரலாறென்னை ?

பிரமதேவன் கொட்டாவியினின்றும் உற்பவித்த சிந்தூரனைக்கொன்று தேவர்களைக் காத்தனர்.

192. விக்கினராஜ விநாயகர் வரலாறென்னை ?

காலரூபனென்கின்ற விக்கினனையழித்து உலகத்தைக் காத்தனர்.

193. மயூரேச விநாயகர் வரலாறென்னை ?

பிரமதேவனிடத்திருந்து வேதங்களைக்கவர்ந்து சென்ற கமலாசுரனையும் தேவர்களைச் சிறையில்வைத்த சிந்தாசுரனையும் கொன்று ஏனைய அவுணர்கள்செய்த மாயையினையொழித்து, மீட்டு மவ்வேதங்களைப் பிரமனுக்கீந்து, தேவர்களைமீட்டு உலகினுக்கிதஞ் செய்தனர்.

194. பாலசந்திர விநாயகர் வரலாறென்னை ?

யமனிடத்தினின்றும் உதித்த அனலாசுரனை ஒரு சிறு பிராமணப் பிள்ளைபோற்சென்று அவ்வசுரனை விழுங்கித் தேவர்களைக் காத்தனர்.

195. தூமகேது விநாயகர் வரலாறென்னை ?

மாதவராசனுக்கும் அவர் மனைவியாராகிய சுமுதைக்கும் தீங்குசெய்த தூமராசனைக்கொன்று அவ்விருவரையும் பாதுகாத்தருளினர்.

196. கணேச விநாயகரின் வரலாறென்னை ?

தம்மிடத்தில் அளவற்ற வரங்களைப்பெற்ற பெலியென்னும் ஓரசுரன் திரிலோகங்களையுமழிக்கத் தேவர்களதனையாற்றாதஞ்சி விநாயகரைவேண்ட அவர் ஐந்துமுகத்தோடுந் தோன்றி அவ்வசுரனையொழித்துத் தேவர்களுக் கிதஞ் செய்தனர்.

197. கணபதி விநாயகர் வரலாறென்னை ?

கஜமுகாசுரனைக் கொன்று விஷ்ணுவின் சாபம் தீர்த்தருளினர்.

198. மகோற்கட விநாயகர் வரலாறென்னை?

நராந்தகனையும் தேவாந்தகனையும் நாசஞ்செய்து காசி ராஜனுக்கு முத்தியளித்தனர்.

199. துண்டி விநாயகர் வரலாறென்னை?

துராசதனைவென்று திவோதாசன் மனதைக் களிக்கச் செய்து வில்வநாதமூர்த்திக்குக் காசிமாநகரையளித்தருளினர்.

200. வல்லபை கணேசர் வரலாறென்னை?

மரீசி ரிஷிபுத்திரியாகிய வல்லபையையும், விஷ்ணு புத்திரிகள் பன்னிருவரையும் திருமணஞ்செய்து அவ்விஷ்ணுவுக்கு யோகஞானதத்துவம் என்னும் கணேசகீதையை உபதேசித்தனர்.

201. விநாயக விரதத்துக்குரிய காலங்கள் எவை?

சுக்கிரவாரம், விநாயகசதுர்த்தி, விநாயகசஷ்டி முதலியவாம்.

சுப்பிரமணியர் சரித்திரம்

202. சுப்பிரமணியர் திருவவதாரமானதற்குக் காரணமென்னை?

சூரபத்மன் முதலாகிய அசுரரைவதைத்துத் தேவர்களை யிரக்ஷிக்கும் பொருட்டுத் திருவவதாரஞ் செய்தார்.

203. எவ்வாறு திருவவதாரஞ் செய்தார்?

இந்திரன் முதலிய தேவர்களெல்லாரும் சூரபத்மனால் வருந்திக் கயிலாசத்திலே சுவாமி சந்நிதியிலே போய் முறையிடக் கயிலாசபதி கிருபைகூர்ந்து, சுப்பிரமணியர் திருவவதாரமாகவேண்டுமென்று திருவுளமாகி ஆறுமுகங் கொண்டிருக்க அவ்வாறு நெற்றிக்கண்களிலிருந்தும் ஆறு தீப்பொறிக ளுண்டாயின. அந்தப்பொறிகளைச் சரவணப் பொய்கையிலே கொண்டுபோய்விடும்படி அக்கினிதேவனுக்கும் வாயுதேவனுக்கும் கட்டளையிட அவர்கள் தாங்கிக்

கொண்டுபோய்ச் சரவணப்பொய்கையில் விட்டார்கள். அவ்வாறு பொறிகளும் கயிலாசபதியினுடைய கிருபையினாலே ஆறு குழந்தைகளாகிக் கார்த்திகை நக்ஷத்திரங்களாகிய ஆறுமாதர்களின் முலைப்பாலுண்டு பார்வதியார் வந்தெடுக்கையில் ஆறுதிருமுகமும் பன்னிரு புயமுமுள்ள ஒரு திருமேனி கொண்டு முருகன், கார்த்திகேயன், காங்கேயன் என்னும் திருநாமம்பெற்று வளர்ந்தனர்.

204. இப்பெயர்கள் வந்ததற்குக் காரணமென்னை ?

இளமை மாறுதிருப்பதனால் முருகனென்றும் கார்த்திகை நக்ஷத்திரத்தின் பாலுண்டு புத்திரனுனதினால் கார்த்திகேயனென்றும், கங்கையில் வளர்ந்த புத்திரனுனதினால் காங்கேயனென்றும் பேர்வந்தது.

205. இத்திருநாமங்கள்பெற்ற சுப்பிரமணியக்கடவுள் அதன்பின்பு என்ன செய்தார் ?

தம்முடைய சகோதரர்களாகிய லக்ஷத்தொன்பது வீரர்களோடு கூடிக்கொண்டு பலபல அற்புதமான திருவிளையாடல்கள் செய்தார் ?

206. அந்த வீரர்களுண்டானதெப்படி ?

கயிலாசபதியினுடைய நெற்றிக்கண்களிலிருந்து தீப்பொறிகள் சிந்தினபோது பார்வதியார் பயந்துஓடினார். அப்படிப் பயந்தோடுகையில் பார்வதியின் திருவடிகளி லணிந்திருக்குஞ் சிலம்புக ளொன்றோடொன்று தாக்க அவ்விரண்டிலிருந்தும் நவரத்தினங்கள் சிந்தின. அந்த ரத்தினங்களில் பார்வதியாருடைய திருவுருவந்தோன்றி அவ்வுருவம் ஒன்பது ஸ்திரிகளாகி சுவாமியினுடைய திருவருளால் கருப்பமடைந்தார்கள். அதனைப் பார்வதியார் கண்டு கருப்பமுற்பத்தியாகாமலிருக்கும்படி சபிக்கையில் அவ்வொன்பது ஸ்திரிகளும் பயந்தபோது சரீரத்திலுண்டான வேர்வையில் லக்ஷம் வீரர்கள் உற்பத்தியானார்கள்.

207. பின்பு அவர்கள் வயிற்றிலிருந்து கருப்பம் உற்பத்தியாகவில்லையா?

சிலகாலஞ்சென்றபின்பு பார்வதியி னனுக்கிரகத்தினால், வீரவாகு, வீரகேசரி, வீரமயேந்திரன், வீரமகேசுவரன், வீரமாபுரந்தரன், வீராக்கதன், வீரமார்த்தாண்டன், வீராந்தகன், வீரதீரனென்னும் நவவீரர்களுற்பத்தியானார்கள்.

208. சுப்பிரமணியர் பின்பு என்னசெய்தார்?

கயிலாசபதியினுடைய கட்டளையின்படி மேற்சொல்லிய வீரர்களும், இரண்டாயிரம்வெள்ளம் பூதகணங்களும் கூடவரும்படி ரதாரூடராகப் பூலோகத்தில் வந்து கிரவுஞ்சகிரியையும், சூரனுடைய தம்பியான தாருகனையும் வதைத்தார். திருச்செந்தூரி லெழுந்தருளியிருந்து சூரனுக்குப் புத்தி சொல்லும்படி வீரவாகுதேவரைத் தூதாகவனுப்பி அவனகங்காரத்தை அறிந்துகொண்டு அங்கிருந்து புறப்பட்டுச் சேனைகளுடன் வீரமயேந்திர புரிக்குப்போ யுத்தஞ்செய்து வீரவாகுதேவரால் சூரனுடைய மகனாகிய பானுகோபனைக் கொல்லுவித்துச் சூரன் தம்பியாகிய சிங்கமுகனையும் சூரனையுந் தமது வேலாயுதத்தால் வதைத்தருளினார். திருச்செந்தூரினின்றும் எழுந்தருளி வீரவாகுமுதலாகிய துணைவர்களும் மற்றவர்களுஞ் சூழ்ந்துவரும்படிச் சென்று திருப்பரங்குன்றமென்னும் ஸ்தலத்திற்போய்ச் சேர்ந்தார். அங்கே தேவேந்திரன் தன்புத்திரியாகிய தெய்வயானையை விவாகஞ்செய்துகொள்ளும்படி விண்ணப்பஞ் செய்யக் கிருபைகூர்ந்து திருக்கல்யாண மகோற்சவங் கொண்டருளினார். அங்கிருந் தெழுந்தருளி ஸ்கந்தகிரியிற் போய்ச்சேர்ந்து தெய்வயானை சமேதராய் வீற்றிருந்தார். அங்கிருந்து வள்ளிமலைக்கெழுந்தருளிக் குறவர்வீட்டில் வளர்ந்துகொண்டிருந்த வள்ளியம்மையாரை விவாகஞ்செய்து கொண்டருளித் திருத்தணிகையில்

வந்து வீற்றிருந்து மறுபடியும் ஸ்கந்தகிரியில் எழுந்தருளி வீற்றிருந்தார்.

209. சுப்பிரமணிய சுவாமியினுடைய ஆறுமுகங்களும் எவற்றினைச் சூசிப்பிக்கின்றன?

சிவபெருமானுக்குரிய சர்வஜ்ஞதை, திருப்தி, அநாதி போதம், அலுப்தசக்தி, அநந்தசக்தி, சுவதந்திரத்துவம் என்னும் சுத்தசாட்குணங்களும் முகங்களாமுய் வந்தனவென்பர்.

210. அவர் வேலாயுதம் எதனைக் குறிக்கும்?

ஆன்மாக்களுக்கு முத்திகொடுக்க விரும்பும் விருப்பமாகிய இச்சாசக்தியும் அதற்கு வேண்டுபவைகளையறியும் அறிவாகிய ஞானசக்தியும் அறிந்தவைசெய்யும் செயலாகிய கிரியாசக்தியும் ஆகிய மூன்று சக்திகளி னடுக்கு வேலாயுதமென வுணர்க.

211. அவர் மனைவிமாராகிய வள்ளியம்மை, தெய்வயானை, யாவர்?

முறையே சுப்பிரமணிய சுவாமியினுடைய இச்சாசக்தியும் கிரியாசக்தியுமாவர்.

212. சுப்பிரமணிய சுவாமிக்குரிய விரதங்களெவை?

கார்த்திகை நக்ஷத்திரமும் சஷ்டிதிதியும் சுக்கிரவாரமுமாம்.

213. அவரைத் தொழுது பேறுபெற்றவர்கள் யார்?

நாரதர் முதலாகிய முனிவர்களும் முசுகுந்தச் சக்கரவர்த்தி முதலாகிய அரசர்களுமாம்.

214. இந்த யுகத்திலே தொழுது பேறுபெற்றவர்கள் யார்?

நக்கீரதேவர் அருணகிரிநாதர் முதலானவர் தொழுது பேறு பெற்முர்கள்.

215. அவரடியார்களுக்கு அருள் செய்யும் பொருட்டுத் திருக்கோயில்கொண் டெழுந்தருளி யிருக்கும் ஸ்தலங்களெவை?

திருப்பரங்குன்றம், திருவாவினன்குடி, திருச்செந்தூர், திருவேரகம், சோலைமலை, குன்றுதோறாடல் ஆகிய ஆறு தலங்களும் மற்றுமநேக ஸ்தலங்களுமாம்.

வீரபத்திர சுவாமி சரித்திரம்

216. வீரபத்திர சுவாமி திருவவதாரமானதற்குக் காரணமென்னை?

கயிலாசபதியாகிய பரமேசுவரனை மதியாமல் தக்கனென்பவன் ஒருயாகஞ்செய்தான். அந்தயாகத்தை அழிக்கும் பொருட்டுப் பரமேசுவரன் திருவுளங்கொள்ள அவருடைய நெற்றிக்கண்ணினிடமாகத் திருவவதாரமாயினார்.

217. வீரபத்திரர் அந்த யாகத்தை எப்படியழித்தார்?

பூதப்படைகளோடும் போய் அங்கிருந்த தேவர்களையெல்லாம் ஹதப்படுத்தித் தக்கன் தலையையறுத்து யாகத்தையழித்தார்.

218. பின்பு தக்கன் பிழைக்கவில்லையோ?

பரமேசுவரர் கிருபையாலே பிழைத்தான். ஆனால் ஆட்டுத்தலை பெற்றுப் பிழைத்தான்.

219. வீரபத்திரருக்குரிய விரத நாள் எது?

மங்களவாரமாம்.

வைரவர் சரித்திரம்

220. வைரவமூர்த்தி ஏன் திருவவதாரஞ் செய்தனர்?

பிரமனது ஆணவத்தை நீக்கித் திருவருள் செய்யத் திருவவதாரஞ் செய்தனர்.

221. பிரமன் ஏன் ஆணவங் கொண்டனன்?

உலக முதலிய யாவையும் படைத்தலால் தானே பிரமம் என்றனன்.

222. அப்போது பிரமன் பிரமம் அல்லவென வாதஞ் செய்தவர் யாவர்?

திருமாலும் வேதமும் வாதஞ் செய்தார்கள்.

223. திருமால் செய்த வாதமென்ன?

"பிரமனுகிய உன்னைப் பெற்ற தந்தையாகிய நானே பிரமம், நீ பிரமம் ஆகாய்" என்றனர்.

224. வேதஞ்செய்த வாதமென்ன?

"நீங்களிருவரும் பிரமமல்லீர்; வேத முதல்வனும், தியானிக்கப்படுபவனும், துரியப் பொருளாயுள்ளவனும், காரணனும், ஆக்கலளித்தலை யளிப்போனுமாகிய சிவபெருமானே பிரமம்" என்றது.

225. இவர்கள் எவ்வாறு உண்மை கண்டனர்?

சிவபெருமான் சோதிசொரூபராய்த் தோன்றியும் உண்மை காணுது மயங்கினவர்களா யிருத்தலைக்கண்டு உமையொரு கூறுடைக் கோலத்தைக்காட்டி வைரவமூர்த்தியைத் தோற்றுவித்துப் பிரமன் தலைகள் ஐந்திலொன்றை ஒரு நகத்தாற் கிள்ளி அவன் அகந்தையை அடக்குக என்று சிவபெருமா னருளினர். தோற்றிய வடுகநாதனும் அவ்வாறு செய்து கபாலத்தைக் கையிற்கொண்டு நின்றனர்.

226. பிரமன் பின்னர் எவ்வாருயினுன்?

வடுகநாதர் கிள்ளிய தலையை மீட்டுஞ் சிருஷ்டிக்க வலியற்றவராய் முன்னிருதொழிலும் சங்காரத்தி லடங்குவதாலும் சிவபெருமானே பிரமமென ஓர்ந்து அடிதொழுது நின்று விடைபெற்றுத் தன் இருக்கை சேர்ந்தனர்.

227. பின்னர் வைரவருக்குச் சிவபெருமான் என்ன கட்டளை யிட்டனர்?

பிரமனது அகந்தையை நீக்கினமை தேவர்முதலோ ரறிந்துய்ய அன்னேரிடங் கபாலத்துடன் சென்று அதில்

இரத்த பிட்சையேற்று அண்டங்களுக்கப்பால் நிருமித்த இடத்திலிருக்கக் கடவீர் என்றனர்.

228. பின்னர் வைரவர் எவ்வாறாயினர் ?

சிவனருளியபடி தேவர்களிடஞ் சென்று கபாலத்தில் ரத்தபிட்சை யேற்று அண்டத்துக்கப்பால் அமர்ந்தருளினர்.

229. அவர்க்குரிய விரதங்கள் எவை ?

மங்கலவார விரதம், சித்திராபரணி விரதம், ஐப்பசிப் பரணி விரதம் என மூன்றும்.

7. பாசவியல்

230. மேற்கூறிய பதிப்பொருளை யாமறிந்து குணப்படுமாறு யாங்ஙனம் ?

பாசபந்திகளாகிய யாம் ஆசாரியனருளினாலே யறிந்து குணப்படலாம்.

231. பாசபந்திகளென்றதன் தாற்பரியமென்னை ?

பாசங்களினாலே கட்டுப்பட்ட பசுக்க ளென்பது பொருள்.

232. அப்பாசங்கள் யாவை ?

ஆணவம், கன்மம், மாயை, மாயேயம், திரோதாயியென ஐந்தாம்.

ஆணவம்

233. ஆணவ மெத்தன்மையது ?

ஏகமாயும் நித்தியமாயும் அளவிறந்த வல்லமையுள்ளதாயும் செம்பிற்களிம்புபோலச் சீவனைப்பற்றி யறிவுமுழுதையும் மறைப்பதாயுஞ் சிவபுண்ணியமேலீட்டால் பக்குவப்படுவதாயும் பூதவிருளினும் அதிகவிருளாயிருப்பதாயும் விளங்குவது. பூதவிருள் தன்னைக் காட்டிக்கொண்டு உலகத்தை மறைக்கும். ஆணவவிருள் தன்னையுங்காட்டாமல் பிறபொருளையுங் காட்டா

மல் மறைப்பது. அது ஜனன மரணமாகிய துக்கத்தையும் பேரின்பமாகிய வீட்டையு மெல்லாவற்றிற்குந் தாரகமா யிருக்குந் திருவருளினையு மில்லையெனச்செய்யும். இருளானது தானொன்றாயிருந்து பலகண்களையு மறைத்தாற்போல ஆணவ மலமானது எண்ணிறந்த ஆன்மாக்களோடுங்கூடி நின்று மறைத்துத் தானொன்றாயிருப்பதாய் ஆன்மாக்களின் பக்குவா பக்குவங்களுக்குத் தக்கவாறு ஆங்காங்கு மறைந்து நின்று அவ்வவ் வான்மபோதங்களின் மீட்சியிலே அதாவது ஆன்மா பிரபஞ்சம் பொய்யென்று கண்டு நீங்குகையில் நீங்கு வதாயிருக்கின்ற தன்காரியமான எண்ணிறந்த சத்திகளை யுடையதாய்ச் செம்பிற் களிம்பு செம்புள்ளவன்றே யதனை மறைத்து உள்ளும் புறம்புங்கலந்து வெட்டுவாய் தோறும் நின்றாற்போல ஆன்மபோதத்தோடுங் கலந்து மறைந்து நிற் கிற அழியாத அனாதிமலமாய்ச் செம்பெனும் பொருளுள்ளள வுங் களிம்பு நின்றாற்போல ஆன்மபோதமுள்ளளவு மொழி யாத மறைப்புடையதாய் ஆன்மாவின் இச்சா ஞானக் கிரியை களைச் சற்றுஞ் சீவியாதபடிச் செய்வதாய் ஆன்மாவை மறைத்து நிற்கும்.

234. ஆணவமலத்தின் குணங்களென்ன ?

தன்னையொழிய மற்றொருவரு மொவ்வாதவரென்று நினைப் பதும், யாதொன்றையுஞ் சங்கற்பிப்பதும், கோபம்பண்ணிக் கொண்டு நிற்கிறதும் விரோதம் நினைக்கிறதும், யாதொன் றுக்கு மாசைப்படுதலும், உயிரைக்கொல்லுதலும் துன்பம் வந்துற்றகாலத்து விசனப்படுதலும், யாதொன்று சொல்லு மிடத்தும் செய்யுமிடத்தும் அகங்காரமாய் நிற்றலும், யாதொன்றுக்கும் சிரித்துக்கொண்டு திரிதலும் ஆகியகுணங்க ளெட்டுமாம்.

கன்மம்

235. கன்ம மெத்தன்மையது ?

ஆன்மாக்க ளெடுக்கப்பட்ட தேகத்துக்கு முன்னிலைக் காரணமாய்ப் பலவிதமான புசிப்புக்களை யுண்டாக்குவதாய், ஜனனமரணங்களை யுண்டாக்குவதாய்ப் பலபேதங்களாயிருப்பதாய், ஆன்மாக்கள்தோறுஞ் சென்று பொருந்துவதாய், மனமொழி மெய்யாகிய திரிகரணங்களாலுஞ் செய்யப்படுமியல்பினை யுடையதாய்ப் புத்தியிலே நிற்பதாய், புண்ணிய பாவங்களாய், சம்ஹாரகாலத்திலே மாயாகாரணத்திலே சென்று பொருந்துவதாய், மாயையோடு கூடிக் காரியப்படுவதாய் அரூபமாய்ச் சடமாய் உள்ளது. (கன்மம்-முளை, மாயை-உமி, ஆணவம் - தவிடு.)

236. எடுக்குந் தேகங்களுக்கு முன்னிலைக் காரணமாவதெப்படி ?

ஆன்மாக்கள் யாதொரு சரீரத்தை யெடுக்குமிடத்து முற்செய்த கன்மங்களுக்கேதுவாக எடுத்தலாலென அறிக.

237. பலவிதமான புசிப்புக்களை யுண்டாக்குவதெவ்வாறு ?

ஆன்மா இந்திரியங்களைக் கொண்டு விடயங்களைக் கொள்ளுமிடத்து ஒவ்வொரு விடயத்திலும் வெகுவிதமான கன்மங்களைப் புசித்தலாலென அறிக.

238. அனுதியென்ற லெவ்வாறு ?

ஆன்மா உள்ளவன்றே அதனைப் பந்தித்த பாசங்களு முண்டாதலால்.

239. பலபேதங்களாவ தென்னை ?

ஆன்மாக்கள் கன்மத்துக்கீடாக எடுக்கும் உடல்களுக்கு அவ்வவ்வுடல்தோறும் வடிவு, நிறம், ஒழுக்கம், உணவு, சுக துக்கம், ஆயுள் என் றிங்ஙனம் பலவகையாதலால்.

240. ஆன்மாக்கள்தோறும் சென்று பொருந்துவதெப்படி?

எடுக்கு மச்சுகள்தோறும் அததற்கேற்ற புசிப்புக்களைக் கொடுத்து நிற்றலால்.

241. புத்தியிலே நிற்பதாவது யாது?

யாதொன்றிலும் புத்தி கன்மத்துக்கீடாக நினைவுண்டாகி நிச்சயிப்பதாம்.

242. கன்மம் புண்ணிய பாவங்களாவன யாங்ஙனம்?

இதாகிதங்களாலே விருப்பு வெறுப்புண்டாய் அதனுல் புண்ணிய பாவங்கள் கட்டப்பட்டு அதனு லின்பதுன்பங்களாகிய சுவர்க்க நரகங்களை யனுபவித்தலால்.

243. மாயாகாரணத்திலே சென்று பொருந்துவதெவ்வாறு?

பிரபஞ்சமும், அதனேடு கூடிநிற்கும் ஆன்மாக்களும் மாயாகாரணத்திலே யொடுங்குகிற சம்ஹாரகாலம் இந்தக் கன்மமும் அந்த மாயாகாரணத்திலேசென்று கூடும்.

244. கன்மத்தின் குணங்களென்னை?

ஒருதலத்தைப்பற்றி யிருத்தலும், நோயாய்க்கிடத்தலும், புண்ணியபாவங்களைச் செய்தலும், ஒவ்வொரு பற்றுக்களாய் நின்ற தொந்தனைகளை விடுதலும், சர்வரையும் நிந்தித்தலும், உடல்மாறிப் பிறத்தலும் இகழ்ந்தாரோடு பொருந்தலும் ஆகிய குணங்களாறுமாம்.

245. இக்கன்ம மெத்தனை வகைப்படும்?

சூக்ஷமம், அதிசூக்ஷமம், தூலம் என மூவகைப்படும். இவை முறையே சஞ்சிதம், பிராரத்துவம், ஆகாமியமெனப் பெயர்பெறும்.

246. சஞ்சிதமாவது யாது?

அநாதிதொட்டு ஜனனங்கள் தோறுஞ் செய்தவினைக் களஞ்சியமாயிருப்பது; மந்திரம், கலை, வன்னம், பதம், புவ

னம், தத்துவம் என்னும் அத்துவா ஆறினுங் கட்டுப்பட்டு பக்குவப்படும் வரையும் புத்தி தத்துவம் பற்றுக்கோடாக மாயையிலே கிடப்பது.

247. அவ்வத்துவாக்க ளின்னவென்று விளக்குக?

மந்திரம் = சப்தகோடி மகாமந்திரங்கள், கலை = நிவர்த்தி யாதி பஞ்சகலைகள், வன்னம் = அக்ஷராத்மகமா யுள்ளது, பதம் = உன்மிக முதலாயுள்ள எண்பத்தொருபதம், புவனம் = இருநூற்றிருபத்துநாலு புவனம், தத்துவம் = பிருதிவி முதல் நாதமீறாகவுள்ள தத்துவம் முப்பத்தாறு.

248. பிராரத்துவமாவது யாது?

இந்தச் சரீரத்தாற் புசிக்கப்படுவது. இது களஞ்சியத்தி லிருந்து சிறிதெடுப்பதை யொக்கும். பேறு, இழவு, இன்பம், பிணி, மூப்பு, சாக்காடு என்னும் ஆறுபலனையுங் கொடுப்பது. செய்யப்பட்ட கன்மம் பக்குவப்பட்டு அநுபவிக்கப்படும் பலனாய் வருவது. இது ஆதிதெய்விகம், ஆதிபௌதிகம், ஆதியான்மிகமென முத்திறப்படும்.

249. ஆதிதெய்விகம் யாவை?

மாதாவின் கருப்பத்திலுண்டாகும் விசனம், ஜனனம், நரை, திரை, யமதண்டம், நரகவேதனை முதலியவாம்.

250. ஆதிபௌதிகம் யாவை?

குளிர், வெப்பம், மழை, காற்று, மின், இடி, சுவர் விழுதல், கல்விழுதல், முதலியன.

251. ஆதி ஆன்மிகம் யாவை?

வியாதிகளினாலும், மிருகங்களினாலும், இராஜாங்கத்தாலும், கள்வராலும், ஏனைய மனிதர்களாலுமுண்டாகுந் துக்கம்.

252. ஆகாமியமாவது யாது?

பிராரத்துவம் புசிக்கும்போ துண்டாகும் விருப்பு வெறுப்பினா லீட்டப்படுவதும் மேல் சஞ்சிதத்துக்கு மூலமாயிருப்பதுமாம். இது களஞ்சியங் குறையாவண்ணம் விளைத்

துச் சேர்கட்டுவதை யொக்கும். கன்மம் செய்யப்படும் பொழுது ஆகாமியமெனப் பெயர்பெறும்.

253. பிராரத்துவத்துக்கும் ஆகாமியத்துக்கு முள்ள பேதமென்னை?

முன்னையது காரியம்; பின்னையது காரணம். ஒன்று பலன்; ஒன்று செயல். ஒன்று முயற்சியின்றி வந்து பொருந்தும். ஒன்று முயற்சி வடிவாய் நிற்கும். ஒன்று இன்பதுன்பம்; ஒன்று புண்ணியபாவம். (ஆகாமியம்-வித்து, சஞ்சிதம்-மரம், பிராரத்துவம்-பலம்.)

254. பிராரத்துவம் வரும் விதம் யாது?

செய்தவொழுங்கிலேயுஞ் செய்கைகளின் வன்மை மென்மைக் கீடாயும் வந்து பொருந்தும்.

255. வன்மை மென்மை யாவது யாது?

ஒருவன் கீரைவிரைத்துப் பதினைந்து நாளையிலும், கத்தரி முப்பது நாளையிலும், தெங்கு ஐந்து வருஷத்திலும், பனை முப்பது வருஷத்திலும் பலனனுபவிக்குமாறு காண்க.

மாயை

256. மாயை யெத்தன்மையது?

இவ்வுலகமாகிய காரியத்துக்கு முதற்காரண மாகியும் ஆன்மாவின் அநாதிபந்தமாகிய ஆணவத்தோடுங் கூடி அதனைப் பக்குவப்படுத்துவதாகியும் ஒன்றையும் நினைக்கவொட்டாமல் எல்லா ஜகத்தையும் மயக்கத்தைப் பண்ணிச் சேட்டிப்பிக்கின்றதாகியு முள்ளது.

257. அதன் குணங்களென்ன?

அஞ்ஞானத்தை யுண்டுபண்ணுதலும், பொய்சொல்லுதலும், மயங்கிவருதலும், காமவாசைப்படுதலும், ஆசையுண்டாயதனை யில்லையாக வொழித்தலும், மாச்சரியம் வைத்தலும், பயப்படுதலும் ஆகிய குணங்களேழுமாம்.

258. மாயை யுலகத்தை யெப்படி சேட்டிப்பிக்கின்றது?

சூரியகிரணங்களை மேகங்கள் மறைக்குமாறு மனிதர்களுடைய ஞானக்கிரியைகளை மறைத்து நிற்கும். அன்றி மாயையானது பொய்ம்மையுண்டாக்குகிற போகத்தைப் பண்ணுவதாம். அசத்தியத்தைச் சத்தியமெனத் தோற்றுவித்துத் தன்னுடைய பிள்ளைகளாகிய தனுகரண புவனபோகங்களிடத்தி லுண்டான குணதோஷங்களைக் காட்டாமல் அசுசியை அசுசியெனக்காட்டாது மறைத்து நின்று நமதறிவை யியக்கும். அது சுத்தமாயை அசுத்தமாயை பிரகிருதிமாயையென மூவகைத்து.

259. தனுகரணாதிகளை விளக்குக.

தனு-பஞ்சபூதங்களும் அவற்றின் காரியங்களும் உடன்கூடிய பூததேகம். கரணங்கள் - மனம் புத்தி சித்தம் அகங்காராதியுட் கரணங்களும் புறக்கரணங்களும். புவனம் - கன்மம் புசிக்கைக்குண்டான விடம். போகம் - புசிப்பாயுள்ள சப்த ஸ்பரிச ரூப ரச கந்த மெனும் விடயங்கள்.

சுத்தமாயை

260. சுத்தமாயையின் இலக்கணமென்ன?

ஆணவ கன்மங்களுடன் கலவாது சுத்தகாரியப் பிரபஞ்சத்துக்கு முதற்காரணமாய் மயக்கஞ் செய்யாததாய் நித்தியமாய் வியாபகமாய் அருவாய் சடமாயிருப்பது. இது குடிலையெனவும் விந்துவெனவும் பெயர்பெறும்.

261. சுத்தமாயையில் தோன்றுவன யாவை?

நாதந்தோன்றும். அதில் விந்துதோன்றும். பின் சாதாக்கியம், ஈசுவரம், சுத்தவித்தை மூன்றும் ஒன்றிலிருந்தொன்றாகத் தோன்றும். இவ்வைந்தும் சிவதத்துவமென்றும் சுத்த தத்துவமென்றும் பிரேரககாண்டம் என்றும் பெயர் பெறும். முறையே இத்தத்துவ கர்த்தாக்கள் சிவம்சக்தி சதா

சிவம் மகேசுவரன் ருத்திரர்களாவார்கள். மேற்கூறிய விந்துவிலே சூக்குமை பைசந்தி மத்திமை வைகரியென்னும் வாக்குகள் நான்கும், ஐம்பத்தோரக்ஷரங்களும், எண்பத்தொருபதமும், சப்தகோடி மகாமந்திரங்களும், வேதாமக சாஸ்திர புராணங்களும், விஞ்ஞான பிரளயாகலருக்குத் தனு கரண புவனபோகங்களும், பதமுத்திகளும், பஞ்சகலைகளுந் தோன்றும்.

262. இச்சிவதத்துவங்களை முறையே விளக்குக?

நாதம் ஆன்மகோடிகளுக்கு அறிவையெழுப்பி ஞானமாய்ச் சிவனுக்கிடமாம். விந்து அவர்களுக்குத் தொழிலையெழுப்பிக் கிரியையாய்ச் சக்திக்கிடமாம். சாதாக்கியம் மேலிரண்டுங்கூடி ஞானமுங் கிரியையுமொத்து அனுக்கிரகத்துக்கிடமாம். ஈசுவரம் ஞானங்குறைந்து கிரியையேறித் திரோபவத்துக்கிடமாம். சுத்தவித்தை ஞானமேறிக் கிரியை குறைந்து சம்ஹாரத்துக் கிடமாம்.

263. சூக்குமாதி வாக்குகளின் செயல்களென்னை?

சூக்குமை பரசரீரத்தினுள் நாதவடிவினதாய் நாபியடியாய் வந்து பொருந்தி வெவ்வேறாய்வரும் அக்ஷரங்களினுடைய சொரூபங்கள் தோன்றும் முறைமை தெரியாதபடி மறைத்து நிற்கும். மயில் முட்டைக்குள் சலமானது புறம்பே மயிலின் நிறமாய் சொரூபிகரித்துத் தோன்றி யுடைத்தால் ஜலமாய் விடுமாறுபோல.

பைசந்தி - நினைவுமாத்திரமாய் நிற்கும். வடிவு பிராணன். தானம் உந்தி.

மத்திமை-அக்ஷரங்களினுடைய சொரூபங்களைப் பிராணவாயுவோடுங்கூடி யொழுங்குபட நிறுத்திச் செவிக்கு விடயமாகாமல் ஆன்மாவினிடத்திலே யுள்ளறிவுமாய்த் தொனியுமுண்டாய் நெஞ்சுங்கண்டமுந் தானமாய்க்கொண்டு அக்ஷரங்களை யொலிப்பிக்குஞ் செயலில்லாது எழும்.

வைகரி - முற்கூறிய பிராணவாயுவோடுங் கூடிவந்து உதானவாயுவிலேயும் பந்தித்துச், செவிப்புலனிடத்தே கேட்கத்தக்கதாக நினைவிலுண்டான வசனத்தைச் சொல்லும். தானம் - தாலுமூலம்.

264. பரசரீரமாவது யாது?

மும்மலமுடைய சகலர்கட்கு அசுத்தமாயையில் காரண சரீரமென்னுஞ் சரீரமொன்றுண்டு. இது ஆனந்தமயகோசமெனப்படும். வித்தியாதத்துவத்தில் பஞ்சகஞ்சுகமென்னும் பரசரீரமொன்றுண்டு. இது விஞ்ஞானமய கோசமெனப்படும். கலையிற்றோன்றிய அவ்வியக்த வியக்தரூபமாகிய குணசரீரமொன்றுண்டு. இது மனோமயகோசமெனப்படும். இவை மூன்றும் பரசரீரமாம்.

265. இவையன்றி வேறுசரீரங்களு முளவோ?

சூக்ஷமம் ஸ்தூலமென இரண்டுண்டு.

266. அவற்றினை விளக்குக.

மனம் புத்தி அகங்காரம் தன்மாத்திரை ஐந்துங் கூடியது சூக்ஷமம். இது புரியட்டகம் எனவும் பிராணமயகோசமெனவும் படும். இப்போ துலகிலுலாவித்திரிவது ஸ்தூலம். இது அன்னமயகோச மெனப்படும்.

267. பூதனுசரீரம் யாதனுசரீரமென்பன யாவை?

பிருதிவியாதி பஞ்சபூதங்களினால் ஆக்கப்பட்டது பூதனுசரீரமாகிய ஸ்தூலவுடல். மேலே கூறிய புரியட்டகம் ஆன்மாக்களின்ப துன்பங்கள் அனுபவிக்கும் அவசரம் யாதனுசரீரமெனப்படும்.

268. பூதசாரசரீரம் பூதசரீரமென்பன யாவை?

புண்ணிய கன்மத்துக்கீடாக சுவர்க்க பலன்களைப் புசிப்பது பூதசார சரீரமெனப்படும். பாவபலத்துக்கீடாக நரக பலனை யனுபவிப்பது பூதசரீரமெனப்படும்.

269. விஞ்ஞான பிரளயாகலராவார் யாவர் ?

விஞ்ஞானகலர் மாயாகன்ம மலமற்றவர்கள். இவர்கட்கு ஈசனறிவுக் கறிவாயிருந்து முத்தியளிப்பன். பிரளயாகலர் - மாயாமலமற்றவர்கள். இவர்கட்கு ஈசன் மான்மழு சதுர்ப்புஜ காளகண்ட திரிநேத்திர தாரியாக பிரசந்நமாகி இரக்ஷிப்பன்.

270. பஞ்சகலைகள் யாவை ?

நிவர்த்திகலை, பிரதிட்டாகலை, வித்தியாகலை, சாந்திகலை, சாந்தியாதீதகலை யென்பவைகளாம்.

271. இவற்றினை முறையே விளக்குக ?

முதலாவது சங்கற்ப நிவர்த்திசெய்யும். இரண்டாவது நிவர்த்திசெய்த ஆன்மாவைத் திடப்படுத்தும். மூன்றாவது இத்தகைய ஆன்மாவினுக்குச் சர்வார்த்தஞானம் பிரகாசிப்பிக்கச் செய்யும். நான்காவது ராகத்துவேஷமின்றி யிருக்கச் செய்யும். மற்றையது மேல் நினைவுகளெல்லாம் கழிந்து சொரூபஞானமாய் நிற்கச்செய்யும்.

அசுத்த மாயை

272. அசுத்தமாயையின் இலக்கணமென்ன ?

சுத்தமாயையின் கீழாயடங்கி ஆணவகன்ம மலங்களுடன் கலந்து சுத்தாசுத்த காரியபிரபஞ்சத்துக்கு முதற் காரணமாயிருப்பது. இது மோகினியெனப்படும். இது தனுகரண புவனபோகமெனும் நான்கு விதமாய் அவை நாலினுள் ஒன்றையொன்று ஒவ்வாமுறையினையுடையதாய் ஒருகாலும் அழிவில்லாததாய் கன்மம் புசித்து முடிந்துபோகும்படிக்கு ஏதுவாயுள்ள ஆன்மாக்களுக்கெல்லாந் தாரகமாய்ச் சலனமில்லாததாய் தன் காரியமாயுள்ள எல்லாந்தோன்றின அடைவிலேதானும் ஒக்கக் கூடிநின்று ஒடுங்கத்தக்கதாக வருகின்ற சம்ஹாரகாலம், அந்தக் காரியரூபத்தைப்பற்றி நின்ற ஆன்மாக்களுக்குத் தன்னிடத்தே பொருந்துகைக்கிடமாய்

அருவாய் ஜடமாய் சர்வவியாபகமாய் விளங்கும். இதில் காலமும் நியதியும் கலையும், கலையில் வித்தையும், வித்தையில் இராகமுந் தோன்றும்; இவை பஞ்சகஞ்சுகமாம். இவற்றோடு கூடிய ஆன்மா பஞ்சகஞ்சுகனென்னப்படும்.

273. காலமென்பது என்ன?

காலம், பருவம், சமயமென்னும் இவை யொருபொருட் பன்மொழி. அது இன்னவிஷயம் இன்னசமயத்திற் றொடங்கினது என்னும் இறந்தகாலத்தெல்லையையும், நிகழ்காலத்துப் பலத்தையும், எதிர்காலத்துப் புதுமையையும், பொருத்துவிப்பதொன்றாம்.

274. நியதியென்பதென்ன?

இன்னகாலத்தில் இன்னபோகம் புசித்தலென்றும் தீமை தண்டனை பயக்கும், நன்மை நன்மை பயக்குமென்றும் நிச்சயம் பண்ணும்.

275. கலையென்பதென்ன?

ஆணவம் சிறிது சிறிதாக நீங்கும்படிக் கிரியையை எழுப்பிச் சுகதுக்கபோகமே ரூபமாகும் பலன்களைப் புசிப்பிக்கும்.

276. வித்தையென்பதென்ன?

நமக்கு அறிவு பிரகாசப்படும் அவதரம்.

277. இராகமென்பதென்ன?

கன்மத்துக்குத் தக்கவாறு பெற்றதைக் சிறிதாக்கி பெறுததில் இச்சையுண்டாக்குவது.

278. மேற்கூறிய ஐந்து தத்துவங்களோடு கூடிய ஆன்மா எவ்வாறு பெயர்பெறும்? அதின் செயலென்னை?

புருடதத்துவமெனப் பெயர்பெறும். விஷயத்திலே யழுத்துவிக்கும்.

279. மேற்கூறிய மாயைமுதல் புருடனீறாகவுள்ள தத்துவங்களேழும் எவ்வாறு பெயர்பெறும்?

வித்தியா தத்துவமெனப் பெயர்பெறும். இதற்குச் சுத்தா சுத்த தத்துவமென்றும் யோககாண்டமென்றும் பெயர்.

பிரகிருதிமாயை

280. பிரகிருதி மாயை யாது?

அசுத்தமாயையின் தூலபரிணமமாய் அசுத்தகாரியப் பிரபஞ்சத்திற்கு முதற்காரணமாயிருப்பது. இதில் ஆன்ம தத்துவம் இருபத்து நான்குந் தோன்றும்.

281. ஆன்ம தத்துவங்கள் யாவை?

பிருதிவி, அப்பு, தேயு, வாயு, ஆகாயமென்னும் பூதங்கள் ஐந்தும், சப்த, ஸ்பரிச, ரூப, ரச, கந்தமென்னும் புலன்கள் ஐந்தும், மெய், நா, கண், மூக்கு, செவி யென்னும் பொறிகள் ஐந்தும், வாக்கு, பாதம், பாணி, பாயுரு, உபத்தம் என்னுங் கன்மேந்திரியங்கள் ஐந்தும், மனம், புத்தி, சித்தம், அகங்கார மென்னும் அந்தக்கரணம் நான்கும், ஆகிய இருபத்துநான்கு மாம். இதற்கு அசுத்த தத்துவமென்றும் போக்கியகாண்ட மென்றும் பெயர்.

282. இவை தோன்றும் முறைமையை விளக்குக.

கலையிலே மூலப்பிரகிருதியுண்டாகி வியக்தாவியக்த மென இருவகைப்பட்டு முன்னதில் சாத்துவிக ராசத தாமத மெனுங் குணங்கள் மூன்றுந்தோன்றும். அவற்றுளொவ் வொன்று முத்திறப்படும்.

283. சாத்துவிக குணத்தின் தொழில்களென்னை?

தவம், கல்வி, சௌரியம், பொறுமை, கருணை, சந்தோஷம், அறிவு, அடக்கம் முதலியவாம்.

284. தாமத குணத்தின் தொழில்களென்னை?

கோள், அகௌரவம், நித்திரை, அதர்மம், அறியாமை, சோம்பல் முதலியவாம்.

285. இராசத குணத்தின் தொழில்களென்னை ?

சௌரியம், உத்சாகம், அபிமானம், கொடுமை, வன்னெஞ்சு, இடும்பை முதலியவாம்.

286. அவ்வியக்தப் பிரகிருதியிலுண்டாவன யாவை ?

சித்தமும் புத்தியுமுண்டாம். புத்தியிலகங்காரமும், அகங்காரத்தில் சாத்துவிககுண தைசத அகங்காரமும், ராசதகுண வைகரியகங்காரமும், தமோகுணபௌதாதி யகங்காரமும் தோன்றும். இவற்றுள் தைசதத்தில் மனமும் மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவியாகிய ஞானேந்திரியம் ஐந்தும், வைகரியில் வாக்கு பாதம் பாணி பாயுரு உபத்தம், ஆகிய கன்மேந்திரியம் ஐந்தும், பௌதாதிகத்தில் சப்த ஸ்பரிச ரூப ரச கந்தம் ஆகிய தன்மாத்திரை ஐந்துந்தோன்றும். இவ்வைந்தினும் முறையே ஆகாசாதி பூதம் ஐந்துந் தோன்றும். ஆன்மா இவற்றினைப் பொருந்திக் கன்மம் புசிக்குமளவில் அவத்தைகளிற்றோய்வன்.

287. அவத்தை யெத்தனை ?

காரணாவத்தை-3 காரியாவத்தை-15 ஆக-18.

288. காரணாவத்தையாவன யாவை ?

கேவலம், சகலம், சுத்தமென மூன்றும்.

289. இவற்றினை முறையே விளக்குக.

சர்வசம்ஹாரகாலத்து ஆன்மாக்கள் சுத்த மாயாகாரணத்திலே யொடுங்கி சிருஷ்டிகாலமளவும் ஆணவமலத்தால் மறைப்புண்டு ஒன்றுமறியாமல் கிடக்குமவதரங் கேவலமாம். கண்ணு மிருளு மொக்கும். சிருஷ்டி காலந்தொடங்கி, சர்வசம்ஹாரம் வருமளவும் ஆன்மாக்கள் தத்துவங்களுடன் கூடி எண்பத்துநான்கு நூறுயிர யோனிபேதத்திலும் பிறந்திறந்துழலும் அவதரங் காரண சகலமாம். கண்ணும் விளக்குமொக்கும். இங்ஙனங் கேவல சகலப்பட்டுப் பிறந்திறந்துழலும் அவதரத் தாணவமலபாகம் வந்த ஆன்மாக்களுக்கு இருவினை

யொப்புஞ் சத்திநிபாதமும் உண்டாமாகையால் அந்த அவ தரத்துச் சிவ ஞசாரிய மூர்த்தமா யெழுந்தருளி யிரக்ஷித்துத் தனது திருவருளால் ஞானத்தையுங் கடாக்ஷித்து நிஷ்டாபர ராக்கிப் பிராரத்தந்தொலைந்தவாறே தனது பூரணநிலையோடுங் கூட்டிக்கொள்ளும் அவதரஞ் சுத்தமாம். கண்ணும் இரவியும் ஒக்கும்.

290. காரியாவத்தை யாவை?

கேவலாவத்தையின் காரியமாகிய கீழாலவத்தை 5. சகலாவத்தையின் காரியமாகிய மத்தியாவத்தை 5. சுத்தா வத்தையின் காரியமாகிய நின்மலாவத்தை 5. எனப் பதினைந்தாம்.

291. கீழாலவத்தை யாவை?

சாக்கிரம், சொப்பனம், சுழுத்தி, துரியம், துரியாதீத மென்னும் ஐந்தாம்.

292. சாக்கிரமாவது யாது?

ஆன்மா தத்துவம் முப்பத்தாறோடுங்கூடி விஸ்வவியாத்த னாய் நிற்கும்பொழுது அறிகருவிகளாகிய சிவதத்துவம் ஐந் தும் வித்தியாதத்துவம் ஏழில் பிரகிருதிதத்துவம் நீங்கலாக கலாதிகளாறும், ஆன்மதத்துவம் இருபத்துநாலில் பூதங்கள் 5-ம் ஆக 16-ம்,நீங்கலாகநின்ற கருவி 20-ம் புறக்கருவி 60-ல் வாயுக்கள் 10-ம் வசனுதி 5-ம், ஆக 35. கருவிகளோடுங்கூடி ஆன்மா கண்டத்துக்கு மேலதாகிய லலாடத்தில் நிற்குமவ தரம் சாக்கிரமாம்.

293. புறக்கருவி 60 யாவை?

பிருதிவியின்கூறு - 5. (மயிர், எலும்பு, தோல், நரம்பு, தசை) அப்புவின்கூறு - 5. (நீர், உதிரம், சுக்கிலம், மூளை, மச்சை) தேயுவின்கூறு - 5. (ஆகாரம், நித்திரை, பயம், மைதுனம், சோம்பல்) வாயுவின்கூறு - 5. (ஓடல், நடத்தல், இருத்தல், கிடத்தல்,நிற்றல்) ஆகாயத்தின்கூறு - 5. (குரோத,

லோப, மோகம், மத மாச்சரியம்) பிருதிவியின் வழிநாடி - 10. (இடைகலை, பிங்கலை, சுழிமுனை, காந்தாரி, அத்தி, ஜிகுவை, அலம்புருடன், சங்குனி, வைரவன், குகுதை) வாயுவின்வழி நாடி - 10. (பிராணன், அபானன், உதானன், வியானன், சமானன், நாகன், கூர்மன், கிருதரன், தேவதத்தன், தனஞ்சயன்) ஆகாயத்தின் வழி ஈஷணைத்திரயம் - 3. (அருத்தம், புத்திரன், உலகம்) வாக்காதியின்றொழில் - 5. (வசன, கமன, தான, விஸர்க்க, ஆநந்தம்) பிரகிருதியின் வழிகுணம் - 3. (சாத்துவிக, ராஜச, தாமதம்) விந்துவின்வழி வாக்கு 4 - (சூக்குமாதி நான்கும்) ஆக புறக்கருவிகள் 60 ஆம்.

294. மேலே கூறிய கருவி 35 எவை ?

ஞானேந்திரியம் - 5, கன்மேந்திரியம்-5, தன்மாத்திரை-5, அந்தக்கரணம் - 4, வாயு - 10, வசனாதி-5 ஆக கருவி 34 கூடி பிரகிருதி தத்துவ முடம்பாக சாக்கிரத்தில் ஆன்மா நிற்பன். சொப்பனதானத்தில் பிரவேசிக்கும்போது ஞானேந்திரியமும் கன்மேந்திரியமும் சாக்கிரதானத்திலேநின்றுவிடும்.

295. சொப்பனமாவது யாது ?

கண்டத்தில் மேற்கூறிய வாயுவாதி யந்தக்கரணாந்த கருவிகள் - 24 கூடி பிரகிருதி தத்துவம் உடம்பாக நிற்குமவதரம். இவ்வான்மா சுழுத்தியிற் பிரவேசிக்கும்போது பிராணன் தவிர்ந்த 9-வாயுவும், வசனாதி 5-ம், சப்தாதி 5-ம், சித்தம் நீங்கலாக அந்தக்கரணம் 3-ம், ஆக 22 - கருவிகளுங் கண்டத்தில் நின்றுவிடும்.

296. சுழுத்தியாவது யாது ?

இருதய ஸ்தானத்தில் பிரகிருதி தத்துவம் உடம்பாக பிராணவாயுவோடுஞ் சித்தத்தோடுங்கூடி ஆன்மா நிற்குமவதரம். துரியத்தில் செல்லும்போது சித்தம் சுழுத்தியில் நின்றுவிடும்.

297. துரியமாவது யாது?

மூலாதாரத்துக்கு மேலாகிய துரியஸ்தானமாகிய நாபி யிலே பிரகிருதி தத்துவம் உடம்பாக பிராணவாயுவோடுங்கூடி நிற்கு மவதரம். துரியத்தைவிட்டு துரியாதீதத்தில் செல்லும் போது பிராணவாயு துரியத்தில் நின்றுவிடும்.

298. துரியாதீதமாவது யாது?

ஆன்மா ஆணவ மலமறைப்பாக பிரகிருதி தத்துவம் உடம்பாக மூலாதாரமாகிய அதீததானத்தில் ஜீவிக்குங் கருவிகளொன்று மின்றி அந்தப் பிரகிருதி யென்னத் தானென்னப் பிரிவற்றுக்கிடக்கும் நிலை.

299. சகலாவத்தையின் காரியமாகிய மத்தியாவத்தை யாது?

இது சாக்கிர துரியாதீதம், சாக்கிர துரியம், சாக்கிர சுழுத்தி. சாக்கிரசொப்பனம், சாக்கிர சாக்கிரமென ஐந்து வகைப்படும்.

300. சாக்கிர துரியாதீதமாவது யாது?

ஒருபொருளை மறந்தவன் அந்தப்பொருள் காணுத போது பிராணவாயுவும் இயங்காமல் மூர்ச்சித்திருந்த அவ தரம். கருவி சிவதத்துவம்.

301. சாக்கிர துரியமாவது யாது?

அந்தப் பிராணவாயு இயங்கத்தக்கதாகப் பெருமூச் செறிந்து விசாரித்தறிவோமென்று நின்ற அவதரம். கருவி சிவதத்துவம், சத்திதத்துவம்.

302. சாக்கிரசுழுத்தியாவது யாது?

அவ்விடத்திலே யல்லவோ போனேனென்று நினை வெழுந்த அவதரம். கருவி - சிவதத்துவ சாதாக்கிய வடி வங்கள்.

303. சாக்கிர சொப்பனமாவது யாது?

இன்னவிடத்திலே யல்லவோ அந்தப் பொருளை வைத்தோமென்று விசாரப்பட்டு அறிந்த அவதரம். கருவி - சிவசத்தி சாதாக்கிய ஈசுவர தத்துவங்கள்.

304. சாக்கிர சாக்கிரமாவது யாது ?

அந்தப் பொருளை வைத்தவிடத்திலே சென்று கண்ட அவதரம். கருவி - சுத்ததத்துவம் ஐந்தும்.

305. சுத்தாவத்தையின் காரியமாகிய நின்மலாவத்தை யாது ?

நின்மலசாக்கிரம், நின்மலசொப்பனம், நின்மலசுழுத்தி, நின்மலதுரியம், நின்மல துரியாதீதமென ஐவகைப்படும்.

306. நின்மல சாக்கிரமாவது யாது ?

ஆசாரியராலே ஞானதீக்ஷைபெற்று, பதி, பசு, பாச பதார்த்த திரயங்களினுண்மை யறிந்து சிந்தித்துத் தெளிந்து கருவிகள் நீங்க விசாரித்து நிற்பது.

307. நின்மல சொப்பனமாவது யாது ?

கருவிகள் நீங்கியும் நீங்காமலும் நடுவே சற்றுப் பதைப்புண்டாவது.

308. நின்மல சுழுத்தியாவது யாது ?

தத்துவம்நீங்கி மேலான கேவலந் தானாய் நிற்பது.

309. நின்மல துரியமாவது யாது ?

கேவலம் நீங்கி யருளினாலே தன்னையுங் கண்டு அருளையுங் கண்டு அதன் வசத்தாய் நிற்பது.

310. நின்மல துரியாதீதமாவது யாது ?

சிவத்தைத் தரிசித்துச் சிவானந்தத்தழுந்துதல்.

மாயேயம்

311. மாயேயமாவது யாது ?

சுத்ததத்துவ சமூகங்களாம். இது ஆன்மாக்களுக்கு ஞானக் கிரியைகளை வெளிப்படுத்தும் பொருட்டும், தான்

செய்த வினைகளை யனுபவித்தொழிக்கும் பொருட்டும், தனு கரண புவன போகங்களோடும் பொருந்தி நடத்துவிக்கும்.

திரோதாயி

312. திரோதாயியாவது யாது?

ஆணவமலம் நசிக்கும்படிப் பதியினுடைய அருட்சத்தியானது ஆணவ மலத்தோடுங்கூடி திரோபவித்து நின்று காரியப்படுத்தி மலபாகம் வருவித்த அருளானது அவர்களிடத்து கிருபை ஜனித்து பதியோடு இரண்டறப் பொருந்து முறைமையை யுண்டாக்குவதாம்.

313. மேற்கூறிய பாசபந்தங்களை நீக்குவித்து ஆட்கொள்ளும் ஆசாரியரை எவ்வாறடையலாம்?

"மூர்த்தி தலம் தீர்த்தம் முறையாய்த் தொடங்கினர்க்கோர்-வார்த்தை சொலச் சற்குருவும் வாய்க்கும் பராபரமே" என்றபடி எத்துணையுஞ்சிறிய எம்பொருட்டு எளிவந்தருளிய எத்துணையும் பெரிய எமது அப்பனாகிய ஏந்திழைபாகன் ஏறுகந்தேறும் இறையவன் கொண்டருளிய அருண்மூர்த்தங்கள் அனைத்தையும் அன்புசெய்தலும், புண்ணியக்ஷேத்திரங்கள் பலவற்றிலும் வதிதலும், சிவதீர்த்தங்களிற் படிதலுஞ், சித்தசுத்தியை உண்டாக்கிக் கன்மமேறுமைக் கேதுவாதலால் ஆசாரியர் முத்தாத்மாவாவான் எவனெனத் தாமே தேடி வருவரென்பது உண்மைநூற் றுணிபாம்.

8. மூர்த்தியியல்

314. சிவபெருமானுடைய அருண் மூர்த்தங்கள் யாவை?

பிருதிவி, அப்பு, தேயு, வாயு, ஆகாயம், சூரியன், சந்திரன், ஆத்துமாவாகிய அட்டமூர்த்தங்களும் மகேசுரவடிவங்களாகிய லிங்கோற்பவர் முதல் கங்காதரமூர்த்தி ஈறாகவுள்ள இருபத்தைந்து மூர்த்தங்களும், பிரமன் முதல் சிவம் ஈறாக

வுள்ள ஒன்பது மூர்த்தங்களும் சிவஸ்தலங்கள் பலவற்றுள்ளும் எழுந்தருளியிருக்கும் மூர்த்தங்களும், சிவபூஜை செய்யத் தக்க மூர்த்தங்களும் ஆம்.

315. மகேசுவர வடிவங்களெவை?

லிங்கோற்பவர், சுகாசனர், சக்திதரமூர்த்தி, கல்யாணசுந்தரமூர்த்தி, அர்த்தநாரீசுவரர், சோமாஸ்கந்தர், சக்ரவரதர், திரிமூர்த்தி, ஹரிஅர்த்தர், தக்ஷிணாமூர்த்தி, பிக்ஷாடனமூர்த்தி, கங்காளர், காமாரி, காலசம்ஹாரமூர்த்தி, சலந்தராரி, திரிபுராரி, சரபமூர்த்தி, நீலகண்டர், திரிபாதர், ஏகபாதர், பயிரவர், இடபாரூடர், சந்திரசேகரர், நடராஜமூர்த்தி, கங்காதரமூர்த்தி என்னும் இருபத்தைந்துமாம்.

316. லிங்கோற்பவமூர்த்தி யாவர்?

பிரம விஷ்ணுக்களுக்கு நல்லறிவுறுத்த அழற்பிழம்பாய் நின்ற சிவபெருமான் லிங்கரூபமாய்த் தோன்றியதே லிங்கோற்பவமூர்த்தியாம். இம்மூர்த்தியை உபாசிப்போர் சரீராதி சுகப்பிராப்தி யடைவர்.

317. சுகாசனமூர்த்தி யாவர்?

உமாதேவியாருக்கு வேதசிவாகமங்களின் உண்மையை சுகாசனத்திலிருந்து உபதேசித்த மூர்த்தியாம். இம்மூர்த்தியை உபாசிப்போர் சுகதுக்காதிகளில் விருப்புவெறுப்பின்றியிருந்து சங்கற்ப விகற்பங்கள் நீங்கப்பெறுவர்.

318. சக்திதர மூர்த்தியாவர்?

சிவபெருமான் பிரம விட்டுணுக்களுக்குக் கிருத்தியம் நடைபெறச் செய்யத் தமது வாமபாகத்திலிருந்து உமாதேவியாரைத் தோற்றுவித்த மூர்த்தியாம். இம்மூர்த்தியை உபாசிப்போர்க்குப் போகமுண்டாம்.

319. கல்யாணசுந்தர மூர்த்தியாவர்?

பிராட்டியார் பெருமானை நோக்கி, தமக்குள்ள தாக்ஷாயணி என்னும் பெயரை மாற்றவேண்டி மலையரையன் மக

வாய்த்தோன்றி, பார்வதியென்னுந் திருநாமத்துடன் மேனே பால்வளர்ந்து வருங்காலத்து எமது ஐயன் திருமணக்கோலங் கொண்டு எழுந்தருளிய மூர்த்தமாம். இம்மூர்த்தியை உபாசிப்போர் சதா மங்களகரமா யிருப்பர்.

320. அர்த்தநாரீசுவரர் யாவர் ?

இடப்பாதி பார்வதிதேவியாரும் வலப்பாதி பெருமானுமாக உள்ள திருக்கோலமாம். இம்மூர்த்தியை உபாசிப்போர் உலக இன்பத்தை யடைவர்.

321. சோமாஸ்கந்தமூர்த்தி யாவர் ?

உமையோடும் ஸ்கந்தரோடுங் கூடியிருக்கும் மூர்த்தியாம். இதனை உபாசிப்போருக்குப் புத்திரப்பேறுண்டாகும். (மூர்த்த நாயகர் என்றும் கூறுவதுண்டு).

322. சக்கரவரதர் யாவர் ?

திருமாலுக்குக் சக்கரமீந்த மூர்த்தியாம். உபாசகர் போகங்களை விக்னமின்றித் துய்ப்பார்கள்.

323. திரிமூர்த்தி யாவர் ?

ஈசுவரன் பிரம விஷ்ணு ருத்ரர்களைப் பிறப்பிவிக்கும் அவசரம் ஆம். ஆன்மாக்கள் அவஸ்தாத்திரயத்தை யடையச் செய்வது.

324. ஹரி அர்த்தர் யாவர் ?

ஈஸ்வரியின் வடிவம்பெற்ற விஷ்ணுவை இடப்பாகங் கொண்ட திருக்கோலம். புண்ணிய பாவங்களைச் சமானமாய்ச் செய்து அவரவர்களுக்குச் சத்திநிபாதங் கொடுப்பது.

325. தக்ஷிணுமூர்த்தி யாவர் ?

சிவபெருமான் தக்ஷிணதிசையை நோக்கி சநகாதி நால்வருக்கு உபதேசித்த அவசரம். யோகமுறைமையைக் காட்டினவர் யோக தக்ஷிணுமூர்த்தி யென்றும், தும்புருவர், நாரதர், சுகர் முதலியோருக்கு வீணையின் இலக்கணத்தை யுணர்த்தி அதனை வாசித்துக் காட்டினவர் வீணு தக்ஷிணு

மூர்த்தி யென்றும் கூறுவர் மேலோர். ஆன்மாக்கள் பிறவித் துன்பம் நீங்கி மோக்ஷப்ராப்தி யடையும்பொருட்டு ஆஶ்ர யிக்கிறது.

326. பிக்ஷாடனமூர்த்தி யாவர்?

தாருகாவனத்து இருடிகள் சிவபக்தியில்லாராகிக் கன்ம பிரமவாதிகளா யிருந்ததை மாற்றி அவர்களுக்கு நல்லுணர் வுண்டாக்கத் திகம்பரராய் பிரமகபாலம் கைக்கொண்டு பலி யேற்கவந்த மூர்த்தம். பரிபாகமுள்ள ஆன்மாக்களுக்குப் போகசங்கிரகம் உண்டுபண்ணும்.

327. சரபமூர்த்தி யாவர்?

சிவபெருமான் இரணியனைச் சங்கரித்த நரசிம்ஹத்தின் அகந்தையைச் சரபரூபமேற்று வதஞ்செய்தமையால் ஸிம்ஹ ஹக்நமூர்த்தியென்றும் சரபமூர்த்தியென்றும் பெயர் பெறு வர். ஆன்மாக்கள் கன்மாதிமல நீக்கமடையும்.

328. நீலகண்டமூர்த்தி யாவர்?

சர்வசுதந்தரனாகிய பதி சிவபெருமான் என்றறியாது தேவர் முதலானோர் அமிர்தம்வேண்டித் திருப்பாற்கடலைக் கடைய, ஆலகாலம் பெற்றுச் சிவபெருமானிடத்திற் சென்று தங்கள் குறையிரந்துநிற்ப, அம்மைபாகனார் அவ்வால காலத்தையுண்டு தாமொருவரே இறப்பில்லாதவரென்று சூசிப்பித்தற்பொருட்டுக் கண்டத்திலடக்கிக்கொண்ட அவசர மேயாம். ஆன்மாக்களுக்கு ஆணவமலநீக்கமுண்டாகும்.

329. திரிபாதமூர்த்தி யாவர்?

பிரளயத்தின் முடிவில் பிரம விஷ்ணு ருத்ரர்கள் மகேசுவரனிடத்தில் லயமாகும் அவசரமே திரிபாதமூர்த்தி யெனப்படும்(இம்மூர்த்திக்கு இரண்டு சிரசும் நாலு கொம்பும் ஏழு புஜமும் மூன்று பாதமு முளவென அறிக). சரியை, கிரியை, யோகம் அனுஷ்டிக்கும்படி செய்யும்.

330. ஏகபாத மூர்த்தி யாவர்?

சிவபெருமான் சர்வசம்ஹாரகாலத்தில் எல்லாம் லயமடைய ஏகபாதமூர்த்தியாய் விளங்கும் அவசரம். ஞானபாதத்தினை யனுஷ்டிக்கச்செய்யும்.

331. பைரவ மூர்த்தி யாவர்?

இரணியாக்ஷன் குமாரனாகிய அந்தகாசுரசம்ஹாரத்தின் பொருட் டெழுந்தருளிய அவசரமாம். சர்வபந்தக நிவர்த்தி.

332. இடபாரூடமூர்த்தி யாவர்?

திரிபுரதகனகாலத்து விஷ்ணு, சிவபெருமானுக்குத் தருமதேவதை விடையாய் அநாதிதொட்டிருப்பதை யறிந்து, தான் அவ்விடைபோலாகி எம்பெருமானைத் தாங்கினர். அம் மால்விடையின்பேரில் ஆரோகணித்த மூர்த்தமே இடபாரூடமூர்த்தியாம். ஆசாரியன் பிரசாதிக்கவேண்டுமென்று திருவருள்கொண்டு வருவர்.

333. கங்காளமூர்த்தி யாவர்?

விஷ்ணு வாமனாவதாரத்தில் ஓரடியால் பூமியினையும் ஓரடியால் தேவலோகத்தினையும் அளந்து மற்றோரடிவைக்க இடமின்றித்தவித்து அகந்தைகொண்டு உலகையழிக்க முயலுகையில் சிவபெருமான் வச்சிரதண்டத்தால் வாமனனைச் சம்ஹரித்து முதுகெலும்பைக் கொண்டருளின அவசரமாம். இம்மூர்த்தியை உபாசிப்போர் வைராக்கியத்தை அடைவர்.

334. காமாரி யாவர்?

அம்மையாரைப் பிரிந்து அண்ணலார் பதார்த்தத்திரய போதகம் நால்வருக்குபதேசித்து நிட்டையிலிருந்த காலத்து உலகம் நடைபெறுதிருத்தலைத் தேவர்கள்கண்டு மதனையேவி புஷ்ப பாணம் அண்ணலார்பால் பிரயோகிப்பிவிக்க அண்ணலார் அநங்கனை அழலாக்கின திருக்கோலமாம். ஆன்மாக்களுக்கு மன்மதபீடை நிவாரணம்.

335. காலசம்ஹார மூர்த்தி யாவர்?

ஸ்ரீ மார்க்கண்டேயருக்கு "என்றும் பதினாறு" கொடுத்துக் காலனைச்சாய்த்த மூர்த்தியாம். காலாரியெனவும் கூறுவர் - காலபய நிவர்த்தி.

336. சலந்தராரி யாவர்?

ஸ்ரீ ருத்ரமூர்த்தியின் வேர்வையிற் றோன்றி, சமுத்திர ராஜனால் வளர்க்கப்பட்டு, பிருந்தையை மணந்து, பிரமனால் சலந்தரன் என அழைக்கப்பட்டு, தேவர்களைத் துன்பப்படுத்தி வந்த அசுரன், சிவபெருமான் பாதத்தாற்கீறிய சக்கர மொன்றை எடுக்க அதுவே அவனைச் சங்கரித்தது. அவ்வாறு வதம் செய்வித்த மூர்த்தியே சலந்தராரி எனப் பெயர் பெறுவர். கோபம் நீங்கும்.

337. திரிபுராரி யாவர்?

பொன், வெள்ளி, இரும்பு ஆகிய மூன்று கோட்டைகளையுடைய திரிபுராதிகளைச் சிரித்தெரித்து அமரர்துயர் நீக்கி யருளிய அவசரமே திரிபுராரி, திரிபுரதகன மூர்த்தி யெனப் பெயர் பெறும். திரிகுணராகித்ய முண்டாம்.

338. சந்திரசேகரர் யாவர்?

தக்ஷசாபத்தால் நாளொருகலையாய்க் குறையக்கண்ட சந்திரன் சிவபெருமானைச் சரணடைய அவன் நாளொரு கலையாய் வளர அருள்செய்து தமது திருமுடியில் வைத்த அவசரமேயாம். பவசாகர நீக்கம்.

339. நடராஜ மூர்த்தி யாவர்?

பிரணவமே திருவாசியாகவும் பஞ்சாக்ஷரமே திருவுருவாகவும் பராசத்தியே சிற்சபையாகவும் டமருகத்தால் சிருஷ்டியும், அபயாஸ்தத்தால் திதியும், எரியால் சம்ஹாரமும், ஊன்றிய திருவடியால் திரோபவமும், ஸ்ரீ குஞ்சித பாதத்தால் அனுக்கிரகமும் ஆகிய பஞ்சகிருத்திய தாண்டவஞ்செய்யும் மூர்த்தியாம். சிவானந்த அநுபூதி.

340. கங்காதரமூர்த்தி யாவர்?

கங்கையைத் தமது வேணியிலணிந்த மூர்த்தியாம். சாயுச்சியானந்தத்தில் அழுந்தல்.

341. பிரமன் முதல் சிவமீருகவுள்ள மூர்த்தங்கள் யாவை?

பிரம, விஷ்ணு, ருத்ர, மகேஸ்வர, சதாசிவ, விந்து, நாத, சத்தி, சிவம் என்னும் ஒன்பதுமாம். இத்திருமேனிகளை ஒன்றி லொன்ருகக் கொண்டு பரமாநந்தத் தாண்டவம் நடிக்கும் மூர்த்தி சிவமொன்றேயாம்.

342. சிவஸ்தலங்களைத் தரிசனஞ் செய்யவேண்டிய முறைமை யெப்படி?

விநாயகமூர்த்தி, மூலலிங்கம், சபாபதிமூர்த்தம், சோமாஸ்கந்தமூர்த்தம், பரிவார தேவர்கள், மூலஸ்தானம், அம்மையார், சண்டேசுரர், பயிரவர் என்னும் மூர்த்தங்களைக் கிரமமாகத் தரிசிக்கவேண்டும். முதல் விநாயகமூர்த்தியைத் தரிசித்தவுடன் நந்திதேவரிடத்தில் விடைபெற்றுக்கொண்டு மூலலிங்க முதலாகத் தரிசிக்கவேண்டும்.

343. பரிவார தேவர்கள் யார்?

இருபத்தைந்து மூர்த்தங்களில் சபாபதியும் சோமாஸ்கந்தமூர்த்தமுந் தவிரச் சந்திரசேகரர் முதலிய இருபத்து மூன்று மூர்த்தமுமாம். பிரமதேவன், விஷ்ணு, துர்க்கை, சுப்பிரமண்யர், வீரபத்திரர், நவக்கிரகங்கள், வாமாதி அஷ்ட சத்திகள் பரமேசுரர்களுமாம்.

344. எந்தப்புறத்திலிருந்து தரிசிக்க வேண்டும்?

கிழக்கு நோக்கிய சந்நிதியானல் சிவபெருமானுடைய வலப்பக்கமாகத் தென்புறத்தில் நின்று தரிசிக்க வேண்டும். தெற்கு நோக்கிய சந்நிதியானல் சிவபெருமானுக்கு வலப்பாகமாக மேற்புறத்தில் நின்றும், மேற்கு நோக்கிய சந்நிதியானல் சிவபெருமானுக்கு இடப்பாகமாகத் தென்புறத்தில்

நின்றும், வடக்கு நோக்கிய சந்நிதியானல் சிவபெருமானுக்கு இடப்பாகமாக மேற்புறத்தில் நின்றும் தரிசிக்க வேண்டும்.

345. துவஜஸ்தம்பத்தில் பணியவேண்டிய கிரமமெப்படி?

கிழக்கு நோக்கிய சந்நிதியானல் பலிபீடத்தின் அக்கினிமூலைக்கு எதிராகச் சமீபத்தில் சிரசுவைத்து மார்பு பூமியிலே படும்படி இரண்டு கைகளையும் வடக்காக நேரே நீட்டிப் பின்பு தோள்களிலே மண்படும்படி இரண்டு கைகளையும் தெற்கே நீட்டி இரண்டு காதுகளையும் பூமியிலே பொருந்தச் செய்து அஷ்டாங்க வந்தனஞ் செய்யவேண்டும். கைகளைத் தெற்கே நீட்டும்போது முன்னதாக வலக்கை நீட்டிப் பின்பு இடக்கை நீட்டவேண்டும். காது மண்ணில் பொருந்தச் செய்யும்போது முந்தி வலக்காதும் பின்பு இடக்காதும் பொருந்தவேண்டும். தெற்கு நோக்கிய சந்நிதியானலும் மேற்கு நோக்கிய சந்நிதியானலும் பலிபீடத்தின் நிருதிமூலையில் முன்சொன்ன முறைமைப்படியே சிரசுவைத்து நமஸ்காரம் செய்தல் வேண்டும். வடக்கு நோக்கிய சந்நிதியானல் பலிபீடத்தின் வாயுமூலையில் சிரசுவைத்துக் காலை மேற்காக நீட்டி முன்சொன்னபடிப் பணியவேண்டும். ஆனல் பகல் பதினைந்து நாழிகைக்கு மேற்பட்ட காலத்தில் தரிசிக்கப்போனல் மேற்கே காலை நீட்டக் கூடாமையினலே அஷ்டாங்க பஞ்சாங்கத்துடன் பணியாமல் நின்றபடி இரண்டு கைகளையுங் குவித்து உச்சியின்மேல் வைத்துக்கொண்டு தரிசிக்கவேண்டும்.

346. பகல் பதினைந்து நாழிகைக்குமேல் தரிசனம் செய்வதற்குக் காரணமென்ன?

சூரியகிரகணம், மகாசங்க்ராந்தி முதலாகிய புண்ணிய காலங்கள் பகல் பதினைந்து நாழிகைக்குமேல் வருமானல் தரிசிக்கப் போகவேண்டும்.

347. சூரிய அஸ்தமனத்தின்பின் தரிசிக்கப் போனால் எப்படிப் பணியவேண்டும்?

பகல் பதினைந்து நாழிகைக்குமேல் சூரிய அஸ்தமனமாவதற்கு முன்வரையில், அஷ்டாங்கத்துடன் பணியலாகாதே யன்றி மற்றக் காலங்களிலே யெல்லாம் அஷ்டாங்கத்துடனே தான் பணியவேண்டும்.

348. அஷ்டாங்க பஞ்சாங்கமென்பதை யல்லாமல் வேறு விதமான நமஸ்காரங்களுமுண்டோ?

ஏகாங்கம், துவிதாங்கம், திரிவிதாங்கம் என மூன்றுமாம்.

349. மேற்கூறிய நமஸ்காரங்களை முறையேவிளக்குக?

சிரசினால் மாத்திரம் வணங்குவது ஏகாங்கமாம். சிரசின்மேல் வலக்கரத்தைக்குவித்து வணங்குவது துவிதாங்கமாம். இரண்டு கைகளையும் சிரசின்மேல் குவித்து வணங்குவது திரிவிதாங்கமாம். பஞ்சாங்கமாவது சிரமும், இரண்டு கைகளும், இரண்டு முழந்தாள்களும் பூமியின்மேல் படும்படி வணங்குதலாம். அஷ்டாங்கமாவது சிரம், இரண்டு கைகள், இரண்டு முழந்தாள்கள், இரண்டு காதுகள், நெற்றி இவைகள் பூமியிற் படிய வணங்குதலாம்.

350. பிரதக்ஷணம் செய்ய வேண்டிய முறைமை யெப்படி?

காமியத்தை விரும்பினவர்கள் வலமாகவும், மோக்ஷத்தை விரும்பினவர்கள் இடமாகவும், காமியத்தையும், மோக்ஷத்தையும் விரும்பினவர்கள் வலமிடமாகவும் பூரண கர்ப்பவதி எண்ணெய் நிறைந்த குடத்தைச் சிரசின்மேல் வைத்துக்கொண்டு காலில் விலங்கு பூட்டப்பட்டவளாய் நடப்பதுபோல அதிக மெதுவாய்ப் பிரதக்ஷணஞ் செய்யவேண்டும். அப்போது பரமசிவனது பாதங்களைச் சிந்தித்துக்கொண்டும் செபவடங் கையிலே வைத்துக்கொண்டும் பஞ்சாக்ஷரசெபஞ் செய்து

கொண்டும் இரண்டு கைகளையும் மார்புக்குச் சரியாக வைத்துக் கொண்டும் வரவேண்டும்.

351. சிவசந்நிதியில் எத்தனை பிரதக்ஷணம் செய்ய வேண்டும்?

மூன்று அல்லது ஏழு பிரதக்ஷணஞ் செய்யவேண்டும். இந்தத் தொகைக்கு மேற்படவும் செய்யலாம்.

352. எந்தக் காலங்களில் ஆலயத்துக்குப் போகவேண்டும்?

காலை, உச்சி, அந்தி யென்னும் திரிசந்தி காலங்களிலும் போகலாம்.

353. இந்த மூன்றுகால மல்லாதகாலத்தில் தரிசனஞ் செய்ய ஆலயத்துக்குப் போகலாகாதோ?

கிரகண புண்ணியகாலம், சங்க்ராந்தி புண்ணியகாலம் நேரிடுமானால் தரிசனஞ்செய்யப் போகலாம்.

354. எந்த ஆவரணங்களில் பிரதக்ஷணம் செய்ய வேண்டும்?

முதலாவரணந் தவிர மற்ற ஆவரணங்களில் பிரதக்ஷணஞ் செய்யலாம்.

355. முதலாவரணம் நீங்கலாகச் சொன்னதென்ன?

முதலாவரணத்தில் ஆதி சைவப்பிராமணர்கள் பிரதக்ஷணம் செய்யலாமேதவிர மற்றவர்கள் யாவரும் போகக்கூடாதென்று ஆகமங்கள் சொல்லுகின்றன.

356. ஆவரணங்களின் முறைமை யெப்படி?

சிவலிங்கப்பெருமானைக் கெர்ப்பக்கிரகத்தில் சூழ்ந்து வரத்தக்கதாக இருப்பதே முதலாவரணம். மற்றைய ஒன்றின்பின்னொன்றாய் இரண்டுமுதல் ஐந்து ஆவரணங்களாம். அதற்கப்பால் ஊரின்புலமே ஆறுமாவரணம்.

357. முதலாவரணத்திற் பிரதக்ஷணஞ் செய்யத்தக்க ஆதிசைவப் பிராமணர்கள் மற்ற ஆவரணங்களிற் பிரதக்ஷணஞ் செய்யலாகாதோ?

முதலாவரணத்திற் பிரதக்ஷணஞ் செய்வதினுல் வரும் பலனுக்குமேல் அதிக பலன்வருமென்று ஒன்றுக்கொன்றுயர்த்திச்சொல்லி யிருப்பதினுல் ஆதிசைவரு மற்ற ஆவரணத்திற் பிரதக்ஷணஞ்செய்தால் விசேஷமான பலன் பெறுவார்கள். இப்படி வரும் ஆவரணங்களில் ஸ்தூபி நிழலாவது, துவஜஸ்தம்ப நிழலாவது நேரிடுவதா யிருந்தால் அந்த ஆவரணத்தைவிட்டு அப்புறத்திலிருக்கும் ஆவரணத்தில் பிரதக்ஷணஞ் செய்யவேண்டும். சுவாமி உத்சவங்கொண் டருளுகின்ற காலத்தில் சுவாமியின் பின்வரும்போது மேற்சொன்ன நிழலிருக்குமாளுலும் குற்றமில்லை.

358. பிரதக்ஷணம் இத்தனை நாழிகை செய்யவேண்டுமென்கிற நியதியுண்டோ?

ஒரு ஜாமப்பொழுதளவு செய்யவேண்டும்; அவ்வாறு செய்தால் ஜெனனமரணம் நீங்கிச் சிவலோகம் அடைவார்கள்.

359. சோமசூத்திர பிரதக்ஷணமென்பது யாது?

அதாவது பிரதக்ஷணஞ்செய்யத் தொடங்கும்போது நந்திதேவரைத் தரிசித்துக்கொண்டு அங்கிருந்தபடியே யிடமாகச் சென்று சண்டேச நாயனுரைத் தரிசித்துச், சென்ற வழியே திரும்பிவந்து மறுபடியும் நந்திதேவரைத் தரிசித்து அங்கிருந்து வலமாகச்சென்று சண்டேச நாயனுரைத் தரிசித்துத் திரும்பிவந்து நந்திதேவரைத் தரிசித்துப் பின்பு சிவலிங்கதரிசனஞ் செய்து பணியவேண்டும். இவ்வாறு ஒரு பிரதக்ஷணஞ் செய்தால் அனந்தம் பலனுண்டு. பிரிந்து வருகின்றபடியே பிரதக்ஷணஞ் செய்யவேண்டும். இந்தப் பிரதக்ஷணம் பிரதோஷ காலத்திற் செய்தால் விசேஷமான பலனுண்டு.

360. பிரதோஷ காலமாவது எது?

பகல் இருபத்தாறேகால் நாழிகைக்கு மேற்பட்ட மூன்றே முக்கால் நாழிகையளவும் சூரியாஸ்தமனமான மூன்றேமுக்கால் நாழிகைக்குட் பட்டதுமான காலம் பிரதோஷகாலம். இக்காலத்திற் சிவதரிசனஞ் செய்வது முக்கியமானதால் சிவனடியார்களா யுள்ளாரியாவரும் அவசியம் சிவதரிசனம் செய்யவேண்டும்.

361. பிரதோஷ மென்பதற்குப் பொருளென்ன?

இராத்திரியின் முன் என்பதாம். சம்ஸ்கிருதத்தில் ரசனி முகமென்று சொல்லப்படுகின்றது. இவ்வாறு சொல்லப்படுகின்ற பிரதோஷகாலம் திரயோதசி திதியிற் சிறந்தது. பிரதோஷ விரதமும் இந்தத் திதியிலனுஷ்டிக்க வேண்டும்.

362. திரயோதசி திதியிற் சிறந்ததற்குக் காரணமென்ன?

கங்காதர மூர்த்தியாகிய பரமசிவன் ஆலகால விஷமுண்டருளினபோது ஒரு க்ஷணநேரம் சும்மாவிருந்தார். அன்று ஏகாதசிதிதி. அப்போது தேவர்கள் பரமசிவனை அருச்சித்துக் கொண்டிருந்து மறுநாள் துவாதசி திதியில் பாரணஞ்செய்து பூர்த்தியடைந்தார்கள். அன்று மறுநாள் திரயோதசி திதி பிரதோஷகாலத்தில் பரமசிவன் பராசத்தி யெதிரில் சூலஞ் சுழற்றிக்கொண்டு கயிலாசகிரியில் ஒரு ஜாமம் நடனஞ்செய்தருளினர். இந்தக் காரணத்தினால் திரயோதசிதிதி பிரதோஷ காலத்தில் சிவதரிசனஞ் செய்கின்றவர்கள் நந்திதேவரைப் பரிசித்து நந்திதேவருடைய இரண்டுகொம்பு மத்தியில் பிரணவ சகிதமாக அரகரவென்று சொல்லிக்கொண்டு சிவலிங்க தரிசனஞ் செய்யவேண்டும். இவ்வாறு தரிசிக்கும் சிவனடியார்கள் சிவசாரூபம் பெறுவார்கள். சனிப் பிரதோஷம் மிகுந்த சிறப்புள்ளதாக ஆகமம் சொல்லுகின்றது. சிவலிங்கதரிசனஞ் செய்கின்றவர்கள் வில்வத்தினால்

சிவார்ச்சனை செய்விக்கவேண்டும். பிரதோஷவிரத மனுஷ்டிப்பவர்கள் சிவதரிசனஞ்செய்து பின்பு போஜனஞ் செய்ய வேண்டும். சிவனடியார்களுக்கு அமுது படைத்து பின்பு புசிப்பது உத்தமம்.

363. பிரதோஷவிரத மனுஷ்டித்துப் பேறுபெற்றவர்கள் யாவர்?

உஜெனி மாகாளமென்னும் நகரத்துக் கரசனாகிய சந்திரசேன மகாராஜன் சனிப்பிரதோஷ விரத மனுஷ்டித்து இம்மையில் அரசர்களெல்லாம் தன்னை வணங்கும்படி செங்கோல் செலுத்திச் சிவபதம் பெற்றான். இந்த ராஜன் பூஜை செய்ததைப்பார்த்த ஒரு இடைப்பிள்ளைக்குப் பக்திபுண்டாகி வீதியில் மணலினால் ஆலயமுதலானவைகளும் அமைத்துக் கொண்டு ஒரு சிலையை நாடிச் சிவலிங்கமாகப் பாவித்துப் பூசைசெய்து பேறுபெற்றான். இன்னும் பலர் இவ்விரத மனுஷ்டித்துப் பேறுபெற்றார்கள்.

364. இவ்விரதம் நிறுத்திவிடுவதானால் யாதுசெய்தல் வேண்டும்?

பிரதோஷவிரத மிருப்பவர்கள் தேக அசக்தியினால் நிறுத்திவிடுகிறதாயிருந்தாலும் மேலுமிடைவிடாமல் அனுஷ்டிப்பதாயிருந்தாலும் உடனுக்குடன் உத்தியாபனஞ் செய்ய வேண்டும். அப்படிச் செய்யாமலிருந்து தேகம் நழுவிவிடுமானால் விரதபலன் சித்தியில்லையாம். ஆதலினால் ஆகம விசாரணையுள்ளவர்களால் தெரிந்துகொண்டு நடக்கவேண்டும்.

365. சிவதரிசனஞ் செய்யும்போது நந்திதேவருக்கும் சிவலிங்கப் பெருமானுக்கும் மத்தியில் ஏன் போகலாகாது?

அப்படிப்போவது முப்பத்திரண்டு குற்றங்களி லொன்றாம். ஆதலாற் போகலாகாது.

366. மேற்கூறிய முப்பத்திரண்டு குற்றங்கள் எவை?

நந்திதேவருக்கும் சிவலிங்கப்பெருமானுக்கும் மத்தியிற் போதல், தரிசனை செய்தபின் புறங்காட்டிவருதல், ஒரு கைகுவித்து தரிசித்தல், ஒரு பிரதக்ஷணஞ்செய்தல், மேலே யுத்தரீயம் போட்டுக்கொண்டு தரிசித்தல், கோபுரச்சாயை கடத்தல், கோயிலிலுண்ணுதல், நித்திரைசெய்தல், நின்மாலி யத்தைத் தாண்டுதல், அதனைத் தீண்டுதல், கையினால் விக்கிரகங்களைத் தீண்டுதல், ருத்திரகணிகையரைக் கையினால் தீண்டுதல், அவர்களோடு பேசுதல், நோக்குதல், வீணை வார்த்தைகள் பேசுதல், கோயிற்காரிய மல்லாத சொல்லைச் சொல்லுதல், தான் சொல்லாவிட்டாலும் ஒருவர் சொல்லு வதைக் கேட்டல், உத்தமர்களை யவமதித்தல், அற்பர்களை மதித்துப்பேசுதல், அவ்விடத்திலிருக்கும் சிவசொத்தாகிய பொருளையபேக்ஷித்துப் பார்த்தல், வேதங்களால் சொல்லப் படாத சிறுதெய்வங்களைப் பணிதல், வேதமுதலான கலைகள் பாடமோதுதல், உன்னதஸ்தானத்திலிருத்தல், ஆசனத்தி லிருத்தல், ஒருவரைப் பார்த்து நகைத்தல், பிணங்குதல் முதலான துர்க்குணங்களைப் பாராட்டுதல், அருட்பாக்களை யன்றி மற்றப்பாடலை மதித்துக்கேட்டல், சண்டேசுரரிடத் தில் வஸ்திரத்தின் நூல் கிழித்துவைத்தல், பலிபீடத்துக் கும் சந்நிதானத்துக்கும் மத்தியில் மற்றவரை வணங்குதல், திருக்கோயிலினுள் பொடிமுதலிய போடுதல், திரிசந்தி யல்லாத காலங்களில் ஆலயத்திற் செல்லுதல், இரண்டொரு பிரதக்ஷணஞ்செய்தல், சிரேஷ்டமல்லாத கீர்த்தனங்கள் பாடுதல் என்னு மிவைகளாம்.

367. அன்றி சிவதீர்த்தத்திலும் நந்தன வனத்திலும் செய்யத்தகாத காரியமென்ன?

சிவ தீர்த்தத்தில் உமிழ்நீர் துப்பலாகாது. மூக்குச் சிந்த லாகாது. மற்றுமுள்ள அசுசியான காரியஞ் செய்யலாகாது. நந்தனவனத்தும் இப்படியே.

368. நந்தனவனம் சிரேஷ்டமானதற்குக் காரண மென்ன ?

சிவார்ச்சனைக்கு யோக்கியமான பூச்செடிகளையுடைய தாகையால் சிரேஷ்டமாயது. இதுவுமன்றிப் பரமசிவம் சில மலர்களிலும் பராசக்தி சில மலர்களிலும் வாசமாயிருப்பத னாலும் சிரேஷ்டமாயது. இதன் விபரம் புட்பவிதியில் கண்டு கொள்க.

369. சிவலிங்கப் பெருமானிலும் பேதமிருக்குமோ ?

மனிதர்களாலும், முனிவர்களாலும், தேவர்களாலும், சிவகணங்களாலும் ஸ்தாபனஞ்செய்த லிங்கங்களுமன்றி, சுயம்பு மூர்த்தியாகப் பூமியிலிருந்துண்டான லிங்கமென் றும் ஐந்துவகையுண்டு. இவ்வைந்துவகை சிவலிங்கங்களை யும் தரிசிக்கலாம்.

370. ஆனால் தரிசனத்தினு லுண்டாகும் பலன் சமமா யிருக்குமா ?

ஒன்றுக்கொன்று அதிகமாயிருக்கும். மனிதர்களால் ஸ்தா பிக்கப்படும் சிவலிங்கத்தையும் மற்றச் சிவலிங்கங்களுடன் சேர்த்துச் சொல்லியிருப்பதனால் அவர்களைச் சாமானியமாக நினைக்கப்படாது. சேர, சோழ, பாண்டிய ராஜாக்கள் முத லானோர், க்ஷத்திரியர்களே யாயினும் இவ்வரசர்க ளிடத்தில் சிவநேசமும் ராஜநீதி முதலான தருமமும் விசேஷமாயிருந் ததனால் இவர்களுக்குப் பரமசிவனுடைய திருவருள் பூரண மாகக் கிடைத்திருந்தது. இவர்களுக்கும் சாபானுக்கிரக முண்டு.

371. மற்ற மனிதர்களால் ஸ்தாபிக்கப்படாதோ ?

சிவதரிசனத்துக்குச் சமீபத்தில் ஆலயமில்லாத கிராமங் களாயிருந்தால் சிவப்பிரதிஷ்டை செய்ய வேண்டியதுதான். கிலமான ஆலயங்க ளிருக்குமானல் அதைத் தள்ளிப் புதிய தாகப் பிரதிஷ்டை செய்விக்கலாகாது. அப்படி ஸ்தாபிக்கும்

இடத்தில் ஆதிசைவப் பிராமணரைக் கர்த்தாவாக நியமிக்க வேண்டும். நூதனமாக ஆலயமேற்படுத்தி சிவலிங்கம் ஸ்தாபிப்பவர்கள் பக்கத்தில் ஒரு லிங்கம் பூசையில்லாமலிருந்தால் அதைக் கொண்டுவந்து ஸ்தாபிக்கலாம்.

கிரியா லிங்கமாயிருந்தால் ஸ்தாபிக்கலாகாது. சுயம்பு லிங்கமானதா யிருந்தால் கொண்டுவந்து ஸ்தாபிக்கலாம்.

372. சுயம்புலிங்கம் பூமியில் தானே யுண்டானதாயிருந்தால் அதையெப்படிக் கொண்டுவரலாம்?

இவ்விடத்தில் சுயம்புலிங்கமென்றது கிரியா லிங்கம் போற் செய்யப்படாமல் உண்டாயிருக்கும். அது காசிலிங்கமென்றும் பாணலிங்கமென்றுஞ் சொல்லப்படும்.

373. பாடல்பெற்ற ஸ்தலங்களிலிருக்கும் ஆலயங்களுக்கபாய நேரிடுவதா யிருந்தால் என்செய்வது?

அக்காலங்களி லங்கிருக்கும் சுயம்புமூர்த்தி சலனப்படுத்தத் தக்கதாயிருந்தால் வேறே ஆலயமேற்படுத்தி, அந்தச் சிவலிங்கத்தைக் கொண்டுவந்து ஸ்தாபிக்கலாம். சலனப்படுத்தக்கூடாததாயிருந்தால் வேறே லிங்கம் ஸ்தாபிக்கப்பட்டாலும் சுயம்பு மூர்த்தியேயாம்.

374. பரமசிவன் எந்தச் சிவலிங்கத்தினிடத்தில் விசேஷமாய் மூர்த்திகரித்திருக்கிறார்?

சுயம்புலிங்கத்தில் சர்வதா காலமும் மூர்த்திகரித்திருக்கிறார்.

375. பரமசிவன் எங்கும் பரிபூரணமாயிருக்க சிவாலயத்தில் சிவலிங்கத்தினிடமாக மூர்த்திகரித்திருக்கிறாரென்பதற்குத் திருஷ்டாந்த மென்ன?

பசுவின் சரீரமெங்கும் பாலானது வியாபித்திருந்தாலும் அதன்முலைக் காம்பினாலேயே யன்றி அப்பாலையடைவது கூடாததுபோல சிவலிங்கத்தினிடத்திலே யன்றி அப்பெருமானை யடைவது கூடாது.

376. திரிசந்தி காலங்களில் சிவதரிசனஞ் செய்வதில் இன்னகால தரிசனத்தினுல் இன்னபலன் சித்தியாமென்கிறது உண்டா?

காலை சந்தியில் தரிசித்தால் அன்று நேரிடும் பாவம் நிவர்த்தி யென்றும், உச்சிக்கால தரிசனத்தால் அந்தச் சென மத்தில் நேரிடும் பாவம் நிவர்த்தியென்றும், சாயங்கால தரி சனத்தால் செனனங்கள்தோறும் நேரிட்டபாவங்கள் நிவர்த்தி யென்றும் அறிந்துகொள்க.

377. சிவபெருமான் சந்திரனைச் சடைமுடியில் ஏன் தரித்துக்கொண்டிருக்கிறுர். அதுவும் ஒரு கலையுள்ளதா யிருக்கின்றதே யல்லது சோடசகலையுள்ளதாக யிருக்க வில்லையே?

தக்கன் தன்னுடைய இருபத்தேழு பெண்களையும் சந்திரனுக்கு விவாகஞ்செய்து கொடுத்தபோது இவர்களெல் லாரிடத்திலும் ஒரே தன்மையான இஷ்டமுள்ளவனுய் இரு என்று சொல்லி அவ்வண்ணமாகயிருந்த சந்திரன் தன் ஸ்திரீ களுள் மிகுந்த சவுந்தரியமுள்ள கார்த்திகை உரோகணி யென்னும் இரண்டு ஸ்திரீகளிடத்தில் மாத்திரம் மிகுந்த இஷ்டமுள்ளவனுய் மற்ற இருபத்தைந்து ஸ்திரீகளிடத்தி லும் இஷ்டமில்லாதவனுயிருந்தான். அவர்கள் மனம்வருந்தித் தக்கனிடத்தில் சொல்லிக் கொண்டார்கள். அவன் கோபங் கொண்டவனுய்ச் சந்திரனுடைய சோடசகலைகளும் அழி வுறும்படிச் சபித்தான். அந்தச் சாபத்தின்படி தினம் ஒவ்வொரு கலையாகப் பதினைந்துகலை குறையக்கண்ட சந்தி ரன் துயரங்கொண்டு தேவேந்திரனிடத்தில் சொல்ல, இந்தச் சாப மென்னுல் நீக்கத் தக்கதல்ல வென்னப் பிரம தேவனிடத்தில் போய்ச் சொல்லிக் கொண்டான். "நான் சொன்னுலுந் தக்கன் இந்தசாபத்தை நிவர்த்தி செய்யமாட் டான். நீ வைகுந்தத்துக்குப்போய் விண்டு விடத்தில் விண்

ணப்பம் செய்துகொள்" எனச் சந்திரன் அப்படியேசெய்ய, தன்ஞல் முடியாது ஸ்ரீகைலாசகிரிக்குப்போய் பரமசிவ னிடத்தில் விண்ணப்பஞ்செய்து கொண்டால் இந்தச் சாபம் நிவர்த்தியாகுமென்று விண்டு சொல்ல, அதைக் கேட்டுக் கொண்டு சந்திரன் கயிலாய கிரிக்குப்போய் பரமசிவனைப் பணிந்து தோத்திரஞ்செய்தான். பரமசிவன் கிருபைகூர்ந்து சந்திரனிடத்தி லிருந்த ஒரு கலையினையுந் தமது முடியில் தரித்துக்கொண்டு இது உன்னிடத்திலிருந்தால் தக்கன்சாபம் இதனையு மழித்துவிடும். இனி நம்முடைய திருமுடியி லிருக் கிற கலையைத் தொடராது. இந்தக் கலையழியாமலிருப்பதனுல் உனக்கு முன்னிருந்ததுபோல நாளுக்குநாளோவ்வொரு கலை யாக வளர்ந்து சோடசகலைகளும் நிறைவுபடும். அப்படி நிறைந்தாலும் வளர்ந்ததுபோல மறுபடி குறைவுபடுகிறதும் வளருவதுமாக இருக்குமென்று அநுக்கிரகஞ் செய்தார். சந்திரன் சந்தோஷத்துடன் சுவாமியைத் தோத்திரஞ்செய்து விடைபெற்றுக்கொண்டு தன் பதவியிற் போய்ச்சேர்ந்தான்.

378. பரமசிவன் ஒரு திருக்கரத்தில் மான்தரித்துக் கொண்டிருப்பதற்குக் காரணமென்ன?

அந்த மான் தாருகாவனத்து ரிஷிகளால் அனுப்பப்பட் டது. அவர்களேன் அனுப்பினுர்களெனில் பரமசிவன் பிக்ஷா டன மூர்த்தமாகத் தாருகாவனத்துக் கெழுந்தருளினபோது ரிஷிபத்தினிகள் கண்டு மோகித்துத் தங்கள் கற்புகுலைந்தார் கள். அதைக்கண்டு தாருகாவனத்து ரிஷிகள் கோபமுடையவர் களாய் ஒரு வேள்விசெய்து அதிலுண்டான புலியைநோக்கிச் சிவனைக் கொல்லும்படியேவ அதனைக்கொன்று தோலையாடை யாக அணிந்து கொண்டனர். பின்னுமந்த வேள்வியில் மானுண்டாகிவர அதனை யிடக்கையில் வைத்துக்கொண் டரு ளினுர். பின்பு மழுவுண்டாய் வந்தது. அதனை ஆயுதமாக வைத்துக்கொண்டார். பின்பு சர்ப்பங்களுண்டாய்வர அவை

களை ஆபரணமாகத் தரித்துக்கொண்டார். பின் முயலகனென்னு மசுரனுண்டாகிவர அவனைக் கீழேதள்ளி முதுகிலேறி நின்ருர். மந்திரங்களை யேவினுர்கள்; அவைகள் டமருகரூபங்கொண்டுவர திருக்கரத்தில் வைத்தருளினுர்.

379. மீன்கண், ஆமையோடு, பன்றிக்கொம்பு, எலும்புமாலை, கையில் கபால மிவைகளை யேன் தரித்துக்கொண்டிருக்கிருர் ?

விஷ்ணு கடலில் மச்சாவதாரங்கொண்டு வேதங்களையபகரித்துக் கொண்டுபோன ஒரு அசுரனை வதைத்து இரத்தவெள்ளங்குடித்து மயக்கமுற்று உலகம் வருந்தும்படிக் கடலைக்கலக்கியபோது தேவர்கள் கயிலையிற்சென்று தாங்கள்வந்த காரியத்தை விண்ணப்பஞ் செய்துகொள்ளச் சுவாமி கிருபைகூர்ந்து ஒரு வயிரவரை யனுப்ப அவர்போய் வலைவீசி யந்த மீன்கண்களைப் பெயர்த்துக் கொண்டுவர அவைகளைத் தேவர்கள் வேண்டுதலினுல் தமது ஸ்ரீபாதங்களிலே தரித்துக் கொண்டருளினுர்.

அமிர்தமுண்டாகும்படித் தேவர்கள் பாற்கடலில் மந்தரகிரியை மத்தாகநாட்டி வாசுகியாகிய பாம்பினைத் தாம்பாகச் சுற்றி வலிக்கும்போது அந்த மந்தரகிரி கடலிலாழ அதைக் கண்டு தேவர்கள் விஷ்ணுவைத்தோத்திரஞ்செய்ய அவர்வந்து ஆமையாகி மந்தரகிரி தன்முதுகில் நிற்கும்படித் தாங்கின காலத்தில் மமதைகொண்டு கடலைக்கலக்க அதைக்கண்ட தேவர்கள் கயிலாயபதிக்கு விண்ணப்பம் பண்ணிக்கொண்டார்கள். சுவாமி கிருபை கூர்ந்து விநாயகரையனுப்ப அவர் போய்த் தம்முடைய துதிக்கையை நீட்டிக் கடல்நீரை யெல்லாம் உறிஞ்சுகையில் ஆமையும் அந்தத் துதிக்கைக்குள்போய் விட்டது. பின்பு விநாயகர் நீரைச்சிந்திஞர். அந்த நீருடன் ஆமையும் வெளியேவந்து விழுந்து மதிமயங்கிக்கிடக்க அதை

விநாயகர்கண்டு அதன் ஓட்டினைத் தன்னுடைய தந்தத்தினால் பெயர்த்துக் கொண்டுவந்து சுவாமிக்குக் காணிக்கையாகக் கொடுக்கக்கண்டு மகிழ்ந்து தேவர்கள் வேண்டுதலினால் தலை மாலையுடன் அந்த ஆமையோட்டையும் மார்பில் தரித்துக் கொண்டருளினார்.

இரணியாட்சனென்னும் ஒரு அசுரன் பிரமதேவனை நோக்கித் தவஞ்செய்து வரம்பெற்றுக்கொண்டு போகிறவன் பூமியைக் கவர்ந்துகொண்டு போய்விட்டான். அதையறிந்து விஷ்ணு வராக அவதாரஞ்செய்து அவனைக் கொன்று மமதை யடைய, தேவர்கள் கயிலாயபதிக்கு விண்ணப்பம் பண்ணிக் கொண்டார்கள். பரமசிவன் திருவுளமிரங்கிச் சுப்பிரமணி யரையனுப்ப அவர்போய் அந்தப் பன்றியின் தலையை வேலினால் குத்தி யமுக்கி யதன் கொம்பினைப் பறித்துக் கொண்டுவந்து சுவாமியினிடத்தில் வைக்க அதை முன்போலத் தரித்துக் கொண்டார்.

பிரம விஷ்ணுக்களை யுண்டாக்கி யவர்களில் பிரமனைக் கொண்டு சிருட்டித்தும் விஷ்ணுவைக்கொண்டு இரக்ஷித்தும் பின்பு சங்கரித்தும் பலவாறு இம் முத்தொழில்களைச் செய் கையில் பிரம விஷ்ணுக்களை முடிவான காலத்தில் சங்கரித்து அவர்கள் எலும்புகளையும் சிரங்களையும் மாலைகளாக அணிந் தருளினார். அவர்களுக்கு நன்மையுண்டாக வேண்டுமென்று தரித்துக் கொண்டதேயல்லது பெருமை பாராட்டுக்காகத் தரித்துக்கொண்டதே யல்ல. முன்பொரு கற்பமுடிவில் இவர் களையெல்லாம் நெற்றிக்கண் பொறியால் நீறுபடுத்தி யந்தப் பொடியைத் தமது திருமேனியில் தரித்துக்கொண்டருளினார். இதுவும் அவர்களுக்கு நன்மையுண்டாக வேண்டுமென்கிற காருண்யமேயாம்.

முன்னொருகாலம் பிரமா அகந்தை கொண்டிருக்க அதை யடக்கும்பொருட்டு அவருக்கிருந்த ஐந்துதலையில் நடுத் தலையைக்கிள்ளிக் கையிற் கபாலமாக வைத்தருளினார். அது முதல் பிரமனுக்குச் சதுர்முகனென்று பெயராயது. பரம சிவன் சிரமாலை யணிந்திருப்பதனால் சிரமாலியென்றும் கபாலந்தரித்துக்கொண் டிருப்பதனால் காபாலியென்றும் பெயருண்டாயது.

380. கண்டத்தில் விஷம்பொருந்தி யிருப்பதற்குக் காரணமென்ன?

தேவர்கள் அமிர்தமுண்டாவதற்காகப் பாற்கடல் கடைந்தபோது ஆலகாலவிஷமுண்டாயது. அதைக் கண்டு தேவர்கள் முறையிட அவர்களை இரக்ஷிக்கும் பொருட்டு விஷத்தைக் கண்டத்தில் வைத்தருளினார். இந்தக் காரணத்தினால் காளகண்டன், கறைமிடற்றன், நீலகண்டன், எனப் பெயர் பெறுவர்.

381. பரமசிவனுக்கு ரிஷபவாகன முண்டானதற்குக் காரணமென்ன?

தருமதேவதையானது பிரமவிஷ்ணு முதலானவர்களெல்லாம் அழிந்துபோவதைக்கண்டு தானவ்வாறு மாண்டுபோகாமல் என்றும் நித்தியமா யிருக்கவேண்டுமென்கிற எண்ணங் கொண்டு ரிஷபரூபமாகிப் பரமசிவனிடத்திற் சென்று பணிந்து "கர்த்தனே! நானிறவாமலிருக்கும்படி அடியேனை வாகனமாகக் கொண்டருள வேண்டு"மென்று தோத்திரஞ் செய்ய சுவாமி கிருபைகூர்ந்து அதனைத் தமக்கு வாகனமாகக் கொண்டருளினார்.

382. இன்னும் யார் ரிஷபமானது?

விஷ்ணு திரிபுரசம்ஹாரகாலத்தில் ரிஷபமாகிக் கயிலாயபதி தன்னை வாகனமாகக் கொண்டருளும் பேறுபெற்றார்.

383. பரமசிவன் வீணாதண்டம் வைத்திருக்கக் காரண மென்ன ?

விஷ்ணு வாமனவதாரத்தில் விஸ்வரூபம் கொண்ட போது மமதையடைந்து உலகினையழிக்க முயலுகையில் சிவ பெருமான் திருவுளமிரங்கி வைரவரை யனுப்ப, அவரந்த விஸ்வரூபத்தைச் சம்ஹாரம் செய்து அதன் வீணாதண்டத் தைக் கொண்டுவந்து எம்பெருமானிடத்தில் வைக்க, சுவாமி அதனைத் தனக்கு ஒரு கோலாக வைத்துக்கொண்டார்.

384. பரமசிவனுக்குச் சிம்ஹாசனம் இருப்பதற்குக் காரணம் என்ன ?

இரணியனைக் கொல்லவந்த விஷ்ணு நரசிம்மாவதாரம் செய்து அவனைக்கொன்று மமதையடைய, தேவர்கள் கயிலாய பதிக்கு விண்ணப்பித்துக்கொள்ள, அவர் சரபரூபமெடுத்து அச்சிம்மத்தின் தலையைப்பிளந்து இரத்தத்தைக் குடித்துக் கொன்றனர். தேவர்களதின் தோலையுரித்துச் சுவாமிக்குத் தவிசாக வைத்துச் சுவாமியை வேண்டிக்கொள்ள அவரும் அவ்வாறே அங்கீகரித்தனர்.

385. பரமசிவன் யானைத்தோல் போர்த்திருப்பதற்குக் காரணமென்ன ?

யானைரூபமாகத் தோற்றிய கஜாசுரனென்பவன் பிரம தேவனை நோக்கித் தவஞ்செய்து தேவர்களையெல்லாம் வென்று ஜயம்பெற வேண்டுமென்கிற வரங்கேட்டான். பிரம தேவன் அப்படியே வரங்கொடுத்துப், பரமசிவனெதிரில் போகாதே, போனால் இந்த வரமழிந்துபோமென்று சொல்லக் கேட்டுக்கொண்டு போனவன் தேவேந்திரன் முதலானவர் களுடன் யுத்தஞ்செய்து வென்று திரியும்போது, முனிவர்கள் கண்டு பயந்து ஓடிக் காசி சேர்ந்தார்கள். அங்குமவர்களைத் தொடர்ந்து சென்றான். அவர்கள் கண்டு பயந்து மணிகர் ணிகையென்னும் ஆலயத்துக்குப் போய்ப் பரமசிவனைச் சரண

கதியடைந்தார்கள். கஜாசுரனுக்குக் காலமுடிவு நேரிட்டதனுல் பிரமதேவன் சொன்னதை மறந்து அங்குஞ்சென்று முனிவர்களைக் கொல்லவேண்டுமென்று உறுமுகிறபோது சுவாமி கோபத்துடன் உக்கிரமூர்த்தியாய்க் கஜாசுரன் மத்தகத்தை மிதித்து உடலைக் கிழித்துத் தோலையுரித்துப் போர்த்தருளினுர்.

386. சிவபெருமான் கொக்கிறகைத் தரிக்கக் காரணமென்ன?

குண்டாசுரனென்னும் ஓரசுரன் கொக்கு ரூபமாயிருந்து அண்டமனைத்துங் கொரித்துக்கொரித்து, தேவர்களை வருத்தி வந்தமையால் சிவபெருமான் அவனைச் சம்ஹாரம் செய்து அவனது இறகை யணிந்தருளினுர்.

387. இவைகளுக்கெல்லாம் பிரமாணங்களுண்டோ?

உபநிஷத்துப் பிரமாணங்களன்றி மஹாவிஷ்ணுவின் அவதாரமாகிய ஸ்ரீவியாச பகவான் செய்தருளிய புராணங்களும் பிரமாணங்களாம்.

388. சிவபூஜை செய்யத்தக்க மூர்த்தங்களெவை?

மானதம், மண்டலம், பலகையிலும் படத்திலும் சுவரிலுமெழுதிய சித்திரங்கள், விக்கிரக சொரூபங்கள், படிகலிங்கம், பாணலிங்கம், க்ஷணிகலிங்கம் இவை முதலியவும் பூசிக்கத்தக்க மூர்த்தங்களாம்.

389. மானத பூசையாவதென்ன?

மனதினுலே அபிஷேகமுதலிய பூசையைப் பாவனையாகச் செய்தலாம்.

390. மண்டல பூசையாவதென்ன?

மண்டலேசுரரைப் பூசித்தலாம்.

391. க்ஷணிகலிங்க பூசையாவதென்ன?

பார்த்திபலிங்க பூசையாம்.

392. மேற்கூறிய பூசைகளிற் சிறந்தது எது?

படிகலிங்க பூசையும் பாணலிங்க பூசையுமே சிறந்தது.

393. பாணலிங்கங்களென்பன யாவை?

பாணனென்னு மொரு அன்பனாலே பூசிக்கப்பட்டவையாம்.

394. இவ்விலிங்கங்கள் எவ்விடத்தில் இருக்கின்றன?

கண்டகி என்னும் நதியில் எடுக்க எடுக்க மாறாமல் இருக்கின்றன.

395. இந்தப் பூசைகளால் அடையும் பலன் என்ன?

சோடச தானபலனும், இருபத்தொரு யாகபலனும், மகா பாதகவிமோசனமும், ஸ்தலங்கள்தோறுஞ் சென்று தரிசிக்கும் பலனும், கங்கை முதலிய புண்ணிய நதிகளில் ஸ்நானஞ்செய்த பலனும் கிடைக்கும்.

396. சோடச தானம் என்பன எவை?

அன்னதானம், வஸ்திரதானம், கன்னிகாதானம், பூதானம், இரணியதானம், கோதானம், உபயமுகி தானம், மகிஷதானம், அஸ்வதானம், சுவேதாஸ்வதானம், காலதானம், காளமுகி தானம், மகமேருதானம், கற்பகவிருக்ஷதானம், வித்தியாதானம், மகாதானம் என்னும் பதினாறுமாம்.

397. யாகம் இருபத்தொன்றாவது யாது?

அக்கினிட்டோமம், அத்தியக்கினிட்டோமம், உத்தியம், சோடசம், வாசபேயம், அத்திசாத்திரம், அப்தோரியாமம், அக்கினியாதேயம், அக்கினிகோத்திரம், தரிசபூரணமாசம், சாதுர்மாசியம், நிரூடபசுபந்தம், ஆக்கிரணம், சௌத்திராமணி, அட்டகை, பார்வணம், சிரார்த்தம், சிராவணி, ஆக்கிரகாயணி, சைத்திரி, ஆசுவயசு என்னும் இருபத்தொன்றுமாம்.

398. மகாபாதகங்கள் என்பன எவை?

கொலை, களவு, பொய், கள்ளருந்தல், குருநிந்தை என்னும் ஐந்துமாம். இந்தப் பாதகங்களால் நரகவேதனை உண்டாகும். பிறர் மாதரை இச்சித்தல், பிறர் செய்வதைக் கண்டு பொறாமை கொள்ளுதல், அப்பொருளை அபகரிக்க எண்ணுதல், கோபம், கொடுஞ்சொல், மூர்க்கம், வஞ்சகம், ஒருவர் தனக்குச்செய்த உபகாரத்தை மறத்தல், சிநேகத்தைப் பரித்தல், இரக்கமில்லாமை இவைகளாலும் நரகவேதனை உண்டாகும்.

9. ஸ்தலவியல்

399. புண்ணிய ஸ்தலங்கள் என்பன எவை?

திருஞானசம்பந்த சுவாமிகள், அப்பர் சுவாமிகள், சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் என்னும் சமயாசாரியர்கள் கட்டளை இட்டருளிய திருப்பதிகம் பெற்று விளங்கும் ஸ்ரீ கைலாச முதலிய ஆயிரத்தெட்டு ஸ்தலங்களுமாம்.

400. மேற்கூறிய ஆயிரத்தெட்டு ஸ்தலங்களுக்கும் இப்போது பதிகங்கள் இருக்கின்றனவா?

274 ஸ்தலங்களுக்கு இருக்கின்றன. இந்த ஸ்தலங்கள் சோழநாட்டில் 190; பாண்டிய நாட்டில் 14; மலை நாட்டில் 1; ஈழநாட்டில் 2; கொங்குநாட்டில் 7; நடுநாட்டில் 22; தொண்டை நாட்டில் 32; துளுவநாட்டில் 1; வடக்கில் 5.

401. இப்போது எத்தனை பதிகங்களிருக்கின்றன?

795 பதிகங்களாம்.

402. ஆலயங்களிலிருக்கும் மூர்த்திகளிடமாய்ப் பரமசிவன் ஏதாவது மகத்துவம் விளக்கியிருக்கின்றாரா?

விளக்கியிருக்கின்றார். புண்ணிய ஸ்தலங்களிலிருக்கும் ஆலயங்களிலெல்லாம் மகத்துவம் காண்பித்திருக்கிறார். ஆனால்

சிலபுண்ணிய ஸ்தலங்களில் நடந்திருக்கிற மகத்துவமாத்திரம் பிரசித்தமாய் வழங்கப்பட்டிருக்கிறது.

403. எந்த ஸ்தலங்களில் ?

திருக்கடவூரிலே மார்க்கண்டேயருக்காகச் சிவலிங்கத்தினிடமாய்த் தோன்றி யமனையுதைத்து அவருக் கென்றும் பதினாறுவயதாக அருளிச்செய்தார். காளத்தியில் கண்ணப்ப சுவாமிகளுக்குச் சிவலிங்கத்தினிடமாகத் தரிசனங் கொடுத்து மோக்ஷ மருளினார். திருவானைக்காவில் ஒரு சிலந்திப்பூச்சிக்குச் சிவலிங்கத்தினின்றுந் தரிசனமாகி ஒரு ராஜனாகப் பிறக்கும்படிக் கடாக்ஷிக்க, அப்படியே சோழ வம்சத்திற்பிறந்த கோச்செங்கட்சோழ நாயனாரென்பவர் அநேகம் திருப்பணிகள் செய்து அறுபத்துமூன்று நாயன்மார்களில் ஒருவரானார். காஞ்சீபுரத்தில் தம்மைக் கல்லாலெறிந்த சாக்கிய நாயனாருக்குச் சிவலிங்கத்தி னிடமாய்த் தரிசனமாகி மோக்ஷங்கொடுத்தருளினார். திருவிடைமருதூரில் வரகுண பாண்டியருக்குச் சிவலிங்கத்தினிடமாகத் தரிசனமாகி அனுக்கிரகஞ் செய்தருளினார். திருவிரிஞ்சிபுரத்தில் ஒரு சிறிய பிராமணப்பிள்ளை தம்மைப் பூசிக்கும்படி திருமுடி சாய்த்தருளினார். திருவாலவாயென்னும் மதுரையில் அநேகருக்குத் தரிசனமாகி அனுக்கிரகஞ் செய்திருக்கின்றார். இப்படிப் பூமியிலுள்ள புண்ணியஸ்தலங்ககளில் அன்பர்களை இரக்ஷிக்கும்படி அவர் காண்பித்திருக்கிற மகிமையை யெல்லாம் சொல்ல வேண்டுமானால் அளவுபடாது.

404. பரமசிவன் அடியார்களுடைய வினையை நீக்கி இரக்ஷிக்கும்பொருட்டு, மனிதவுருவமாகி ஏதாவது மகத்வம் விளங்கச்செய்தாரா ?

அநேகஞ் செய்திருக்கிறார். மதுரையில் அவர் மனிதவுருவமாய் எல்லாம்வல்ல சித்தரென்னும் பெயருடையவராய் வந்தருளிக் கிழவர்களைக் குமாரர்களாகச் செய்தும், மலடிகளைப்

பிள்ளைபெறச் செய்தும், கூன், குருடு, செவிடு, ஊமை, நீக்கி யும், நொண்டிகளுக்குக் கால்கூடச் செய்தும், கல்லானை கரும் புத் தின்னச் செய்தும் இன்னுமனேக மகத்துவங்கள் விளங் கச்செய்தருளினர்.

405. இன்னுமென்ன மகத்துவங்கள் விளங்கச் செய் தார்?

திருவண்ணுமலையில் சந்ததியில்லாமல் நெடுநாளாக மன வருத்தப்பட்டுத் தமக்கு அன்போடு பணிசெய்திருந்த வல் லாளராஜனுக்குக் குழந்தையாகிப் பிள்ளைக்கலி தீர்த்தருளி னர். திருவிரிஞ்சிபுரத்தில் அம்மார்க்கமாகப்போன வைசிய ருக்கு வழித்துணையாய்ச் சென்று காப்பாற்றி மார்க்கசகாய ரென்னுந் திருநாமம் பெற்றருளினர். சிதம்பரத்தில் திருநீல கண்ட நாயனரிடத்துக்கு மனிதவுருவமாக எழுந்தருளிவந்து அவரும் அவருடைய பத்தினியாரும் கிழத்தன்மை நீங்கி இளமை யடையும்படிக் கிருபை செய்தருளினர். சிறுத் தொண்டநாயனரிடத்தில் வயிரவ சங்கம ரூபமாயெழுந்தருளி அவருடைய பிள்ளையைக் கறிசமைத்திடச் சொல்லி மறுபடியு மந்தப் பிள்ளையைப் பிழைக்கும்படிச் செய்து அவர்களுக்கு மோக்ஷமருளினர்.

406. இத்தகைய பெருங்கருணையுள்ள பெருமானை வேதாகமவிதிப்படி அன்புடன் தொழுது துதித்துப் பேறு பெற்ற அடியார்களுண்டோ?

அநேகர் இருக்கிருர்கள். அவர்கள் அறுபத்துமூன்று நாயன்மார்களும் மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் முதலானவர்களு மாம்.

407. அவர்கள் திருப்பெயர்களைக் கூறும் தேவாரப் பதிகத்தை ஓதுக.

ஸ்ரீ சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளருளிய

திருத்தொண்டத்தொகை

பண் - கொல்லிக்கௌவாணம்

திருச்சிற்றம்பலம்

தில்லைவாழ் அந்தணர்தம் அடியார்க்கும் அடியேன்
திருநீல கண்டத்துக் குயவனார்க் கடியேன்
இல்லையே என்னாத இயற்பகைக்கும் அடியேன்
இளையான்றன் குடிமாறன் அடியார்க்கும் அடியேன்
வெல்லுமா மிகவல்ல மெய்ப்பொருளுக் கடியேன்
விரிபொழில்சூழ் குன்றையார் விறன்மிண்டர்க் கடியேன்
அல்லிமென் முல்லையந்தார் அமர்நீதிக் கடியேன்
ஆரூரன் ஆரூரில் அம்மானுக் காளே. க

இலைமலிந்த வேல்நம்பி எறிபத்தர்க் கடியேன்
ஏனாதி நாதன்றன் அடியார்க்கு மடியேன்
கலைமலிந்த சீர்நம்பி கண்ணப்பர்க் கடியேன்
கடவூரிற் கலயன்ற னடியார்க்கும் அடியேன்
மலைமலிந்த தோள்வள்ளல் மானக்கஞ் சாறன்
எஞ்சாத வாட்டாயன் அடியார்க்கு மடியேன்
அலைமலிந்த புனல்மங்கை ஆனாயர்க் கடியேன்
ஆரூரன் ஆரூரில் அம்மானுக் காளே. உ

*மும்மையா லுலகாண்ட மூர்த்திக்கு மடியேன்
முருகனுக்கும் உருத்திர பசுபதிக்கு மடியேன்
செம்மையே திருநாளைப் போவார்க்கு மடியேன்
திருக்குறிப்புத் தொண்டர்தம் மடியார்க்கு மடியேன்
மெய்ம்மையே திருமேனி வழிபடா நிற்க
வெகுண்டெழுந்த தாதைதாள் மழுவினா லெறிந்த
அம்மையான் அடிச்சண்டிப் பெருமானுக் கடியேன்
ஆரூரன் ஆரூரி லம்மானுக் காளே. ௩

---

* விபூதி ருத்திராக்ஷம் சடைமுடி.

திருநின்ற செம்மையே செம்மையாக் கொண்ட
திருநாவுக் கரையன்ற னடியார்க்கு மடியேன்
பெருநம்பி குலச்சிறைதன் னடியார்க்கு மடியேன்
பெருமிழலைக் குறும்பர்க்கும் பேயார்க்கு மடியேன்
ஒருநம்பி அப்பூதி யடியார்க்கு மடியேன்
ஒலிபுனல்சூழ் சாத்தமங்கை நீலநக்கர்க் கடியேன்
அருநம்பி நமிநந்தி யடியார்க்கு மடியேன்
ஆரூரன் ஆரூரி லம்மானுக் காளே. ௪

வம்பறா வரிவண்டு மணம்நாற மலரும்
மதுமலர்நற் கொன்றையா னடியலாற் பேணு
எம்பிரான் சம்பந்த னடியார்க்கு மடியேன்
ஏயர்கோன் கலிக்காம னடியார்க்கு மடியேன்
நம்பிரான் திருமூல னடியார்க்கு மடியேன்
*நாட்டம்மிகு தண்டிக்கும் மூர்க்கர்க்கு மடியேன்
†அம்பரான் சோமாசி மாறனுக்கு மடியேன்
ஆரூரன் ஆரூரி லம்மானுக் காளே. ரு

வார்கொண்ட வனமுலையாள் உமைபங்கன் கழலே
மறவாது கல்லெறிந்த சாக்கியர்க்கு மடியேன்
சீர்கொண்ட புகழ்வள்ளல் சிறப்புலிக்கு மடியேன்
செங்காட்டங் குடிமேய சிறுத்தொண்டர்க் கடியேன்
கார்கொண்ட கொடைக் ‡கழறிற் றறிவார்க்கு மடியேன்
கடற்காழிக் கணநாத னடியார்க்கு மடியேன்
ஆர்கொண்ட வேற்கூற்றன் களந்தைக்கோ னடியேன்
ஆரூரன் ஆரூரி லம்மானுக் காளே. சா

பொய்யடிமை யில்லாத புலவர்க்கு மடியேன்
பொழிற்கருவூர்த் துஞ்சிய புகழ்ச்சோழர்க் கடியேன்
மெய்யடியான் நரசிங்க முனையரையர்க் கடியேன்
விரிதிரைசூழ் கடல்நாகை அதிபத்தர்க் கடியேன்

---

* நாட்டம் விளங்கப் பெற்றவர். † திருவம்பர் வாழ்பவர்.
‡ சேரமான் பெருமாணுயனுர்.

கைதடிந்த வரிசிலையான் கலிக்கம்பன் கலியன்
கழற்*சத்தி வரிஞ்சையர்கோ னடியார்க்கு மடியேன்
ஐயடிகள் காடவர்கோ னடியார்க்கு மடியேன்
ஆரூரன் ஆரூரி லம்மானுக் காளே. எ

கறைக்கண்டன் கழலடியே காப்புக்கொண் டிருந்த
கணம்புல்ல நம்பிக்குங் காரிக்கு மடியேன்
நிறைக்கொண்ட சிந்தையால் நெல்வேலி வென்ற
நின்றசீர் நெடுமாற னடியார்க்கு மடியேன்
துறைக்கொண்ட செம்பவளம் இருளகற்றுஞ் சோதித்
தொன்மயிலை வாயிலா னடியார்க்கு மடியேன்
அறைக்கொண்ட வேல்நம்பி முனையடுவார்க் கடியேன்
ஆரூரன் ஆரூரி லம்மானுக் காளே. அ

கடல்சூழ்ந்த உலகெலாங் காக்கின்ற பெருமான்
காடவர்கோன் கழற்சிங்க னடியார்க்கு மடியேன்
மடல்சூழ்ந்த தார்நம்பி இடங்கழிக்கும் தஞ்சை
மன்னவனாஞ் செருத்துணை தனடியார்க்கு மடியேன்
புடைசூழ்ந்த புலியதள்மேல் அரவாட ஆடிப்
பொன்னடிக்கே மனம்வைத்த புகழ்த்துணைக்கு மடியேன்
அடல்சூழ்ந்த வேல்நம்பி கோட்புலிக்கு மடியேன்
ஆரூரன் ஆரூரி லம்மானுக் காளே. கூ

பத்தராய்ப் பணிவார்க ளெல்லார்க்கு மடியேன்
பரமனையே பாடுவா ரடியார்க்கு மடியேன்
சித்தத்தைச் சிவன்பாலே வைத்தார்க்கு மடியேன்
திருவாரூர்ப் பிறந்தார்க ளெல்லார்க்கு மடியேன்
†முப்போதுந் திருமேனி தீண்டுவார்க் கடியேன்
முழுநீறு பூசிய முனிவர்க்கு மடியேன்
அப்பாலும் அடிச்சார்ந்த அடியார்க்கு மடியேன்
ஆரூரன் ஆரூரி லம்மானுக் காளே. ௧௦

---

* வரிஞ்சையூர்ச் சத்திநாயனார்.

† இவர்கள் ஆதிசைவப் பிராமணர்கள்.

மன்னியசீர் மறைநாவன் நின்றவூர்ப் பூசல்
வரிவளையாள் மானிக்கும் நேசனுக்கு மடியேன்
தென்னவனய் உலகாண்ட செங்கணுர்க் கடியேன்
திருநீல கண்டத்துப் பாணனுர்க் கடியேன்
என்னவனும் அரனடியே அடைந்திட்ட சடையன்
இசைஞானி காதலன் திருநாவ லூர்க்கோன்
அன்னவனும் ஆரூர னடிமைகேட் டுவப்பார்
ஆரூரி லம்மானுக் கன்பரா வாரே. கக

திருச்சிற்றம்பலம்

408. பரமசிவம் அநேக ஸ்தலங்களில் திருக்கோயில் கொண்டு வீற்றிருக்கிறதற்குக் காரணமென்ன?

தேசங்கள் பலவாயிருப்பதனல் அவ்வாறு திருக்கோயில் கொண்டிராவிட்டால் மனிதர்களுக்குச் சிவதரிசனஞ் சித்திப்பதருமை. பார்வதிதேவியார் பரமசிவத்தைநோக்கிப் பலவிடங்களில் திருக்கோவில்கொண்டு விற்றிருப்ப தென்னவென்று வினவினகாலத்துத் தேசங்கள்தோறும் பரவியிருக்கும் புண்ணியான்மாக்கள் அங்கங்கு தரிசிக்கும்பொருட்டாக வீற்றிருப்பதாகப் பரமசிவம் கட்டளையிட்டருளினர்.

409. சிவபுண்ணியமுண்டாவதற் கேதுவாகிய சிவஸ்தலங்க ளின்னவென்று எவ்வாறு தெரியும்?

சைவபுராணம் பத்துக்குட்பட்ட ஸ்தலபுராணங்களினுலும் தேவாரப்பதிகங்களினுலும் தெரியும்.

410. புராணங்களாற் சொல்லப்படும் ஸ்தலங்களுக் கெல்லாம் தேவாரமுண்டா?

பூர்வம் எல்லாஸ்தலங்களுக்குமே யிருந்தது; இப்போது 274 ஸ்தலங்களுக் கிருக்கின்றது.

411. ஸ்தலமென்பது தெய்வத்தை வணங்குவதற்கான ஓரிடந்தானே. சிவஸ்தலங்களின் விசேஷமென்னை?

இவை ஏனைய மதஸ்தர்கள் தங்களிஷ்டப்படிக் கட்டு கின்ற கோயில்போலன்றும். ஒவ்வொரு ஸ்தலமும் மானத பூஜையின் உண்மையை விளக்கிச் சிவஞானத்தையுண் டாக்கும் கருவியா யிருத்தலையறிக. அவ்வாறே உத்ஸவங் களும் பஞ்சகிருத்தியங்களை யுணர்த்துவனவாம்.

412. அற்றேல் சிவாலயங்களில் ஸ்தூலலிங்காதி வைப வங்கள் எதற்கு அறிகுறி?

குண்டலிஸ்தானம் ஸ்தூலலிங்க கோபுரவாயில் (மூலா தாரம்), உந்திஸ்தானம் பலிபீடம் (சுவாதிஷ்டானம்), ஹிரு தயஸ்தானம் துஜஸ்தம்பம் (மணிபூரகம்), கண்டஸ்தானம் நந்திபீடம் (அநாகதம்), வாக்குஸ்தானம் சூக்ஷமலிங்கம் உட் கோபுரவாயில் (விசுத்தி) நாசிஸ்தானம் துவாரபாலகர், புருவ மத்தியஸ்தானம் மகாகாரணலிங்க அந்தராள கோபுரவாயில் (ஆக்ஞை) இடதுகண் ஸ்தானம் சுப்பிரமணியர் சந்நிதி, வலது கண் ஸ்தானம் கணபதிசந்நிதி, இடது காதுஸ்தானம் சண்டே சுரர் சந்நிதி, வலதுகாது ஸ்தானம் தக்ஷிணாமூர்த்தி சந்நிதி, மஸ்தகமத்திய ஸ்தானம் நடேசர் சந்நிதி இடதுபாக மஸ்தக மத்திய ஸ்தானம் பார்வதி சந்நிதி, பிர்மரந்திரம் சிவலிங்க மூலஸ்தானம் என அறிக. பலிபீடம் வரையில் பிருதிவி மண் டலம், துவஜஸ்தம்பமும் நந்தியும் அப்புமண்டலம், துவார பாலகர்வரையில் வாயுமண்டலம், கணபதிவரையில் அக்கினி மண்டலம், மேல் ஆகாயமண்டலமென அறிக. அன்றி, சிவலிங் கம் - பதி, இடபம் - பசு, பலிபீடம் - பாசம் எனவுமறிக.

413. உத்ஸவமென்பதின் தாற்பரியமென்ன?

சிருஷ்டிமார்க்கத்தைக் குறிப்பதென்பது பொருள். இது பஞ்சகிருத்தியம் நடைபெறுவதை சூசிப்பிக்கும்.

414. உத்ஸவமெத்தனை விதம்?

ஆறுவிதம்: அவை பைத்ருகம், சௌக்கியம், ஸ்ரீகரம், பார்த்திவம், சாத்வீகம், சைவம் என அறிக.

415. அவற்றினை முறையே விளக்குக?

முறையே பன்னிரண்டு, ஒன்பது, ஏழு, ஐந்து, மூன்று நாள்களும் ஒருநாளும் கொண்டாடுந் திருவிழாக்கள்.

416. இன்னும் வேறுவிதங்களுளவோ?

பதினொன்றும், பதின்மூன்றும், பதினைந்தும், பதினேழும், இருபத்தொன்றும் மேற்பட்டதுமான நாள்கள் உத்ஸவம் செய்வதாம். அவை முறையே புக்தி கௌமாரம் சாயுத்ரம் சாந்தரம் சௌரம் சாவரம் எனப் பெயர்பெறும்.

417. இவ்வுத்ஸவங்களுக்குப் பலன் யாது?

ஒருநாள்-ராஜவிர்த்தி, மூன்று-சிவத்தைச் சந்தோஷிப்பித்தல், ஐந்து-போகம், ஏழு-சிவப்பிரியம், ஒன்பது-சாந்திகம், பதினொன்று-புஷ்டி, பன்னிரண்டு முத்தி, பதின்மூன்று-சர்வசித்தி, பதினைந்து-ஜனங்களுக்குச்சுகம், பதினேழு - புண்ணியப்பிரதம், இருபத்தொன்று - லோகவிரக்ஷை.

418. உத்ஸவங்கள் செய்யாவிடின் குறைவென்ன?

கிராமத்துக்கும் ஜனங்களுக்கும் க்ஷேமங்கிடையாது.

419. அயனாதி புண்ணியகாலங்களில் நடத்தும் உத்ஸவங்களின் பலனென்ன?

அயனோத்ஸவம்-புண்ணியபலம், மாதோத்ஸவம்-இராஜதோஷநிவர்த்தி, அமாவாசை - தாரபுத்திராதி இஷ்டகாமியசித்தி, பௌர்ணமி - சகலபாபநிவாரணம், கிர்த்திகை - சௌக்கியம், திருவாதிரை-சகலசம்பத்து, பூசம்-புஷ்டி, மகம் - சுஜனசிரேஷ்டத்துவம், பூரம் - சௌபாக்கியம், உத்திரம் - சீலம், சித்திரை-ரூபலாவண்யமனைவி, விசாகம் - விசேஷகாமபலன், மூலம் - ஆரோக்கியம், பரணி - ஆயுள்விர்த்தி, திருவோணம் - சுகபோகங்கள் பலனும். இவ்வாறு ஒவ்வொரு நக்ஷத்திரங்களுக்குள்ள பலனைக் காமிகாதி ஆகமங்களிற் காண்க.

420. மலை, வனம், ஆறு, குளமுதலிய இடங்களுக்குச் செல்லும் உத்ஸவங்களின் பலனென்ன?

அவ்வவ்விடங்களிலுள்ள நால்வகையோனி எழுவகைத் தோற்ற பேதங்களுக்குப் பலப்பிராப்தி யுண்டாகும்.

421. வாரோத்ஸவ பலன்களென்ன ?

ஞாயிறு - ருத்ரபதவி, திங்கள் - சௌக்கியம், செவ்வாய் - கிராமலாபம், புதன்-சர்வகாமியசித்தி, வியாழன்-சாஸ்திராதி வித்தை, வெள்ளி - விசேஷசெல்வம், சனி - அவமிர்த்திய நாசம்.

422. உத்ஸவ காலங்களிலே ஆலயங்களில் நடக்கும் கிரியைகளெவை ?

விருஷயாகம், துவஜாரோகணம், ப்ரகத்தாளம், அங்குரம், யாகசாலை, அஸ்த்ரயாகம், பலிதானம், யானக்கிரமம், பரிவேஷம், நீராஜனம், கௌதுகம், தீர்த்தசங்கிரகணம், சூர்ணோத்ஸவம், தீர்த்தம், அவரோகணம், ஸ்நபனம், விவாகம், பக்தோத்ஸவம் என்னும் அஷ்டாதசக் கிரியையாம்.

423. இவை பஞ்சகிருத்தியங்களை யெவ்வாறுணர்த்தும்?

சிருஷ்டி அங்குரார்ப்பணம் விவாகம், துவஜாரோணம், ரக்ஷாபந்தன மிவைகளாலும், திதி வாகனாதி யுத்ஸவம், ஓமம் பலியிவற்றாலும், சம்ஹாரம் சூர்ணோத்ஸவம், ரதாரோகணம், கிருஷ்ணகந்தோத்ஸவ மிவற்றாலும், திரோபவம் - மௌனவுத்ஸவத்தாலும், அனுக்கிரகம் - சக்தியூடலாலும் உணர்த்தப்படுவதறிக. அன்றி சிருஷ்டி - அபிஷேகத்தாலும், திதி கௌதகபந்தனத்தாலும், சம்ஹாரம் - அகருதூபத்தாலும், திரோபவம் - கற்பூரதீபத்தாலும், அனுக்கிரகம் - கற்பூர அடுக்குத் தீபத்தாலும் சூசிப்பிக்கப்படும்.

424. மகோத்ஸவதினங்கள் பத்தினலு முணர்த்துவது யாது ?

முதல்நாள் - தூலநீக்கத்தையும், இரண்டாம்நாள் - ஸ்தூல சூக்குமநீக்கத்தையும், மூன்றாம்நாள் - மூவினை முக்குணம் முக்குற்றம் முப்பற்று முப்பிறப்பு நீக்கத்தையும்,

நான்காம்நாள் நாற்கரணம் நால்வகைத்தோற்ற நீக்கத்தையும், ஐந்தாம்நாள் ஐம்பொறி ஐந்தவத்தை ஐம்மல நீக்கத்தையும், ஆறும்நாள் காமக்குரோதலோபமோகமத மாச்சரியமென்னும் ஆறுகுற்ற நீக்கத்தையும், ஏழாம்நாள் எழுவகைப்பிறப்பு நீக்கத்தையும், எட்டாம்நாள் எண்குண விளக்கத்தையும், ஒன்பதாம் நாள் நவபேத விளக்கத்தையும், பத்தாம் நாள் பரானந்தக் கடலிற் படிவதையும் உணர்த்தும்.

425. வாகனுதிகளின் அறிகுறி என்ன ?

முதல் நாள் விருக்ஷத்தடியில் சேவை. மாயை வித்துப் போன்று விருக்ஷத்திற்கும் கிளைகளுக்கும் இலைகளுக்கும் ஒத்த சர்வ லோகங்களுக்கும் காரண பூதமாயிருந்து சர்வ சாக்ஷியாய் இருப்பதை யுணர்த்தும். இது சிருஷ்டியென அறிக.

2-ம் நாள். சூரிய பிரபை சந்திரப் பிரபையில் எழுந்தருளி தரிசனந்தருவது, காண்பானுகிய ஆன்மாவுக்குக் காட்டுவான் தான் என்பதை யுணர்த்த காணுங்கண்ணுக்குக் கதிரொளியாய் நின்றதை உணர்த்தும். இது திதியென அறிக.

3-ம் நாள். பூதவாகனம் : ஆன்மாக்களுக்கு கன்மானுகூலமான மரணுவஸ்தை விதிக்கின்றுரெமன சம்ஹார கோலத்தைக் காட்டுகின்றது. அன்றி, பஞ்ச பூதங்களினின்றும் விளங்குவோன் தானே என்பதையும் காட்டும்.

4-ம் நாள். கைலாசவாகனம் : ஆன்மாக்களின் ஆணவத்தைப் போக்கி நிரதிசயானந்த ஜோதிமயபர ஆகாசமாகிய பரசிவலோகம் எனப்படும் கைலாசத்தைக் கொடுத்தருளும் பரமபதி தானே என்பதைக் காட்டும்.

5-ம் நாள். ரிஷபவாகனம் : பசுபதி தான் என்பதையும் தர்ம தேவதையை இடமாகக் கொண்டவன் என்பதையும் உணர்த்தும். அன்றி, சதுஷ்பாதம் போன்றது அந்தக்கரணம்

ரிஷபம்போன்றது ஆன்மா. இதன்மேல் பதியாகிய ஈசுவரன் விளங்குகின்ருன் என்று அனுக்கிரக கோலத்தை காட்டும்.

6-ம் நாள். யானை வாகனம்: தும்பிக்கை போன்ற சுழிமுனை நாடியின் வழியாய்த் தன்னைத் தரிசிக்கவேண்டும் என்பதைக் காட்டும். அன்றி பிரணவதாரகன் தான் என்பதையுங் காட்டும்.

7-ம் நாள். நந்திவாகனம்: ஆசாரியனை அதிட்டித்துநின்று ஆன்மாக்களைப்பரிபக்குவப் படுத்துவார் என்பதைக் காட்டும்.

8-ம் நாள். குதிரை வாகனம்: வாசிநாடியில் சுவாசாகார அஸ்வசாரியைக் காட்டும். சுவாசம் மேலும்கீழும் செல்வது வாசியாகும்.

9-ம் நாள். இரதம் விஸ்வவிராட் சொரூபமே எட்டடுக்குத் தத்துவமாய் உச்சிக்கலசம் சோடசாந்தமெனவும், அதனடுத்த கீழடுக்கு துவாதசாந்தமெனவும், அதனடுத்தது மஸ்தக ஆதிஸ்தானமென்றும், அதனடுத்தது மஸ்தகமத்தியஸ்தானமென்றும், அதனடுத்தது மஸ்தக அந்தஸ்தான மென்றும், ஐந்தாமடுக்கு லலாட மத்தியஸ்தான மென்றும், அதனடுத்தது புருவ மத்தியஸ்தான மென்றும், நடுவே தாங்கும் குத்துக் கால்கள் தத்துவகால்களென்றும், முன் மூன்று துறைகள் மூன்று கண்களென்றும், பின்னவை சிகை யென்றும், இடம் வலம் காதுகளென்றும், ஈஸ்வரனெழுந்தருளியிருக்கும் கேடயபீடம் முப்பாழென்றும், சூரிய சந்திரகலைகளே வாசிகளென்றும், சாரதி அக்கினிகலை யென்றும் (இவை நாசியென்றும்) எட்டாமடுக்குக் கண்டஸ்தான மென்றும் அதனடுத்தது இருதயஸ்தானமென்றும் அதனடுத்தது நாபிஸ்தானமென்றும் அதனடுத்தது குண்டலிஸ்தான மென்றும் தசசக்கரங்களும் தசவாயுவென்றும் காட்டி, கர்த்தா

தாெனொருவனே யென்றுணர்த்தி இது அண்டதத்துவ சொரூபமாய் பிண்டதத்துவ சரீரமாயும் விளங்கும் எனவும் உணர்த்தி, தசவாயுச்சக்கரத்தை நிறுத்த மனது அசைவற்று அச்சுப்பட்டடை உந்திகுண்டலியிலிருந்து கீழ்ப்பட்டடை நாபிக்கு ஏற்றி லயப்படுத்தி, அங்கிருந்து அதற்கடுத்த பட்டடையாகிய இருதயத்துக்கு ஏற்றி லயப்படுத்தி, அங்கிருந்து அதற்கடுத்த பட்டடையாகிய கண்டஸ்தானத்துக் கேற்றி லயப்படுத்தி, பின்னடுத்த பட்டடையாகிய வாய்க்கு ஏற்றி லயப்படுத்தி, பின்முறையே இரதக்குதிரையாம் நாசிக்கும் அங்கிருந்து இரண்டு கண் வழியாயும் நடுவழியாயும் மேல் நோக்கிஆறும் அடுக்காகிய புருவமத்தியத்திற்கேற்றி லலாடம் முதல் துவாதசாந்தம்வரை ஏற்றி லயப்படுத்தி, சும்மாயிருந்தபடியிருக்கும் நித்தியசுகியாயிருந்திடல் வேண்டுமென்று லயக்கிரம கோலத்தைக் காட்டுகின்றது. அன்றிப் புராண வாயிலாகத் திரிபுரசம்ஹார கோலத்தையுங் காட்டும்.

10 - ம் நாள் பிக்ஷாடனமூர்த்தி : ஆவரணம் ஏழையுமொழித்துவிட திரோபவ கோலத்தைக் காட்டும்.

11-ம் நாள் நடராஜகோலம் அனுக்கிரகத்தைக் காட்டும். இவ்வுத்ஸவங்கள் தத்வார்த்தக்காட்சிகளாகியும் பஞ்சகிருத்திய ரகசிய தரிசனங்களாகவும் விளங்குமென்பது காமிகாதி ஆகமங்களாலும் சிவத்விஜர்களாலும் அறிந்திடுக.

426. உதஸவமூர்த்திக்குச் செய்யுந் திருவிழா சிவலிங்கமூர்த்திக்கு எவ்வாறு சேரும் ?

யோகம் போகம் வீரம் எனச்சக்திகள் மூன்று; அவற்றில் லிங்கபீடம் யோகசக்தி, விஸ்வயோநி போகசக்தி, உத்ஸவமூர்த்தி வீரசக்தி. ஆதலால் வீரசத்திக்கு உத்ஸவம் கொண்டாடுதலறிக.

427. சிவாலயங்களில் கொண்டாடப்படும் உத்ஸவங்களைவை?

நித்தியோத்ஸவம், வாரோத்ஸவம், பக்ஷோத்ஸவம், மாதோத்ஸவம், அயனோத்ஸவம், வருஷோத்ஸவம் என்பவைகளாம்.

428. நித்தியோத்ஸவமென்றால் யாது?

தினந்தோறும் உமாசகிதராய் சிவபெருமானை எழுந்தருளச் செய்வதாம்.

429. வாரோத்ஸவமென்றால் யாது?

சுக்கிரவாரந்தோறும் உமையை எழுந்தருளச் செய்வதாம்.

430. பக்ஷோத்ஸவமென்றால் யாது?

பௌர்ணிமை, அமாவாசை, பிரதோஷதினங்களில் கொண்டாடப்படும் உத்ஸவமாம்.

431. மாதோத்ஸவமென்றால் யாது?

மாசப்பிரவேசத்தன்றுகொண்டாடப்படும் உத்ஸவமாம்.

432. அயனோத்ஸவமென்றால் யாது?

உத்தராயண தக்ஷிணாயன புண்ணிய காலங்களில் கொண்டாடப்படும் உத்ஸவமாம்.

433. வருஷோத்வமென்றால் யாவை?

பிரமோத்ஸவம், தெப்போத்ஸவம், சைத்ரோத்ஸவம், வசந்தோத்ஸவம் முதலிய உத்ஸவங்களோவ்வொன்றும் பப்பத்துநாட்களில் கொண்டாடப்படும் உத்ஸவங்களாம்.

434. ஆலயங்களிலே சிவலிங்கப்பெருமானுக் கெத்தனை காலங்களில் அபிஷேகாதி வைபவங்கள் நடத்தப்படுகின்றது?

திருவனந்தல், காலைசந்தி, உச்சிக்காலம், சாயரக்ஷை, இராக்காலம், அர்த்தசாமம் ஆகிய ஆறுகாலங்களிலும், திருவனந்தல் சாயரக்ஷை யொழித்து நாலுகாலங்களிலும் அவற்

றிற்குக் குறைந்த காலங்களிலும் வரவுக்கேற்ப அபிஷே காதி வைபவங்கள் நடத்தப்படுகின்றன.

435. சிதம்பரத்தில் ஸ்ரீ நடராஜப்பெருமானுக்கு வருஷத்தில் ஆறபிஷேகங்கள் நடத்துவதற்குக் காரணமென்ன?

மனிதர்களுக் கொருவருஷங்கொண்டது தேவர்களுக் கொருநாளாகவே, ஸ்ரீசிற்சபேசன் தேவர்கள் தேவனென்பது விளங்க பிராதஹ்காலத்துக்குச் சமமாகிய மார்கழிமாதத்துச் சிவரூபமாகிய திருவாதிரையன்று அபிஷேகமும் தரிசனங் கொடுத்தலும்,காலைசந்திக்குச் சமமாக மாசிமாதம் பூர்வ பக்ஷசதுர்த்தசியிலும், உச்சிக்காலத்துக்குச் சமமாக சித்திரை திருவோணத்திலும், சாயரக்ஷை காலத்துக்குச் சமமாக ஆனி மாதத்தில் உத்திரத்திலும், இராக்காலத்துக்குச் சமமாக ஆவணிமாதத்தில் பூர்வபக்ஷ சதுர்த்தசியிலும், அர்த்தசாமத்துக்குச் சமமாக புரட்டாசிமாதத்தில் பூர்வபக்ஷ சதுர்த்தசியிலும், அபிஷேமுகம் நடத்தலறிக.

436. அவ்வபிஷேகங்கள் நக்ஷத்திர மூன்றிலும் சிறந்ததற்குக் காரணமென்ன?

திருவாதிரை சிவநக்ஷத்திர மாதலாலுந் திருவோணம் அச்சுத நக்ஷத்திரமாதலாலும் உத்திரம் சூரிய நக்ஷத்திர மாதலாலும் சிறந்தமை காண்க.

437. சிவஸ்தலங்கள் ஆயிரத்தெட்டினுள் விசேஷத் தலங்கள் யாவை?

நடனத்தலங்கள், சப்த தியாகஸ்தலங்கள், ஆறுதார ஸ்தலங்கள், பிண்டஸ்தலங்கள், பஞ்சஸ்தலங்கள், நாடி ஸ்தலங்கள் எனப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளன. இவை விசேஷமாம்.

438. நடன ஸ்தலங்கள் யாவை?

"ஓங்குலகர் துயர்தீர நடம்புரியு முயர்தான முரைப்பங் கேணீ
யாங்குதருங் கயிலாயஞ் சிவலோகம் பனிவரைநூல் பரவுஞ் சொர்க்க

தீங்ககல்பத் திரபீடம் நேபாளம் கங்கைநதி சிறந்த காசி
கோங்கலருந் தடங்காம ரூபமொடு நைமிசமே குருவின் ரூனம்.

மந்தரமால் வரைகமலா நந்தவரை புயங்ககுல வரையே மாசு
சிந்துசுராட் டிரங்கதலித் தானமலி கேதாரந் திருவான் மிக்கு
முந்துபரி யாத்திரஞ்சந் திரத்தானஞ் சுமிந்தரஞ்சுந் தரமா மூசு
சந்துமலி தருமரா புரந்தாமே விசாலாக்ஷம் தடம்பொன் மேரு.

சண்பகமா வனம்போட மாடவியோ டாமிரதஞ் சாரதைப்பீடம்
மண்பரவுந் துளசிவன மயவந்தி சூல்வரைசி கண்ட மற்றும்
விண்பயிலு மாசோத மஞ்சரிகாம் பீரியமா விர்த்த மேலோ
ரெண்பதமாம் பிரமாண்ட மயிராவதி மாயூரம் சித்திர சேனுகம்.

புட்கரணி பாதாள மந்திராச் சிரமமணி பொழிபொற் கூடம்
கட்கமழும் கமலமணி சிவாச்சிரமம் சித்தராச் சிரம ரூப
நட்புறுசித் திரகூட மல்லிகார்ச் சுனங்கங்கா நதித்து வாரம்
புட்பயிலும் புஷ்யரத முதயவரை புன்னுக வனமு மற்றும்.

நந்திபுர மாமாங்கம் சாளரத்தம் சிரபுரஞ்சோம் பீட நாறும்
சந்தணிகேத் திரஞ்சாளக் கிராமமிட பாசலமே தமைந்த தீமை
சிந்துசரச் சுவதிமறைத் தெளிவாகுஞ் சிதம்பரமாந் திகழூந் தானம்
இந்தியமைந்தடக்கினர்தம்மிதையத்தும்நடம்புரிவமியலாலென்றும்"

என்றபடி அறுபத்து நான்குமாம்.

439. இவற்றுள் சிதம்பரம் மேலானதற்குக் காரணமென்னை?

இங்குசெய்யும் நடனம் ஆன்மாக்களுக்கு ஆணவவிருளைப்போக்கிப் பேரின்பமாகிய ஆனந்தத்தை அருளும் ஆநந்த நடனமாதலால் விசேஷமென அறிக.

440. சப்த தியாகஸ்தலங்கள் யாவை?

திருவாரூர், திருநள்ளாறு, திருக்கோளிலி, திருவொற்றியூர், திருநாகை, திருத்தென்திருவாமூர், வேதாரண்யம் என்னும் ஏழுமாம்.

இந்தத் தலங்களிலுள்ள தியாகர்களின் திருநாமங்களையும் நடனங்களையும் சொல்லுக.

1. திருவாரூர், வீதிவிடங்கர் - அசபாநடனம்
2. திருநள்ளாறு, நகரவிடங்கர் - உன்மத்தநடனம்
3. திருநாகை, சுந்தரவிடங்கர் - அலைநடனம்.
4. திருவாய்மூர், நீலவிடங்கர் - கமலநடனம்
5. திருமறைக்காடு, புவனிவிடங்கர் - அமிர்தநடனம்
6. திருக்கோளிலி, அவனிவிடங்கர் - பிரமரநடனம்
7. திருவொற்றியூர், மாணிக்கவிடங்கர் - வகுளநடனம்

441. ஆறு ஆதார ஸ்தலங்கள் யாவை?

(மூலாதாரம்) திருவாரூர், (சுவாதிஷ்டானம்) திருவானைக்கா, (மணிபூரகம்) திருவண்ணாமலை, (அநாகதம்) சிதம்பரம், (விசுத்தி) திருக்காளத்தி, (ஆக்ஞை) காசி என்னும் ஆறுமாம்.

442. பிண்ட ஸ்தலங்கள் யாவை?

(சிரசு) ஸ்ரீ பர்வதம், (லலாடம்) கேதாரம், (புருவ மத்தியம்) காசி, (இருதயம்) சிதம்பரம், (மூலாதாரம்) திருவாரூர், (குதஸ்தானம்) குருக்ஷேத்திரம் என்னும் ஆறுமாம்.

443. பஞ்சபூத ஸ்தலங்கள் யாவை?

(பிருதுவி) திருவாரூர், (அப்பு) திருவானைக்கா, (தேயு) திருவண்ணாமலை, (வாயு) காளத்தி, (ஆகாயம்) சிதம்பரம் என ஐந்துமாம்.

444. நாடி ஸ்தலங்கள் யாவை?

இலங்கை - இடைகலை, இமயம் - பிங்கலை, தில்லை - சுழுமுனை எனவறிக.

445. சிவாலயங்களிலே நடக்கும் மாத விசேஷ உத்ஸவங்கள் எவை?

சித்திரை மாதத்தில் விஷுபுண்ணிய காலோத்ஸவம் பிரமோத்ஸவம் சைத்திரோத்ஸவம், ஸ்ரீ நாவுக்கரசு சுவாமி

கள் மகோத்ஸவம், வைகாசியில் வசந்தம் ஸ்ரீ ஞானசம்பந்த சுவாமிகள் மகோத்ஸவம், ஆனிமாதத்தில் திருமஞ்சனம் ஸ்ரீ மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் மகோத்ஸவம், ஆடிமாதத்தில் ஆடிப்பூர உத்ஸவம், ஸ்ரீ சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் மகோத்ஸவம், ஆவணிமாதத்தில் ஸ்ரீ விநாயக உத்ஸவம், ஆவணி மூலமகோத்ஸவம், புரட்டாசி நவராத்திரி மகோத்ஸவம், ஐப்பசி ஸ்கந்தோத்ஸவம், கார்த்திகை தீப மகோத்ஸவம், மார்கழி திருவெம்பாவை உத்ஸவம், ஸ்ரீ ஆருத்திராதரிசன மகோத்ஸவம், தை உத்தராயண புண்ணியகால மகோத்ஸவம் பூசமகோத்ஸவம், மாசி மகோத்ஸவம் சிவராத்திரி மகோத்ஸவம், பங்குனி தெப்போத்ஸவம் உத்திர உத்ஸவம் ஆகிய இவைகளாம்.

446. சிவராத்திரியாவது யாது?

பிரம விஷ்ணுக்கள் ஒரு கற்பத்திலே தான் பிரமம் தான் பிரமமென்று தருக்குற்றகாலையில் ஸ்ரீபரமேஸ்வரன் ஸ்தாணு ரூபமாய் நின்ற அவதரமென்றும், மகா பிரளயத்துக்கப்பால் ஆன்மகோடிகள் மாயையிலொடுங்கி நிற்க ஏகாதச ருத்திரர்கள் பெருமானை ஏகாந்தமாய்ப் பூஜித்த காலமென்றும், பின்னொரு கற்பத்தில் சர்வசம்ஹார காலத்தினிறுதியில் உமைகேள்வன் ஸ்ரீபராசத்தியாருடன் வீணுகானம் செய்துகொண்டிருந்தகாலையில் அம்மையார் ஆணவ கேவலத்தில் கட்டுண்டு கிடக்கும் ஆன்மகோடிகளனைத்தையும் பக்குவப்படுத்தி நிரதிசயானந்தப் பெருவாழ்வைத் தருவான் வேண்டி மீட்டும் பஞ்சகிருத்தியந் தொடங்கியருளவேண்டுமென்று பிரார்த்தித்து ஸ்ரீ பரமேஸ்வரனை அபிஷேகாதி வைபவங்களால் மகிழ்விக்கச் செய்த இரவு என்றுங் கூறுவர் மேலோர்.

10. தீர்த்தவியல்

447. கங்கை முதலிய புண்ணியநதிகளென்பன எவை?

கங்கை, யமுனை, சரஸ்வதி, நருமதை, காவேரி, குமரி, கோதாவரி என்னுஞ் சப்தநதிகளும் சிந்து, தாமிரபருணி, கிருஷ்ணை, துங்கபத்திரை முதலாகிய நதிகளுமாம்.

448. பல நதிகளுக்குள் கங்கா நதி சிரேஷ்டமானதற்குக் காரணமென்ன?

அந்த நதி பார்வதி தேவியாருடைய திருவிரல்களினிடமாக உண்டானதாகையால் சிரேஷ்டமாகியது.

449. என்ன காரணத்தால் பார்வதி தேவியாருடைய திருவிரல்களி லுண்டாயது?

ஒருகாலத்தில் பார்வதிதேவியார் பின்னாகவந்து பரமசிவனுடைய இரண்டு திருக்கண்களையும் மூடினபோது பத்து விரல்களிலிருந்தும் உண்டாயது.

450. அப்படிக்குண்டாகிய கங்கையைப் பரமசிவன் திருமுடியி லணிந்துகொண்டதற்குக் காரணமென்ன?

அந்தக் கங்கையானது ஏழுகடலும் ஒன்றாய்க் கலந்தது போல் பெருவெள்ளமாகி ஆயிரமுகத்துடன் உலகமெங்கும் பரந்ததைப் பிரமதேவன்முதலாகிய தேவர்கள்கண்டு பயந்து கயிலாயகிரிக்குச்சென்று சுவாமியைத்தொழுது முறையிட்டுக் கொள்ளக் கிருபைகூர்ந்து அந்தவெள்ளமெல்லாஞ் சுருங்கி வரும்படி திருவுளங்கொண்டு வந்த வெள்ளத்தைத் தமது சடையில் ஒரு துளியாகத் தரித்துக்கொண்டார்.

451. அந்த நதி பூலோகத்தில் வந்ததற்குக் காரணமென்ன?

பகீரதனென்னும் ஓர் அரசனால் வந்தது.

452. இதுவன்றி வேறு தீர்த்தங்களுண்டோ?

ஒவ்வொரு சிவஸ்தலங்களிலுமுள்ள திருக்குளங்களும் சிவகங்கா தீர்த்தங்களாம்.

453. பஞ்சவித தீர்த்தமெவை ?

தேவதீர்த்தம், ஆரிடதீர்த்தம், மானுடதீர்த்தம், பூத தீர்த்தம், பிதிர்தீர்த்தம் என்பனவாம். இவற்றினுண்மை யைத் தீக்ஷாக்கிரமத்தாலறிக.

11. ஆசாரியவியல்

454. ஆசாரியராவர் யாவர் ?

பெத்தான்மாக்களாகிய நாம் இருவினை யொப்பு மல பரிபாகம் பெற்று, தானென்னும் போதம் நீங்கித், தன் சொரூ பம் பரமேசுவர னடியார்களி னடியார்களுக்கு அடிமைத்திறம் பூண்டு மகிழ்வதே யென்றறிந்து, பிறவிப்பிணி தீர்ந்து, அஞ் ஞானம் நீங்க ஞானமாகிய விளக்கினைக்கொண்டு அருட் பெருஞ்சோதி எம்மையன் நம்மிருதயமாகிய புண்டரீக வீட்டி னுள் ஆநந்தத்தாண்டவம் புரிந்தருளும் முறைமையைக் காட்டி, அவ்வாறு ஆடும் நம்பேரருளாளன் ஸ்ரீ குஞ்சித பாதத்தின் கண்ணே நம்மான்மாக்க ளொடுங்கிச் சதா சிவானு பவத்தை அனுபவிக்கச் செய்யும் பரம கருணைசாலியராம்.

455. அவரெப்படிப்பட்டவர் ?

ஆன்மகோடிகளிலும் ஈசுவரனிலு மதிகனென்றுகொள் ளல்வேண்டும். ஆசாரியன் ஈசுவர ரூபியானாலும் அயப்பிண் டத்துக்கு அக்கினி சம்பந்தத்தாலே அக்கினியைவிட உஷ் ணதிக்யம் அந்த அயப்பிண்டத்தில் விளங்குவதுபோலும், கதிரவன் வெப்பத்திலும் அவன் கிரணங்கள் காய்ந்த மண லில் வெப்பம் அதிகமா யிருத்தல்போலும் சிவபெருமானி லும் சிவபெருமானாலதிட்டிக்கப்பட்ட ஆசாரியன் அதிகன். இதனால் நம்போலிகளுக்குக் காரிய சித்தியும் அதிகம். கேவலம் பகவத்சொரூபனும்போது சுவாதந்தரியப் பிரகாச னாகின்றான். அதிட்டிக்குமளவிலே அடியார்கட்கெளிவரும் சுலபனாகின்றான். ஆசாரிய விஷயத்தில் சர்வசித்திகளும்

திண்ணமாகையால், ஆசாரியன் பகவத்சொரூபத்திலும் அதிகனென்பது இரகசியபோதகமாயுள்ளது.

456. ஆசாரியன் ஈசுவரரூபியாவ தெப்படி ?

ஆன்மகோடிகளனைத்தும் அறிவித்தாலன்றி அறியா வுளங்கள் என்றமையினலே ஏனையோர்க்கறிவிக்கும் சக்தி யில்லாமைதானே போதரும். அவ்வாறு அறிவிக்கும் சித்து சிற்றம்பலவன் சிற்சபேசன் என்னும் சப்தவாச்சியனுகிய அம்பலவாணர் ஒருவரேயாதலால் அம்மூர்த்தியே தனது காளகண்டம் திரிநேத்திரம் முதலியவற்றை மறைத்து மானைக்காட்டி மானைப்பிடிக்கும் வழக்கம்போல மானிடச் சட்டைசாத்தி அறிவிக்கப்படும் சித்தாகிய ஆன்மா தன்னை யும் தலைவனையும் உணருமாறு அருட்கோலங்கொண்டு எழுந் தருளிய அவதரம் குருமூர்த்தமாதலால் அவர் ஈசுவர ரூபியேயாம்.

457. ஆசாரியனுக் கிருக்கவேண்டிய முக்கிய இலக் கணங்களென்ன ?

சிவபெருமானுடைய அதிசயப் பிரபாவங்களை ஆன்ம கோடிகளுக்கு அற்புதவாயிலாய் நடத்திக்காட்டலும், தான் வேறொரு ஆசாரியனை அபேக்ஷியாதிருத்தலும் ஆம். இன்றேல் முக்காலத்தும் ஆசாரியனுகான்.

458. அவ்வாசிரியன் எவ்வாறு ஆன்மகோடிகளை இரக்ஷிக்கின்றான் ?

சமதமாதி ஆன்மகுணங்க ளுண்டான பின்னும், தானு டைமை அவனுடையவன், உடைமை உடையவனிட்டவழக்கா யிருக்கும் என்ற சொரூபஞானமுண்டாய்ச் சொத்தினுடைய லாப நஷ்டம் சொத்துக்காரனுக்கே யென்னு மகாவிசுவாச முண்டானபின்னும் இரக்ஷிக்கிறவன் ஈசுவரன். இவ்விதமான சேதனகிருத்தியத்தைப் பாராது தன்னுடைய நிர்ஹேதுக

மான அபிமானத்தினுலேயே மருந்து அருந்தாத சிசுவுக்கு சங்கிலிட்டு வார்க்கும் தாய்போல இரக்ஷிப்பவன் ஆசாரியன்.

459. ஆசாரியன் ஆன்மகோடிகளின் அஞ்ஞானத்தை எவ்வாறு அகல்விப்பன் ?

ஆசாரியன் உபகாரகாசாரியனும்போது தீக்ஷாக்கிரமத்தினல் தத்துவ நியதிசெய்து ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷரத்தை யுபதேசித்து, பதி, பசு, பாச, பதார்த்த த்ரயஞானத்தையும் ஆன்மசொரூபம் பிரமசொரூபம், பிரமத்தையடையும் உபாயத்தின் சொரூபம், பிரமத்தை யடையவொட்டாதபடிச் செய்யும் திரோதையின் சொரூபம், ஆன்மாக்களடையும் புருஷார்த்தத்தின் சொரூபம் ஆகிய அர்த்த பஞ்சக ஞானத்தையும் உண்டாக்கி ஈசுவரனே உபாய உபேயமென்று காட்டி யகல்விப்பன். அவன் உத்தாரகாசாரியனும்போது தன்னுடைய விசேஷாபிமானத்தாலே அவனுக்குச் சொரூபயாதாத்மய ஞானத்தை விளங்கச் செய்து தானே யுபாய உபேயமாகின்முன்.

460. தீக்ஷையாவதென்ன ?

பாசத்தைக் கெடுத்து ஞானத்தைக் கொடுத்தல் என்பது பொருள்.

461. தீக்ஷ பெற்றுக்கொள்ள வேண்டிய அவசியமென்ன ?

ஒருவன் சைவ சமயி யென்பதற்கு விபூதி உருத்திராக்ஷமாகிய சிவசின்னங்கள் இன்றியமையாச் சாதனங்களாமாறு ஒருவன் சைவ சமயியா யிருத்தற்குத் தீக்ஷபெறுதல் அவசியமாம். இன்றேல் சைவ சமயியாகான்.

462. தீக்ஷ யெத்தனை வகைப்படும் ?

சக்ஷு தீக்ஷ, ஸ்பரிசதீக்ஷ, வாசகதீக்ஷ, மானச தீக்ஷ, சாஸ்திர தீக்ஷ, யோகதீக்ஷயென அறுவகையாம்.

463. மேற்கூறிய அறுவகை தீக்ஷைகளையும் விளக்குக.

(1) அத்துவா மார்க்கம் குறியாது குறித்துச் சுருக்கிப் பாசம் கழலப் பார்த்தல் சக்ஷு தீக்ஷையாம்.

(2) அப்படிக் குறித்துச் சிவஅத்தம் வைத்தல் ஸ்பரிச தீக்ஷையாம்.

(3) பதினொரு மந்திரத்தோடு ஸ்ரீ பஞ்சாக்ஷரத்தை உபதேசித்தல் வாசகதீக்ஷையாம்.

(4) யோகமார்க்கத்தால் சீஷனது இருதயம் பிரவேசித்துச் சிந்தித்தல் மானசதீக்ஷையாம்.

(5) ஆகமப்பொருளைச் சுருக்கி உபதேசித்தல் சாஸ்திர தீக்ஷையாம்.

(6) யோக மார்க்கத்தால் சீஷனிருதயம் பிரவேசித்து நக்ஷத்திரம் போலிருக்கின்ற சீவனை விட்டுப் பாசம் நீங்கப் பார்த்துத் துவாதசாந்தத்தில் சிவனிடத்தில் யோசித்தல் யோகதீக்ஷையாம்.

464. இத்தீக்ஷைகளிற் பேதமுண்டோ?

நிர்ப்பீஜம், சபீஜம் என இருவகைத்தாம்.

465. இவை முறையே எவ்வெவருக்கு அருகமாம்?

பாலர், சத்திநிபாத லக்ஷணம் காண்பிவிக்கும் சாமர்த்தியமுடையராய் ஆசாரமனுஷ்டிக்கும் சாமர்த்தியமிலராய் நிரம்பவோதி உணராதவர்களாய், பதினாறு வயதுட்பட்டவர்களாய் அனுஷ்டானத்தில் அசக்தராய் உள்ளவர்கள், எழுபது வயதுக்குமேற்பட்டார், சத்திநிபாதத்து மகளிர்கள், யோக வாஞ்சையுள்ளவர்கள், வியாதியாளர்கள், இவர்களுக்குச் செய்யுந்தீக்ஷை நிர்ப்பீஜமாம். ஓதியுணர்ந்து ஒழுக்கம் குறைவுபடாதிருக்கும் உத்தமர்களுக்குச் செய்வது சபீச தீக்ஷையாம்.

466. தீக்ஷையில் பேதமுண்டோ?

சமயதீக்ஷை, விசேஷதீக்ஷை, நிர்வாணதீக்ஷை என மூன்றுவகை. அவைகளில் சமயதீக்ஷை எவ்வகைப்பட்டவர்களுக்கும் செய்யப்படுவது. மற்ற இரண்டுவகை தீக்ஷையும் சீஷனுடைய பக்குவமறிந்து செய்யத்தக்கது.

467. முதல் தீக்ஷைக்குச் சமயதீக்ஷை என்கிற பெயர் எதனாலுண்டாயது?

இந்த தீக்ஷை செய்துகொண்டாலே சைவ சமயத்துக்கு உரியவனாகின்றான். அதனால் சமயதீக்ஷை என்று பெயர். இந்த சமயதீக்ஷையினுஞ் சிறப்புள்ளதாகையால் விசேஷ தீக்ஷையென்றும், மோக்ஷந் தரத்தக்கதாகையால் நிர்வாண தீக்ஷையென்றும் மற்ற இரண்டு தீக்ஷைக்கும் பெயருண்டாயது. (நிருவாணமென்பது மோக்ஷத்துக்கொருபெயர்.)

468. இந்த தீக்ஷைக்குக் குருவாயிருப்பவர் எந்த வருணத்தாராக இருக்கவேண்டும்?

ஆதிசைவப் பிராமணகுலத்திற் பிறந்து உபநயனவிதியும் இம்மூன்று தீக்ஷையும்பெற்று ஆசாரியஅபிஷேகமும் செய்துகொண்டவரா யிருக்கவேண்டும். ஆகமத்தில் லக்ஷம்கிரந்தம் முகஸ்தமுள்ளவரா யிருந்தாலே உத்தம குருவென்று பெயர். (ருயிதூ) (உயிதூ) முகஸ்தாயிருந்தால் மத்திமம்அதமம் என்கிற பதத்தில் வைக்கப்படுவார்கள். இது முக்கியபக்ஷம்.

469. சைவ சமயத்துக்கு விபூதி ருத்திராக்ஷம் முக்கியமானதற்குக் காரணமென்ன?

பரமசிவனுடைய திருமேனியிலும் திருநேத்திரத்திலும் உண்டானமையால் முக்கியமாயின.

470. அவைகளுண்டானவகை எப்படி?

பரமசிவனுடைய அக்கினிபோன்ற திருமேனிமேல் இயல்பாகப் பூத்ததுவே அநாதியான விபூதி. பின்பு தேவர் முதலிய சராசரங்களையெல்லாம் இறுதிக்காலத்தில்

நீறாக்கித் தம்முடைய திருமேனியில் தரித்தருளினரோ அது ஆதி விபூதி. நெருப்பின்மேல் நீறுபூத்திருப்பதை இப்போதும் திருஷ்டாந்தமாகக் காணலாம்.

471. அதனை அணிவதனுற் பயன் என்னை ?

மகாபாதகங்களெல்லாம் நீங்குமென்றும் அப்படிக் கொத்த விபூதியை பசுவின்சாணத்தினுல் விளைக்கவேண்டுமென்றும் அப்படி விளைப்பதில் கற்பம், அநுகற்பம்,உபகற்பமென மூன்று விதியுண்டென்றும் அவற்றுள் ஒருவிதிப்படி விளைவித்துத் தரித்துகொள்ளவேண்டுமென்றும் ஆகமங்கள் சொல்லுகின்றன.

472. கற்பவிதியாவ தெப்படிக்கொத்தது ?

பங்குனிமாதத்தில் ஈசானத்தில் மேய்ந்துவந்த நல்ல பசுக்களைப் பரிசுத்தமுள்ள தொழுவத்திற் சேர்த்து அவைகளிடுகிற சாணத்தைப் பூமியில் விழவொட்டாமல் தாமரையிலையி லெடுத்துக்கொண்டு மேலுள்ள வழுவை நீக்கிவிட்டு உண்டையாக்கி முன் விளைத்திருக்கிற சிவாக்கினியிலிட்டுப் பக்குவமாக வெந்தபிற்பாடு எடுத்துப் புதுப்பானையிலிட்டு வேண்டியமட்டில் விபூதிக் கோவிலில் வைத்துக்கொண்டு பூமியில் சிந்தாமல் தரித்துக்கொண்டால் செனன மரண துக்கம் நீங்கி மோக்ஷமடையலாம். இவ்வாறு விளைவிப்பதுதான் கற்பவிதி. சாணத்தை யேந்தும்போதும் அக்கினியி லிடும்போதும் வெந்தபின்பு எடுக்கும்போதும் புதுப்பானையில் வைக்கும்போதும் மந்திரஞ் சொல்லவேண்டும். அதனைக் குருபாலறிக.

473. அனுகற்பவிதி எப்படி விளைவிப்பது ?

காட்டிலுலர்ந்த பசுவின் சாணத்தை யுதிர்த்துக் கோசலம்விட்டுப் பிசைந்து சிவாக்கினியி லிட்டுப் பக்குவப்படுத்துவதாம்.

474. உபகற்ப விபூதியாவது யாது ?

இயல்பாக வெந்த காட்டுச்சாம்பல் சிவாலயமடைப்பள்ளிச் சாம்பல் இவைகளையெடுத்துக் கோசலம்விட்டுப் பிசைந்து உண்டையாக்கிச் சிவாக்கினியிலிட்டுப் பக்குவப்படுத்தி முன்போல் எடுத்துவைத்துக்கொண்டு தரித்துக்கொள்ளுவதாம்.

475. விபூதிக்கோவில் எதனாலமைக்கப்பட்டது ?

வஸ்திரம், புலித்தோல், மான்றோல் இவைகளால் அமைக்கவேண்டும். பையேயன்றி வேறுமுண்டு.

476. எல்லாச் செந்துக்களிலும் பசு சிரேஷ்டமானதென்னை ?

புண்ணியநதி, தீர்த்தங்கள், முனிவர்கள், மேலானதேவர்கள், வாசமாகும்படியான அங்கங்களுடன் உற்பவமானதினாலும் தெய்வலோகத்திலிருக்கின்ற காமதேனுவின் குலமானதாலும் சிரேஷ்டமானது. அன்றி, பசுமலநீக்கத்துக்குக் காரணமான திருநீற்றினுக்கு முதற்காரணமான கோமயத்தை விளைவித்தலாலுமென வுணர்க.

477. விபூதி எங்கெந்த விடங்களில் தரிக்கவேண்டும் ?

உச்சி, நெற்றி, மார்பு, கொப்பூழ், முழங்கால், கைகள், பின்பக்கம் இவ்விடங்களிலெல்லாம் திரிபுண்டரமாகத் தரித்துக் கொள்ளவேண்டும். இதன் விவரமும் மந்திரங்களும் தீக்ஷை பெற்றுக்கொள்ளும்போது குருவினால் தெரியும்.

478. திரிபுண்டரமாகத் தரிப்பதன் அறிகுறியென்ன ?

ஆணவம், கன்மம், மாயை யென்னும் மூன்றுமலங்களையும் நீக்குமென்கிற குறிப்புத்தோன்றத் தரிப்பதாம்.

479. விபூதி தரித்துக்கொண்டாலே போதுமே, உருத்திராக்ஷமுந் தரித்துக்கொள்ளவேண்டிய தென்ன ?

விபூதியும் ருத்திராக்ஷமும் சிவசின்னமாகையால் அவ்விரண்டுமே தரிக்கவேண்டும். இதுவுமன்றி விபூதியானது சிலவேளை வியர்வை மழை முதலியவற்றால் மறைந்துபோனு

லும் ருத்திராக்ஷமிருந்தால் தோஷமில்லை. ராக்ஷதரால் பீடிக் கப்படுகிற பாபம் அணுகாது.

480. ருத்திராக்ஷம் எவ்விடத்தில் எவ்வாறு உண்டாயது?

பரமசிவன் திரிபுரசம்ஹாரஞ் செய்யப்போன காலத்திற் கோபாவேசத்தினால் அவருடைய நேத்திரங்களில் நீர்த்துளி விழ அதிலுண்டாயது. இந்தக் காரணத்தினால் அதற்கு ருத் திராக்ஷம் என்கிற பெயருண்டாயது. (ருத்திரன் - சிவன் அக்ஷம் - நேத்திரம்.) அதற்குக் கண்மணியென்றும் பெயர். சிவபூசை செய்கிறவர்கள் கழுத்தில் ருத்திராக்ஷ மில்லாமல் பூசித்தால் அந்தப் பூசையைப் பரமசிவன் அங்கீகரித்துக் கொள்ளமாட்டார். ஆதலால் சிவபூசை செய்கிறவர்கள் ருத்தி ராக்ஷ கண்டிகை அவசியம் தரித்துக்கொள்ள வேண்டும்.

481. எத்தனை ருத்திராக்ஷம் தரித்துக்கொள்ள வேண்டும்?

உச்சியி லொருமணி, காதொன்றுக் காறுமணியாக இரண்டு காதுக்கும் பன்னிரண்டு மணி, சிரசில் நாற்பது, கழுத்தில் முப்பத்திரண்டு, மார்பில் நூற்றெட்டு, புயத்தில் முப்பத் திரண்டு, கைகளில் இருபத்துநாலு, இவ்வாறு தரிக்க வேண்டும்.

482. ருத்திராக்ஷங்களி னிடைகளில் ஏதாவது மணிகள் கோக்கலாமா?

இடையிடை பவழம் ஸ்படிகமணி பொன்மணி யிவைக ளைக் கோத்து அணியவேண்டும். இவைகளுமன்றி வில்வப்பழ வோட்டையுஞ் சேர்க்கலாம். இவ்வாறு சேர்க்காமல் ருத்தி ராக்ஷங்களை மாத்திரம் கோத்துத் தரித்துக்கொண்டால் எத் தனை மணி சேர்த்தாலும் ஒருமணி யணிந்ததா லுண்டாகும் பலனை கிடைக்கும். இந்த ருத்திராக்ஷங்களில் ஒருமுகம் பதினொருமுகம் பதினான்கு முகமுள்ள மணிகளை வைத்துப்

பூசித்தாலும் சிவார்ச்சனை செய்ததா லுண்டாகும் பலன் கிடைக்கும்.

483. விபூதி ருத்திராக்ஷம் தரித்துக்கொள்ளவும் சிவ தரிசனம் சிவார்ச்சனை செய்யவும் விவேகமில்லாத மிருக முதலான செந்துக்களுக்குச் சிவபுண்ணிய மெவ்வாறு சித்திக்கும்?

பரமேசுவரன் அநாதி கேவலத்திற் கிடந்த ஆன்மாக்களை அநாதி சிருஷ்டிசெய்கிற காலத்திலே தான் தலமாகவும் தீர்த்தமாகவும் மூர்த்தியாகவும் திருமேனி கொண்டெழுந்தருளிச் சிவஸ்தலங்களிலே புழு முதலானவை சனித்தாலும் நசித்தாலும் சிவபுண்ணியம் உண்டாகவும் தீர்த்தத்திலே மீன் முதலானவை சனித்தாலும் வசித்தாலும் நசித்தாலும், நாற்கால் மிருகங்கள் மனிதர் முதலானவர்கள் பக்ஷிகள் முதலானவைகள் தீர்த்தத்தைக் குடித்தாலும் முழுகினாலும் திவலைகள் தெறிக்கப்பட்டாலும் சிவபுண்ணியமுண்டாகவும் அருளினார். மறு பிறவியில் சிவலிங்கப்பெருமானுக்குச் செய்யும் அபிஷேகம் அருச்சனை நிவேதனம் முதலானவைகளுக்குரிய விருக்ஷ சாதிகளாகவும் நெல் முதலிய பயிர்களாகவும் பசு முதலாகிய மிருக சாதிகளாகவும் சனிப்பித்துச் சிவபுண்ணிய முண்டாக்குவர்.

484. பசு முதலான சில மிருகங்கள் சிவலிங்கப் பெருமானுக்குச் செய்யும் அபிஷேக முதலானவைகளுக்கு எவ்வாறு உதவுகின்றன?

பசு தன்னிடத்திலுண்டாகும் பஞ்சகவ்வியம் கோரோசன மிவைகளாலுதவுகின்றது. பஞ்சகவ்வியமாவது பால், நெய், தயிர், கோமயம், கோசலம் என்பவைகளாம். இவ்வாறு அபிஷேகத்துக் குதவுதலுமன்றிப் பால் தயிர் நெய் நிவேதனத்துக்கும் உதவுகின்றது.

485. இன்னும் எதற்கு உதவுகின்றது ?

பசுவும் அதனினமாகிய எருதும் பேரிமத்தள முதலான தோற்கருவி மூலமாகவும் யாழ்முதலான நரம்புக்கருவி மூலமாகவும் உதவுகின்றது.

486. மற்ற எந்தமிருகம் இவ்வாறு உதவுகின்றது ?

புழுகுபூனை கஸ்தூரிமிருகம் இவைகளும் உதவுகின்றன. மயில் விசிறிரூபமா யுதவுகின்றது.

487. விருக்ஷசாதிக ளெவ்வாறு உதவுகின்றன ?

வாழை, பலா, மா, தெங்கு முதலிய சில விருக்ஷங்கள் அபிஷேகத்துக்கும் நிவேதனத்துக்கும் உரிய கனிவர்க்க மூலமாகவும் எலுமிச்சை நாரத்தை முதலாகிய மரங்கள் அபிஷேகத்துக்கும் நிவேதனத்துக்கும் கனிமூலமாகவுமுதவுகின்றன. இதுவுமன்றி திருமஞ்சனத்திரவிய மூலமாக உதவுகின்ற விருக்ஷங்கள் செடிகள் கொடிகள் முதலானவைகளுமுண்டு. சில விருக்ஷங்கள் செடிகள் கொடிகள் சிவார்ச்சனைக்குரிய திருப்பள்ளித்தாம மூலமாக உதவுகின்றன. (திருப்பள்ளித்தாமமாவது பத்திர புஷ்பம். இந்தப் புஷ்பங்கள் கோட்டுப்பூ, கொடிப்பூ, நீர்ப்பூ, புகர்ப்பூ என நாலுவகையாயிருக்கின்றன.)

488. இதற்குதாரணமாகச் சரித்திரங்களுண்டோ ?

பல விசேஷத்தினால் கரிக்குருவி நாரையென்னும் பக்ஷிகளும் பன்றியும் மோக்ஷமடைந்தன. இதுவுமன்றி யானை நாகம் சிலந்தி வானரம் தவளை அணில் எறும்பு முதலியவைகள் மோக்ஷமடைந்தன. திருஞானசம்பந்தசுவாமிகள் ஆண்பனை பெண்பனையாகும்படிப் பதிக மருளிச்செய்தபோது அந்தப் பனைக்கு மோக்ஷங்கிடைத்தது. சந்தானசாரியர்களிலொருவராகிய உமாபதிசிவாசாரியார் சிதம்பரத்தில் ஒரு முள்ளிச்செடிக்குத் தீக்ஷைசெய்ய அச்செடி அப்போதே தீய்ந்து மோக்ஷமடைந்தது.

489. மேற்கூறிய ஆதிசைவப் பிராமணர்களை ஆசாரிய ரென்றதற்குக் காரணமென்ன ?

பரார்த்த லிங்கத்தைப் பகிர்முகமாக ஆன்மாக்களுக்குக் காட்டலும் அந்தர்முகமாக மந்திரபூர்வகமாய்ச் சிவனைக் காணும்படி சிவதீக்ஷை செய்தலும், தங்கள் குலத்தார் யாவருக்கும் ஆசாரியரென்னும் பொருள்படும் குருக்களென்னும் பெயர் ரூடியாக நிலைத்திருத்தலுமே காரணமாம்.

490. சைவ சமயாசாரியர்கள் யாவர் ?

ஸ்ரீஞானசம்பந்தப்பெருமான், ஸ்ரீவாகீசப்பெருமான், ஸ்ரீசுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள், ஸ்ரீமாணிக்கவாசக சுவாமிகள் என்னும் நால்வராம்.

491. ஆசாரியர் நால்வர் எழுந்தருளினதற்குக் காரணமென்ன ?

சைவ சமயத்திற் சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானமென்னும் பாதங்கள் நான்கிருத்தலால் உலகத்தார்க்கு ஒவ்வொரு பாதத்தை உணர்த்த ஒவ்வோர் ஆசாரிய மூர்த்திகள் வெளி வந்தனரென்ப. அன்றி "நாலுபேர் சொல்லுகிறபடி நட" என்னும் உலக வழக்கினையும் இதனோடு சம்பந்தித்து, சைவாசாரியர்களின் மகிமையை உய்த்துணர்க.

492. யார் யார் எவ்வெப்பாதத்தை யுணர்த்தினர் ?

ஸ்ரீ வாகீசமூர்த்திகள் சரியாபாதத்தையும், ஸ்ரீ ஞானசம்பந்தமூர்த்திகள் கிரியாபாதத்தையும், ஸ்ரீ சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் யோகபாதத்தையும், ஸ்ரீ மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் ஞானபாதத்தையும் விளக்கவந்த அருண்மூர்த்தங்களாம்.

493. அற்றேல் தாம் தாம் உணர்த்த வந்த பாதத்தைத் தவிர்த்து ஏனைய பாதங்களுக்கு ஆசாரியராகாரோ ?

அற்றன்று. அன்னோர் நால்வரும் சிவமூர்த்தங்களே ஆகையால் பாதங்களுக்கும் பதங்களுக்கும் அப்பாற்பட்ட பரம்பொருளாகவே சரியாதி நான்கினுக்கும் ஆசாரியரேயாவர்

னும் ஏகதேசம் ஒவ்வொரு பாதத்தினையே ஆசரித்துக் காட்டினவர்களாம்.

494. இதனை அவர்கள் சரித்திரவாயிலாக நிரூபிக்க.

ஸ்ரீ வாகீசமூர்த்திகள்,

> நிலைபெறுமா றெண்ணுதியேல் நெஞ்சேநீவா
> நித்தலும்எம் பிரானுடைய கோயில்புக்குப்
> புலர்வதன்முன் னலகிட்டு மெழுக்குமிட்டுப்
> பூமாலை புனைந்தேத்தி

என்று கட்டளையிட்டவாறு தாம் உழவாரப் பணிவொன் றினையே கைப்பற்றி யிருந்ததினால் சரியையை உணர்த்த வந்த மூர்த்தியென்றும், ஸ்ரீ ஞானசம்பந்தர் ஸ்ரீ பூம் பாவையை எழுப்புங்கால்,

> "மண்ணினிற் பிறந்தார் பெறும்பயன் மதிசூடு
> மண்ணலார் அடியார் தமையமுது செய்வித்தல்
> கண்ணினலவர் நல்விழாப் பொலிவுகண் டார்தல்
> உண்மையாமெனி னுலகர்முன் வருகென வுரைப்பார்"

என்று சூசிப்பித்தவாறு சிவபாதவிருதயரை வேள்வி முத லிய செய்விக்கும்படி கட்டளையிட்டமையினாலும் கிரியாசாரிய மூர்த்தியென்றும், ஸ்ரீசுந்தரர் "கீளார் கோவணமும்" என்றும், "நான்மறக்கினுஞ் சொல்லுநா நமச்சிவாயவே" என்றும் குறிப்பித்தவாறு தன்னையே உபாசனு மூர்த்தியாகப் பெற்ற பெருமிழலைக்குறும்ப நாயனர் அட்டாங்கயோக சித்திகளெல் லாம் பெற்றிருத்தல் புராணபடிதமாகவே சுந்தரர் யோகத்தைக் காட்டவந்த மூர்த்தியென்றும், ஸ்ரீ மாணிக்க வாசக சுவாமிகள் சொல்லாமே ஞானத்தை உணர்த்த வந்த மூர்த்தியென்றும் அறியலாம்.

495. சரியை யாவதென்ன?

சிவாலயங்களிற் பயபத்தியுடனே திருவலகிடுதல், திரு மெழுக்கிடுதல், திருவிளக்கிடுதல், நந்தவனம்வைத்தல், பூமாலை

தொடுத்துச் சாத்துதல், பூசனைபுரிதல், சிவதரிசனஞ் செய்தல், சிவனடியார்களுக்கு வந்தனை வழிபாடு செய்தல் முதலிய வாம்.

496. சரியையை அனுஷ்டித்தவர்கள் எப்பதத்தை அடைவார்கள் ?

சாலோகபத மடைவார்கள்.

497. சாலோக பதமாவ தென்ன ?

சிவலோகத்திற் போயிருப்பது.

498. கிரியையாவ தென்ன ?

வேதாகம விதிப்படிப் பரமசிவனுக்குத் திருமஞ்சனஞ் செய்து நல்ல பத்திர புட்பங்களால் அருச்சித்துத் தூபதீப நிவேதனங்கள் செய்து அன்புடன் தொழுது துதித்தலாம்.

499. கிரியையினு லடையும் பதமெது ?

சாமீப பதம்.

500. சாமீப பதமாவ தென்ன ?

பரமசிவனுக்குச் சமீபத்திலிருப்பது.

501. யோகமாவதென்ன ?

பஞ்சேந்திரியங்களின் வழியிலே மனத்தைச் செல்லவொட்டாமல் ஒருவழிப்படுத்தி நிஷ்டை கூடியிருப்பதாம்.

502. அந்த யோகமெத்தனை வகை ?

இமயம், நியமம், ஆசனம், பிராணுயாமம், பிரத்தியாகாரம், தாரணை, தியானம், சமாதி யென எட்டாம்.

503. யோகத்தினுலடையும் பதமெது ?

சாரூப பதம்.

504. சாரூப பதமாவ தென்ன ?

பரமசிவனைப்போல் சடைமுடி, காளகண்டம், சதுர்ப்புஜம், திரிநேத்திரம் பெற்றிருப்பதாம்.

505. ஞானமாவதென்ன ?

ஞானுசாரியருடைய அனுக்கிரகத்தினுலே அஞ்ஞானம் நீங்கிப் பதி பசு பாசத்தினுண்மையை யறிவதாம்.

506. ஞானத்தினுலடையும் பதமெது ?

சாயுச்சியபதம்.

507. சாயுச்சிய பதமாவது என்ன ?

பரமசிவனேடு கலத்தலாம்.

508. சரியை முதலாகிய நான்கிலும் மேலானதெது ?

ஞானமே மேலானது.

509. ஞானம் மேலானதாயிருக்க அதையனுஷ்டியாமல் மற்ற மூன்றையும் அனுஷ்டிப்பதென்ன ?

அம்மூன்றையும் விதிப்படி அனுஷ்டித்தால் ஞானம் தானே விளங்கும்.

510. மேற்கூறிய ஆசாரியசுவாமிகளின் விசேஷங்களைச் சூசிப்பிக்க ?

அவர்களின் அயோனிஜத்வம் பரசிவாற்புத விளக்கம் முதலியவையாம்.

511. இவர்கள் அயோனிஜராமாறு எவ்வாறும் ?

ஸ்ரீஞானசம்பந்தர் சுப்பிரமண்யரும், ஸ்ரீவாகீசர் ஜிருவேசப்பெருமானும், ஸ்ரீசுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் ஸ்ரீருத்திரரும், ஸ்ரீமாணிக்க சுவாமிகள் நந்திகேசுவரரும் என்பது புராணேதிகாசங்களினுல் வியக்தம். அன்னேர் தேகங்கள் சுத்த தேகமாகவே மாயாதேக மெடுப்பது அன்னேர்க்கியலாதாம். ஆதலால் அவர்கள்தேகம் பிராகிருத தேகமல்லவென்றுணர்க. ஆதலாலவர்களுக்கு அயோனிஜத்வம் நைஜமெனக் காண்பர் பெரியோர்.

512. இதனை வற்புறுத்திச் சிலகாரணங்களைச் சொல்லுக.

ஸ்ரீஞானசம்பந்தர் திருமணஞ்செய்த அம்மையாருடன் கூடி முயங்காமையும், ஸ்ரீவாகீசமூர்த்திகள் "பொய்ம்மாயப்

பெருங்கடல்" பொருந்தாமையும், ஸ்ரீசுந்தரமூர்த்தி சுவாமி கள் கைலாச வாசிகளாகிய அநிந்திதை, கமலினி யென் னும் அப்பிராகிருத தேகிகளாகிய இருவரொழிந்த ஏனை யோருடன்கூடி முயங்காமையும் கைலாசத்துக்குப் பிரத்தி யக்ஷமாய்ச் சென்றருளிய அப்பிராகிருததேகத்தை யுடைமை யும், ஸ்ரீமாணிக்கவாசக சுவாமிகள் மாயாதேகமல்லாத தன் சுத்த தேகத்தைப் பிரகிருதியிலே நழுவவிடாது ஸ்ரீசிற்சபை யிலே மறைந்தருளினமையும் அவர்கள் அயோனிஜரென்ப தனைக் காட்டும். அன்றி ஆதியெவ்வாறே அவ்வாறே யந்தம்; அந்தமெவ்வாறே அவ்வாறே யாதியென்னும் தர்க்கநூற் றுணிபால் எமதாசாரியமூர்த்திகள் நால்வரும் உலகினின்றும் மறைந்தருளிய மகாத்மியமே யன்னோர் ஏனையோர்பால் பிற வாத மூர்த்திகளென்பதனை நிலைநாட்டும்.

513. அவர்கள்பால் நிகழ்ந்த பரசிவாற்புதங்களென்ன?

"காண்பாரார் கண்ணுதலாய்க் காட்டாக்காலே" என் றமையினாலே காட்டுபவன் கண்ணுதலென்பதே யமையும். பிரம விஷ்ணு ருத்திரேந்திரர்களாலும், வேதாகம புராண இதிகாசங்களினாலும், தெரிவதற்கும் காட்டுவதற்கு மரிதாகிய பெருங்கருணைத் தடங்கடலாகிய எமதம்மையப்பன் இவன்றா னென்று சுட்டியறியப்படாத பெருஞ்சுகப்பொருளைத் தனது அரிய சிறிய திருவிரலினால் சுட்டிக்காட்டுந் தன்மையினாலேயே ஸ்ரீஞானசம்பந்தர் பரம்பொருளென்பது சித்தம். அன்றியவர் என்பைப் பெண்ணாக்கினமையினால் சிருஷ்டித் தொழிலும், திருவீழிமிழலையில் அடியார்களையாதரித்தலினாலும் பாண்டிய னுக்குச் சுரநோய் தவிர்த்ததினாலும், இராஜகுமாரத்திக்குக் கண்டிருந்த முயலகநோயைத் தீர்த்ததினாலும், திதித்தொழி லும், எண்ணாயிரம் சமணர்களைக் கழுவேற்றினதாலும், புத்த நந்தியின்தலையில் இடிவிழச்செய்ததினாலும் சம்ஹாரத் தொழி லும், வேதாரண்யத்தில் கதவு அடைத்தலினால் மறைத்தற்

ளுழியிலும், நல்லூர்ப்பெருமணத்தில் தமது திருமணக்கோலத்தைத் தரிசிப்பான்வேண்டி விஜயம்செய்திருந்த கணக்கில்லாத சிவனடியார்களுக்கு மோக்ஷமாகிய பேற்றைக்கொடுத்தலினுல் அநுக்கிரகித்தலுமாகிய பஞ்சகிருத்தியங்களும் ஒருங்கே காண்க.

ஸ்ரீவாகீசமூர்த்திகள் விஷந்தீண்டியிறந்துபோன மூத்த திருநாவுக்கரசை யெழுப்பினமையால் சிருஷ்டியும், திருவீழிமிழலையில் பொன்பெற்று அடியார்களுக்கு அளித்தமையால் திதியும், தன்மேலேவிய யானையைக் கொண்டு ஏவியோரைக் கொன்றமையால் சம்ஹாரமும், அப்பூதியடிகளுக்கு முன்பாகத் தானெதிர் நின்றகாலத்தும் அவர் இவரையறியாது இவருடன் கடிய வார்த்தைகள் கூறியதால் திரோபவமும், அவ்வப்பூதியடிகளை ஸ்ரீநடராஜ பெருமான் குஞ்சிதபாதங்களிலே சேர்ப்பித்த தன்மையினுல் அநுக்கிரகமும் கண்டோம்.

ஸ்ரீ சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள் மூன்ருண்டுசென்று முதலைவாயிற் பிள்ளையழைத்தமையினுல் சிருஷ்டியும், பஞ்சகாலத்திலே திருவாரூர்த்தெருக்களிலே நென்மலைகளைக் குவித்து அவரவர்கள் வேண்டியவற்றை யெடுத்துக்கொள்ளும்படி பறையறைவித்ததினுல் திதியும், கலிக்காமநாயனுருக்குத் தானின்னுரென்பதை மறைத்தமையால் திரோபவமும், பெருமிழலைக்குறும்ப நாயனுர், சேரமான்பெருமாள் நாயனுர், கலிக்காமநாயனுர் முதலியோர்களைத் திருக்கைலாயம் சேர்த்தமையினுல் அநுக்கிரகமும் பெற்ரும்.

514. அவ்வாருயின் புராணங்களிலே அன்னோர்கட்கு அன்னையார் தந்தையார் கேட்கப்பட்டிருத்தலென்னை ?

தந்தை தாயர் முதலிய யாவும் புராணுலங்கிருதமாகவும் உலகவழக்கினுக்கு மேற்பக்கூறியவை. ஔபசாரிகம் என்று கொள்ளுவதே இரகசியமாம். இந்நயங்களை ஆசாரியரன்

பினராம் விசேஷவழி நின்றாரன்றி சாமானியவழி நின்றாரறியார்.

515. மேலே நந்திகேசுவரரென்று கூறப்பட்டனரே, அவர் வரலாறென்ன?

சிலாதர முனிவருடைய தவத்தினால் அவருக்குப் புத்திரராக அவதரித்துத் திருவையாற்றில் தவஞ்செய்து பரமசிவனுடைய கிருபையினால் மான்மழு காளகண்ட முதலியவை பெற்று வெள்ளிப் பிரம்புஞ் சுரிகையுமருளிச்செய்ய அவைகளுடன் காவலும் பெற்றுக்கொண்டு கணங்களுக்கெல்லாம் தலைமையானவரா யிருக்கின்றார்.

516. மேற்சொல்லிய ஆசாரிய சுவாமிகளால் விளங்கப்பட்ட மகத்துவங்கள் என்ன?

திருஞானசம்பந்த சுவாமிகள் திருப்பாச்சிலாச்சிராமமென்னும் ஸ்தலத்துக் கெழுந்தருளியபோது ஒரு ராஜகுமாரத்திக்குக் கண்டிருந்த குமரகண்ட வலியாகிய வியாதியைத் தீர்த்தருளினார். திருமருகலென்னும் தலத்தில் பாம்பு கடித்திறந்துபோன ஒரு செட்டிப்பிள்ளை பிழைக்கும்படித் தேவாரம் ஓத அவன் விஷம் நீங்கிப் பிழைத்தான். கொங்கு தேசத்தில் திருக்கொடிமாடச் செங்குன்றூரென்னுந் தலத்துக்கெழுந்தருளி அர்த்தநாரீசுவரரைத் தரிசித்து அவ்விடத்தில் சிலநாள் வசித்திருக்கையில் அந்த தேசத்தில் வருஷந்தோறும் காணுகிற ளிர்சுரம் திருக்கூட்டத்தாரையும் தொடரவே சுவாமியைத் தொழுது பதிகமோதித் தீர்த்தருளினார். இதுவுமன்றி அத்தேசத்தி லிருப்பவர்களையும் அவ்வியாதி எப்போதுந் தொடராமலிருக்கும்படி யருளிச்செய்தார். அந்தத் தலத்துக்கு இப்போது திருச்செங்கோடென்று பெயர் வழங்குகின்றது. மதுரைக் கெழுந்தருளினபோது பாண்டிய ராஜனுக்குக் கண்டிருந்த சுரநோய் விபூதியினாலே தீரும்படித் திருநீற்றுப் பதிகம் கட்டளையிட்டருளினார். அந்த ராஜனுக்

கிருந்த கூன் நிமிரவும் பதிகமருளிச்செய்தார். திருக்கொள் ளம்பூதூரென்னும் ஸ்தலத்துக்கு அருகிலிருக்கிற ஆற்றிலே படகு தானே செல்லும்படிப் பதிகமோதியருளினுர். திரு வோத்தூரென்னுந் தலத்தில் ஆண்பனை பெண்பனையாய்க் காய்க்கும்படி பதிக மருளிச்செய்தார். திருமயிலையென்னும் ஸ்தலத்தில் எலும்பு பெண்ணுகப் பதிக மருளிச்செய்தார்.

திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் சமணசமயத்தார் சுண்ணும்புக் காளவாயிலிடச் சுவாமியைத் தியானித்துத் தேவார மோதிப் பிழைத்திருந்தார். பாலில் விஷத்தைக் கலந்து கொடுத்தார்கள் ; அதையுண்டு பரமசிவனுடைய திருவருளி ஞற் பழுதுபடாதிருந்தார். இடரும்படி யானையைச் செலுத்தி ஞர்கள்; அது சமணர்களையே கொன்றது. கற்றூணிற்கட்டிக் கடலிற்போட்டார்கள் ; பஞ்சாக்ஷரப் பதிகமோதி ஸ்ரீசாம்ப மூர்த்தி கிருபையினுல் அத்தூணே தெப்பமாக மிதந்துவரத் திருப்பாதிரிப்புலியூருக்குச் சமீபத்திலிருக்கிற கெடிலநதி முகத்துவாரத்தில் கரையேறினுர். இந்தக் காரணத்தினுல் அந்தத் தலத்தில் சுவாமிக்குக் கரையேறவிட்டவ ரென்று பெயர். பாம்புகடித் திறந்துபோன திங்களூர் அப்பூதிநாயனு ருடைய மூத்தபிள்ளை பிழைக்கும்படித் தேவாரமருளினுர்.

ஸ்ரீசுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் திருப்புகலூரில் பதிக மோதிச் செங்கல் பொன்னுகப்பெற்றுக்கொண்டார். விருத்தா சலத்தில் சுவாமி தமக்குக்கொடுத்த பொருளை யெல்லாம் மணிமுத்தா நதியில் போட்டுத் திருவாரூர் கமலாலய தீர்த்தத் தில் எடுத்தருளினுர். திருவையாறென்னுந் தலத்துக்குச் சேரமான் போனபோது காவேரி வெள்ளம் புரண்டுவரக் கண்டு பதிகம் பாடியருளிக் குறுக்கே அணைபோட்டதுபோல வெள்ளம் நிற்கச் செய்தார். புக்கொளியூர் அவிநாசியில் தாம் எழுந்தருளியதற்குச் சில வருஷங்களுக்குமுன் முதலையுண்ட

பிராமணப் பிள்ளையைச் சென்ற வருஷங்களுக்குத் தக்க வளர்ச்சியுடன் முதலையுமிழும்படிப் பதிகமோதியருளினார்.

மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் அரிமர்த்தனபாண்டிய ராஜனிடத்தில் மந்திரித் தலைவராயிருந்து அந்த ராஜனுடைய உத்தரவினால் குதிரை கொள்ளப் போம்போது ஸ்ரீகைலாயபதி திருப்பெருந்துறையில் குருமூர்த்தமாயெழுந்தருளி ஞானோபதேசம் செய்தருளப்பெற்றுத் தம்பொருட்டு மதுரையில் சொக்கநாதசுவாமி நரியைக் குதிரையாக்கிப் பாண்டியராஜனிடத்துக்குக் கொண்டுபோகவும், பின்பு வைகைநதி வெள்ளம் பெருகிவரச் செய்யவும் அந்த நதிக்கரையை யடைக்கும்படி மண்சுமக்கவுமான மகத்துவங் காண்பித்தருளினார். சிதம்பரத்தில் வாதுசெய்த புத்தர்களைவென்று அந்தச் சமயத்துக் குட்பட்டிருந்த ராசனுடைய குமாரத்தியாகிய ஊமைப்பெண் பேசும்படி மகத்துவங் காண்பித்தருளினார்.

517. இந்நால்வரும் எவ்வாறு பெயர் பெறுவர்? அவர்கள் திருவாய்மலர்ந்தருளியவை யாவை?

இப்படிக்கொத்த மகத்துவம் விளங்கச்செய்த இந்நால்வருக்கும் சைவ சமயாசாரியர்களென்றும் திருநெறித்தலைவர்களென்றும் பெயர். இவர்கள் பாடியருளிய தேவாரங்களுக்கும் திருவாசகத்துக்கும் திருநெறித் தமிழ்வேதமென்றும் திராவிட வேதமென்றும் திருமுறை யென்றும் பெயர். மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் அருளிச்செய்தது திருவாசகம், மற்ற மூவர்முதலிகள் அருளிச்செய்தது தேவாரம். சிதம்பரத்தில் ஸ்ரீநடேசமூர்த்தி அருட்டிருமேனி கொண்டுவந்து மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் முன்னோதிய திருவாசகத்தையும் நூதனமாகத் திருக்கோவையாருஞ் சொல்லும்படிக் கட்டளையிட்டுத் தமது அருமைத் திருக்கரத்தினா லெழுதினார்.

518. வேதங்கள் சமஸ்கிருதத்திலே யிருக்கத் தமிழிற் றேவாரங் கூறவேண்டியதற்கு ஆவசியகமென்ன?

வடமொழியைப் பார்க்கத் தென்மொழி தேன்மொழி யென்றும் ஞானபாஷையென்றும், பிதுர்பாஷையென்றும் சிவபெருமானுக்கு வடமொழியைவிடத் தென்மொழியில் அதிக அன்பு என்றும் உலகத்தார்க்கு அறிவிக்கவே திராவிடவேதம் திருவாய்மலர்ந்தருளியதாம்.

519. தேவாரங்களை வேதமென்பதற்கொரு காரணம் கூறுக?

வேதங்களினுலே பூசிக்கப்பட்டுக் கபாடபந்தனம் செய்யப்பட்டிருந்த திருமறைக்காட்டில் கதவைத் திறக்கவும் அடைக்கவும் வலிமையிருந்ததால் இத்தேவாரம் வேதமே யல்லது வேதாதிகம் எனவே கூறவேண்டும். ஏனெனில் ஒருவன் பூட்டின வீட்டைத் திறப்பவன் பூட்டினவனே யாகவேண்டும். இன்றேல் அவனினு மதிகனென்றே யூகிப்பர் அறிவுடையோர்.

520. வேதங்கள் தேவாரமாதல்போல உபநிஷத்துக்கள் எவ்வாருயின?

திருவாசகமாயின.

521. வேதம் சூத்திரமும் சிவாகம மதனைத் தெளிவிக்கும் பாஷியமுமாமாறு தேவார திருவாசகமாகிய வேதங்களுக்குப் பாஷிய மெவையாம்?

சகல சமயாதீத சுத்தாத்வைத சைவசித்தாந்த சாத்திரங்கள் ஆம்.

"வேதம் பசுவதன்பால் மெய்யா கமம்நால்வ
ரோதுந் தமிழதனி னுள்ளுறுநெய் - போதமிகு
நெய்யி னுறுசுவையாம் நீள்வெண்ணெய் மெய்கண்டான்
செய்ததமிழ் நூலின் றிறம்"

எனக் கூறியபடி ஞானகாண்டப்பொருளைச் சுருக்கி யினிது விளக்கும் தமிழ்ச் சித்தாந்த சாஸ்திரங்களின் பெருமையை யறிக. பின்னும் வேதங்கள் நான்கையும் திருவாய்மலர்ந்

தருளிய சிவபெருமானே ஆகமங்களை வெளிப்படுத்தினவாறு தமிழ் வேதங்களைத் திருவாய்மலர்ந்தருளினவர்களும் சித்தாந்த சாஸ்திரங்களைக் கட்டளையிட்டருளினவர்களும் நால்வரே என்னும் நயம் அறியவேண்டியது.

522. அச் சாத்திரங்களெவை ?

"உந்தி களிறு வுயர்போதஞ் சித்தியார்
பிந்திருபா வுண்மைப் பிரகாசம் - வந்தவருட்
பண்புவினு போற்றிகொடி பாசமிலா நெஞ்சுவிடு
உண்மைநெறி சங்கற்ப முற்று"

என்னும் பதினன்குமாம்.

523. திருவுந்தியார் திருக்களிற்றுப்படியார் உண்மை விளக்கம் இவற்றை யருளிச்செய்தவர் யாவர் ?

முறையே உய்யவந்த தேவநாயனுரும், அவர் சீஷர் திருவியலூர் ஆளுடையதேவ நாயனுருடைய சீஷர் திருக்கடவூர் உய்யவந்ததேவ நாயனுரும், திருவதிகை மனவாசகங்கடந்தாருமாம்.

524. சிவஞானபோத மருளிச்செய்தவர் யாவர் ?

சுவேதவனப்பெருமாள் என்னும் பிள்ளைத் திருநாமம் பெற்ற திருவெண்ணெய் நல்லூர் மெய்கண்டதேவநாயனுர்.

525. ஏன் அவருக்கு மெய்கண்டதேவரென்னும் பெயர் உண்டாயது ?

"பொய்கண்டார் காணுப்புனிதம்" என்றும், "அத்துவித மெய்கண்டநாதன்" என்றும் தாயுமானவரால் கூறியபடி அத்துவிதம் என்னும் சொல்லுக்கு இன்னதுதான் பொருள் என்னும் உண்மையைக் கண்டு உலகில் சத்திநிபாதத் துத்தமர்களாகிய சித்தாந்த சைவர்களுக்கு அதனை உபதேசித்தருளிய குருமணியாதலால் அவருக்கு அத்திருநாமம் சிறந்தது.

526. ஸ்ரீ மாணிக்கவாசக சுவாமிகளுக் குபதேசித்த சிவஞானபோத மெது?

ரௌரவாகமத்துள்ள பன்னிரண்டு சூத்திர ரூபமாகிய சிவஞானபோதம். அதின் மொழிபெயர்ப்பே மேற்கூறிய சிவஞானபோதமாம்.

527. ஸ்ரீ மெய்கண்டதேவ நாயனுர் வறலாறென்ன?

ஸ்ரீகண்டபரமேசுவரன் அருளிச்செய்த சிவாகமத்தில் ஞானகாண்டமான பதி பசு பாசத்தினுண்மையை ஸ்ரீ நந்தி தேவருக்குக்கடாக்ஷிக்க அதன்பயனுக சிவஞானபோதம் மூல கிரந்தமென்னும் பன்னிரண்டையும் நந்திதேவர் சனற்குமார ருக்கும் அவர் சத்தியஞானதரிசினிக்கும் அவர் பரஞ்சோதிமா முனிவருக்கும் அவர் திருவெண்ணெய்நல்லூரே திருப்படை வீடாக சாமுசித்தராய் விளங்கின மூன்று வயதுக் குழந்தை யாகிய ஸ்ரீமெய்கண்டதேவருக்கும் மூலகிரந்தம் பன்னிரண் டின்படியே சூத்திரம் பன்னிரண்டாக வகுத்து சிவஞான போதமென்னும் திருநாமத்தையும் அருளினுர். அம்மெய் கண்டார் அவ்வூரிலுள்ள பொல்லாப் பிள்ளையாரிடம் யாவும் ஓதியுணர்ந்து ஐந்தாம் வயதிலே வேதாகம பாடசாலையொன் றேற்படுத்தித் தமக்குபதேசிக்கப்பட்ட வடமொழிச் சூத்தி ரங்கள் பன்னிரண்டையும் தென்மொழியாக்கி அதற்கு வார்த்திகம் என்னும் பொழிப்புரையும் செய்தருளினுர். அவருக்கு மனவாசகங்கடந்தார், அருணந்தி சிவாசாரியார் முதலிய சிஷர்கள் நாற்பத்தொன்பதின்மர்.

528. சிவஞான சித்தியார் இருபாவிருபது இவற்றினைச் செய்தருளினவர் யாவர்? அவர் வரலாறு என்னை?

திருத்துறையூர் அருணந்திசிவாசாரியார்; இவர் சகலாகம பண்டிதரென்னும் காரணப்பெயர் பெறுவர். இவர் அவ்வூ ரின் கண்ணே வேதாகம பாடசாலை யொன்றேற்படுத்தி அவற்றினைப் பிரபோதப்படுத்தி வருங்காலத்திலே பொல்

லாப்பிள்ளையா ரருண்மேவிய ஸ்ரீமெய்கண்ட சிவாசாரியார் வைத்தருளிய பாடசாலையில் இவருடைய சீஷர்களநேகர் போய்ச் சேருவது பொறாராகித் தானும் மெய்கண்ட சிவா சாரியரின் சந்நிதிக்கேகினார். அக்காலத்து மெய்கண்ட சிவா சாரியரால் ஆணவ மலத்தின் குணங்களைப்பற்றிய பிரசங் கம் நடந்தது. அருணந்திசிவம் ஆணவமலத்தின் தன்மை யாதென்று வினவ மெய்கண்டார் அருணந்தி சிவத்தை நீர் கேட்ட தன்மையே அது என்பதைச் சூசிப்பிக்குமாறு கருணைநோக்கம் புரிந்தார். உடனே அருணந்தி சிவாசாரி யார் அடியற்ற பனைபோல் பாதங்களிலே சாஷ்டாங்கமாக வீழ்ந்து அவருக்கன்று முதல் சீஷராயினார். பின் அவர் கட் டளையின்படி ஸ்ரீசிவஞானபோதத்தை முதனூலாகக்கொண்டு பரபக்ஷ சுபக்ஷமாயுள்ள சிவஞான சித்தியாரை வழிநூலாகச் செய்தருளினார். இதனையே சிவபோகசாரத்தார்,

> " ஆறாறு தத்துவமு மாணவமும் வல்வினையு
> நீறாக முத்திநிலை நிற்போற்குப் - பேறாகப்
> பார்விரித்த நூலெல்லாம் பார்த்தறியச் சித்தியிலே
> யோர்விருத் தப்பாதி போதும் "

என்றனர். இவ்வருணந்தி சிவாசாரியரையே தாயுமானவர்,

> " பாதிவிருத்தத்தாற் பார்விருத்த மாகவுண்மை
> சாதித்தார் பொன்னடியைத் தான்பணிவ தெந்நாளோ "

என வணங்கினர்.

529. சிவப்பிரகாச முதலிய ஏனைய எட்டு சாஸ்திரங் களையும் செய்தருளினவர் யாவர்? அவர் வரலாறென்னை?

கொற்றவன்குடி உமாபதிசிவாசாரியார். இவர் அருணந்தி சிவாசாரியரின் சீஷராகிய திருப்பெண்ணாகடம் மறைஞான சம்பந்த சிவாசாரியாருடைய சீஷர். இவர் தில்லைவாழந்தணர் குலத்திற் பிறந்து சிறு வயதிலேயே கற்பவை கற்று நல்

லொழுக்கம்பூண்டு யாவராலு நன்கு மதிக்கப்பட்டு வரு நாளிலே ஒரு நாள் தமது பிருதாவளிகளுடன் திருக்காளாஞ் சேரிக்குப் போகுமளவில் மறைஞானசம்பந்தர் இவரைக் கண்டு பட்ட கட்டையிலே பகற்குருடன் போகின்முன் எனத் திருவாய்மலர்ந்தருள உமாபதிசிவம் சத்திநிபாத முற்றவராகையால் சிவிகை விட்டிறங்கிச் சம்பந்தர்பாற் சென்று சரணுகதியென்று பணியும் சமயத்தில் அவருட் கொண்டிருந்த அன்னரசம் கிழொழுக அதனைக் கையேந்தித் தாமும் புசித்தருளினர். அவர் இவரது பக்குவத்தைக் கண்டு உபதேசித்தருளினர். அவ்வுபதேசத்தைப் பெற்றுத் திரும்பு மளவில் தம் குலத்தாரால் தம்மாசிரியரது உச்சிட்டத்தைப் புசித்த காரணத்தினுல் நீக்கப்பட்டுக் கொற்றவன் குடியி லேயே வசித்திருந்து மேற்கூறிய சித்தாந்த சாத்திரங்களை யன்றிப் பௌஷ்கராகமத்துக்கு வியாக்கியானமும், கோயிற் புராணம், திருத்தொண்டர் புராணசாரம், திருமுறைகண்ட புராணம், சேக்கிழார் புராணம், திருப்பதிகக்கோவை யென் னும் பிரபந்தங்களையும் செய்தருளினுர். அவர் மாணுக்கர்கள் அருணமச்சிவாயதேசிகர் முதலாயினோர்.

530. இவ்வுமாபதி சிவாசாரியர்பால் நிகழ்ந்த அற்பு தங்கள் யாவை?

ஸ்ரீநடராஜப்பெருமான் ஸ்ரீபாதபத்மங்களி லுள்ளன்பு மிகுந்த பெற்முன் சாம்பான் என்னுமோர் பெரியவரிருந்தார். அவர் தமக்கு முத்திவேண்ட சபாநாயகர்,

“ அடியார்க் கெளியன் சிற்றம்பலவன் கொற்றங்
குடியார்க் கெழுதிய கைச்சீட்டு - படியின்மிசைப்
பெற்முன் சாம்பானுக்குப் பேதமறத் தீக்கைசெய்து
முத்தி கொடுக்க முறை ”

என்றோர் திருமுகங் கொடுத்தனுப்ப அவருக்கு உடனே முத்திகொடுத் தருளினுர். இதனை யறிந்த அவர் மனைவி யரச னிடம் சென்று தந்நாயகனைச் சிவாசாரியர் கொலைசெய்து

விட்டனரென்று முறையிட அரசன் ஆசாரியரிடத்திற் செல்ல அவரிவர் முன்பாக முள்ளிச்செடி யொன்றினுக்கு முத்தி கொடுத்தருளினர். அன்றி, சபாநாயகருக்குக் கொடியேற்றம் வர, கொடியேறுதலைக்கண்டு தீக்ஷிதர்கள் வருந்த, அவர்கள் சொப்பனத்தில் உமாபதிசிவாசாரியர் வந்தால் கொடியேறு மென்று சபாநாயகர் அருளிச்செய்ய, உமாபதிசிவாசாரியர் பால் தீக்ஷிதர்களெல்லாரும் போய்த் தங்கள் குற்றத்தைப் பொறுத்துக் கொள்ளும்படி வேண்டிக்கொள்ள, ஆசாரிய சுவாமிகள் தில்லைக்கெழுந்தருளி, கொடிக்கவி கட்டளையிட்டுக் கொடியேறச் செய்தனர். இவரைத் தாயுமானவர்,

> "சிற்றம்பல மன்னும் சின்மயராம் தில்லைநகர்
> கொற்றங்குடி முதலைக் கூடுநா ளெந்நாளோ"

என்று துதித்தார்.

531. மறைஞானசம்பந்தர் வரலாறென்னை?

அவர் திருக்களாஞ்சேரியில் நிஷ்டானுபூதியிலே நின்று விட்டனர்.

532. சைவசமயநெறி, சிவதருமோத்திரம் இவற்றினைச் செய்தருளிய மறைஞானசம்பந்தர் யாவர்?

பிற்காலத்து வந்த சைவப்பெரியாரி லொருவர்.

533. உமாபதிசிவாசாரியரிருந்த காலமெது?

அவர்செய்தருளிய சங்கற்ப நிராகரணம் சகாப்தம்-1235 என்பதனைக் கொண்டறிக.

534. பிராமணர் முதலிய மூன்று வருணத்தாருள் ஞானசாரியரில்லாது ஏனையருள் ஞானசாரியருண்டானால் என் செய்வதாம்?

அவ்வாசாரியனிடத்தே பிராமணர் முதலாயினோரும் ஞானோபதேசம் பெறலாம். ஏனெனில் ஞானமென்பது ஆன்மார்த்தம், ஜாதியென்பது தேகார்த்தம், ஞானோபதேசம் ஆன்மார்த்தமாகையால்.

535. இதற்கேதேனும் பிரமாணமுண்டா ?

துர்வாசர் முதலிய இருடிகள் விதுரனிடத்திலே ஞானோபதேசம் பெற்றார்கள் என்று பாரத பாகவதங்களிற் கூறப்படுகையாலும், மெய்கண்டசிவாசாரியர்பால் அருணந்தி சிவாசாரியர் ஞானோபதேசம் பெறக்காண்கையாலுமறிக.

12. முத்தியியல்

536. இனி ஆசாரியர் நம்மைப் பக்குவப்படுத்தும் வழி எப்படி ?

அவர் பஞ்சேந்திரியமாகிற வேடர்களின் வயப்பட்டு நமக்கொரு தலைவன் உளனென்னும் உணர்விழந்து மாயா மயக்கமுற்று வருந்தும் நம்மை அவ்வேடர் கூட்டுறவினின் றும் பிரித்துத் தீக்ஷையினாலே, மலங்களின் வலியைக் கெடுத் துத் தன்னைப்போல் எண்குணமுடையராக்கித் தனது குஞ்சிதபாத பத்மங்களை யடையச்செய்வர்.

537. மலங்களின் வலிகெடச் செய்வதெனல் யாது ?

தேகாதி பிரபஞ்சங்களை மெய்யென்றெண்ணாது அவற்றினுக்கு முன்னிலையாயமைந்த பிராரத்த கன்மங்களைப் புசிப்பித்துத் தொலைவித்துத் தீக்ஷைக்குப் பின்னேறின ஆகாமியத்தையும் முன்னுள்ள கன்மசேடமாகிய சஞ்சிதத்தை யும் ஞானாக்கினியாலே தகித்து நான் என்ற முதலுங் கெடச் செய்தலாம். அப்போது ஆணவமலத்தின் வலியுங்குன்றும் ; அதனால் மலங்களின் சேட்டைகளொன்றும் நம்மை யணுகா வெனலே யமைவுடைத்தாம்.

538. நான் என்ற முதல் கெடுதல் என்றால் என்னை ?

இயக்க இயங்குஞ் சீவன் தன்னியல்பறிந்து தன்னை இயக்குந் திருவருட்செயலே யாவுமென்று தெளிந்து தான் பரதந்திரனென் றுணர்ந்திருத்தல்.

539. யாவுந் திருவருட் செயலென்று அறிதல் எவ்வாறும்?

நமது இந்திரியச்செயல் யாவும் நஞ்செயலென்று எவ்வாறு கொண்டாமோ அவ்வாறே நஞ்செயல் யாவும் இறைவனது கிரியாசத்தியின் வழியே நடைபெறுவதாயறிவதாம்.

540. அவ்வாறு பாசக்ஷயம் வரப்பெற்ற முத்தான்மாக்கள் திருவருளே தாரகமாய் நின்று காண்பதென்னை?

ஒன்றையும் சுட்டி விசாரியாமல் கேவல சகல சுத்தாவத்தைகள் மூன்றிலும் அது இது என்று பாராமல் சிவமொன்றினையேகண்டு நிற்பர். அன்றி ஞானமாகிய அருட்பெருஞ்சோதி யொன்றினையேயன்றி வேறொன்றினையுங் காணார்.

541. இந்த ஜீவன் முத்தர்களுக்கு ஆகாமியமேறாத காரணமென்னை?

விரகிற்றீயொக்க, இவர்கள், செயல் யாவும் சிவனேவலெனக்கருதி அவ்விறைபணிநிற்றலால், இவர்கள் செய்வதாக ஏனையோருக்குக் காணும் புண்ணிய பாவம் இவர்களுக்குப் புண்ணிய பாவங்களைச்செய்யும் ஆன்மாக்களைப் போய்ச் சேரும்.

542. சிவன் இவர்களிடத்து எவ்வாறு ஒன்றுபட்டு நிற்பன்?

இவ்வுலகில் சீவன்முத்தர் செயல் யாவும் தான் செய்ததாகக் கருதி இவர்களுக்குச் செய்யப்பட்ட செயல்களனைத்தையும் தனக்குச் செய்ததாகவே கொண்டு அவர்களுடன் கூடித் தயிரில் நெய்போல விளங்கா நிற்பன்.

543. இந்நிலைமை எவ்வாறுண்டாயது?

யான் எனதென்னும் அகங்கார மமகாரங்களற்றபோதுண்டாகத் தக்கது. அன்றி நான் செய்தேனெனும் ஆன்மாவுடன் அரன் அநாதிகாலந்தொட்டு அத்வைதப்பட்டிருப்பி

னும் அவர்களுக்குப் பிரகாசியான். அவ்வாறு பிரகாசியாத போது கன்மம் வேறொரு சரீரத்தை யெடுக்கச் செய்து போகம் புசிக்க விருப்பத்தையும் உண்டாக்குமென அறிக.

544. இன்னோர் தன்மையை விளக்குக.

"மனத்தகத் தழுக்கறுத்த மௌனயோக ஞானிகள்
முலைத்தடத் திருப்பினும் பிறப்பறுத் திருப்பரே"

எனவும்,

"யான் என்னு மழுக்கறுதார் வனத்தகத் திருப்பினும்
மனத்தகத் தழுக்கறார்"

எனவும் உணர்க. அஃது எதுபோல எனில் அக்கினித் தம்பனஞ் செய்வானை அனல்சுடாதவாறும் மந்திரசித்த புருஷர்களை விடம் வாதனை பண்ணுதவாறும் ஆம்.

545. அற்றேல் பிராரத்த கன்ம மாத்திரம் எவ்வாறு பொருந்தும்?

பெருங்காயமிருந்த பாண்டமானது அக்காயவாசனை வீசப்பெறுவதுபோலும் குயவன் திகிரி கடஞ்செய்தபின்னும் தானேநின்று மெல்லமெல்லச் சுற்றிக்கொள்வதுபோலுமறிக.

546. இவ்வான்மாக்கள் புசிக்கும் பிராரத்தத்துக்குப் பின்னர் ஏனோ ஒரு தேகமுமுண்டாகாது?

விருப்பு வெறுப்பற்றபோது ஆகாமிய மேறுதாகையால் மேலொரு தேகமுமுண்டாக இடமில்லை. அஃது அக்கினியைச் சேர்ந்த வித்துப் பின் முளையாதவாறு போலாம்.

547. இவர்கள் பிராரத்தமொழியவே யாது பெறுவர்?

ஸ்ரீ குஞ்சிதபாதாம்போருக நிழலின்கண் சென்று என்றும் மாறாத பேரானந்தமுண்டு களிக்கும் பேறுபெறுவர்.

548. ஸ்ரீ குஞ்சிதபாத மடைதலாவது யாது?

அதுவே சித்தாந்த முத்தியாம்.

549. முத்தியென்றா லென்னை ?

முத்தியென்றால் நீக்கம் எனப் பொருள்படும். இதனையே மோக்ஷமென்றும், வீடு என்றும் கூறுவர்.

550. முத்தியினது இலக்கணம் யாது ?

துக்க நிவர்த்தியாம். முத்தியென்பதற்கு நீக்கம் என்று பொருள் கூறினுமாகையால், ஈண்டு அந்த நீக்கத்தைத் துக்க நிவர்த்தியென்றாம். பாசம் துக்க ரூபமாகையால், பாச நிவர்த்தி அல்லது துக்கநிவர்த்தி என்பது ஒன்றேயாம். பாச நிவர்த்தியிற் கிடைப்பது சுகப்பேறாம். பாசத்தி லறிவு மழுங்கியிருந்தபோது தோன்றாதிருந்த சிவம் சுகவடிவ மாகையால், அச்சுகோதயத்தைச் சிவப்பேறு அல்லது சுகப் பேறு என்றிடுவர் மேலோர். இந்தச் சுகந்தானே ஆனந்த மெனப்படும். சிவனோடு அத்துவிதப்படுதலா லுண்டாகு மிவ்வாநந்தத்தைச் சிவானந்தமென்பர் பெரியோர். ஆனந்தத் தைத் தருவது சிவனும், அவ்வாநந்தத்தைப் பெறுவது சீவனு மாம். ஆநந்தாநுபவ காலத்தில் அநுபவத்தைக் கொடுக்குஞ் சிவத்தையும், அதனை நுகருந்தன்னையும் ஆன்மா அறிந்து ஞானாநந்த மயமாய் விளங்கும். இவ்வாநந்தம் இடையில் நீங்கப்பெறாதது. அதனால் சதாநந்தமென்றும் இதனை அறிஞர் கூறுவர். சதாநந்த வடிவமாகிய இம்முத்தியை "இரும்புண்டநீரிற் றிரும்பாதவீடு" என ஆன்றோர் துதித்த னர். இதுவே சித்தாந்த முத்தியாம்.

551. இது சித்தாந்த முத்தியாயின் இதற்கு வேறான பூர்வபட்ச முத்திகளுளவோ ? அப்படியுளவாயின், அவற்றை விரித்துணர்த்தல் வேண்டும்.

சமயவாதிகள் தாந்தாம் கூறுவதையே முத்தியென்பர். அவைகளை முத்தியென்று யாம் கொள்ளேம். பூர்வபட்ச முடிவுகள் முத்தியென்னும் பெயர்பெறா. அவர்கள் முத்தி

யென்று கூறுகையால், அவர்களை யநுவதித்து அவர் முடிவு களைப் பூர்வபட்ச முத்தியென்று கூறுவது குற்றமாகாது.

552. ஆயின், அந்தப் பொய் முடிவுகளிவையென்றும், அவை குற்றப்படுமாறு இவ்வாறென்றும் எடுத்துக்காட்டித் தெளிவித்தல் வேண்டும்.

(1) உலகாயதன் உரைக்குமாறு மாதர்களுடன்கூடி அவர்கள் முலைத்தடத்துப் படிந்து அன்னோர் கடைக்கட் பார்வைக்கு இலக்காயிருத்தலே முத்தியெனில், மகளிரிடத் துண்டாகிய இன்பம் நிலையாமைபற்றிச் சிற்றின்பமாதலால் இது பேரின்பமாகிய முத்தியன்றாம்.

(2) பூர்வ மீமாஞ்சகன் புகலுமாறு சொர்க்கமே முத்தி யாகில் புண்ணியத்துக்குத் தக்கவாறு சொர்க்கம் அநுபவித்து மீட்டும் பூவுலகின்கண் வந்து புண்ணிய பாவங்களைப் பொருந் தல் ஆவசியகமாகையினாலே இதுவும் பேரின்பமன்றாம்.

(3) புத்தர்கள் கூறுமாறு உருவம் வேதனை குறிப்பு பாவனை விஞ்ஞானம் என்னுங் கந்தமைந்துங் கெடுகை முத்தியெனில் இன்பமும் அறிவுமில்லாததுபற்றியும் அவர் நூலின்படி ஆன்மா இல்லாததுபற்றியும் (கந்தங்களறக் கெட்டுப்போகுமென்கையால்) பெறுவானில்லாதது பற்றியும் இதுவும் உண்மை முத்தியன்றாம்.

(4) அருகனறையுமாறு அனந்த ஞானம் அனந்த தரிச னம் அனந்த வீரியம் அனந்த சுகம் நாமமின்மை கோத்திர மின்மை ஆயுளின்மை சகல சம்பப்பாவம் என்னும் அட்ட குணமுத்தியென்றால் இரண்டு பொருள் கலவாதேல் காலத் திரயத்து மின்பம் ஜனித்தலில்லை யாதலாலும் பூர்வகன்மம் நிச்சயித்துப் புசிக்கைக்கு இவ்விடத்தில் ஆன்மா தனக்கென ஓர் அறிவிலனானபடியாலும் இதுவும் முத்தியன்றாம்.

(5) தார்க்கிகன் தருக்குமாறு ஞானமுதலிய சேர்க்கைக் குணங்களொழிய அஞ்ஞானமே குணமாய்ப் பாஷாணம்

போல்கை முத்தியெனில், இன்பமும் அறிவும் இல்லாதாகவே இதுவும் முத்தியன்றாம்.

(6) சாங்கியன் சாற்றுமாறு ஜடத்தினின்றும் சித்துப் பிரிந்து நிற்பதே முத்தியெனில், சிற்றறிவும் சிறு தொழிலு முடைய ஆன்மா அவற்றில் பூரணமில்லாததாலும் ஜடத்தி னின்றுஞ் சித்தைப் பிரிப்பதற்கு வேறொரு கர்த்தாவும் வேண்டுகையாலும் அநாதியே சேர்ந்துநிற்பது பிரிவதியலாத தாலும் இதுவும் முத்தியன்றாம்.

(7) நவீன மதஸ்தர் சிலர் நவிலுமாறு பிரமம் வேறாய் ஆன்மா வேறாய்நின்று அப்பிரமத்தின் திவ்ய மங்கள விக்கிரக சொரூபத்தைச் சேவைசெய்து கொண்டிருப்பதே முத்தி யெனில் இரண்டுபொருள் கலவாத காலத்து இன்பம் இலாமை யும், யாதொன்றிற்கு ரூபமுளதோ அது ஆதியெனப்பட்டு அழியுமாதலால் வேறாய்நின்று அனுபவிக்கும் இன்பம் நிலை யாமையும், ஆகிய குறைவுக ளுளவாதலால் இதுவு முத்தி யன்றாம்.

(8) சமவாதி இசைக்குமாறு பிரமமும் ஆன்மாவும் ஒரு பொருளாகவே நிற்றல் முத்தியெனின், பெறுவானும் பேறு மில்லாதாகவே இதுவுமுத்தியன்றாம்.

(9) மாயா வாதிகளிற் சிலர் மயங்குமாறு கடலில் திரை தோன்றி அதிற்றானே ஒடுங்குமாறு பிரமத்தினிடத்தே ஜகத்துத் தோன்றி அதிற்றானே ஒடுங்குவதை விவேகித்து அறிவதே முத்தியெனின், திரையுங்கடலு மொருபொருளாத லால் முத்தியென்பது வெறும் வார்த்தையாயினதே யொழிய, பெத்த தசைக்கும் முத்த தசைக்கும் வித்தியாசமேயில்லை யாதலாலும், திரை தன்னைக் கடலின் நீரென்று நினைத்தாலும் நினையாவிட்டாலும் அந்நீரேயாதல்போல, பிரமத்தினின்றும் வேறாகாத சீவன் தான் பிரமமென்று அறிந்தாலும் அறியா விட்டாலும் யாவும் பிரமமேயாதல் அம்மத நூலின்படி சித்

தமே யாதலாலும் அந்நூலின்படி அறிகின்றவன் பிரமத்தி னின்றும் வேறாய் ஒருவனுமில்லாததுபற்றிப் பெறுவானும் (பெறுவானிலாமையால்) தருவானும் (இவ்விரண்டுமில்லாமை யால்) பேறுமில்லாத முடிவு எங்ஙனே முத்தியாகும்.

அன்று ; ஆகாயத்தை, மேகம் மறைக்குங்கால் காற்று வந்து மேகத்தை நீக்குமாறு இந்த ஜீவ ஆன்மாவிடத்தில் ஒரு விவேகஞானந்தோன்றி அந்த மாயாவவத்தையை நீக்கு வதே முத்தியெனின், அவ்விவேகஞானம் முன்புள்ளதோ இடையில் வந்ததோ வெனப் பரியாலோசிக்கில், இடையில் வருவது பொருந்தாது இல்லது வாராதாகையால். ஆதலால் விவேகஞான முன்பேயுள்ளதாகவேண்டும். உள்ளதாகில் இவனுக்கு மயக்கம் வரவழக்கில்லை மயக்கமில்லாததே விவேக மாகையால். அன்றி ஆகாயம் மேகம் காற்று ஆகிய மூன்று பதார்த்தங்களுக்குந் திருட்டாந்தங்கள் அவர் நூலிலே பெறா ததுபற்றி எடுத்த உபமானமும் அன்னோருக்கு இயையாதது. ஆகாயத்தைப்போன்ற ஆன்மாக்களை, மேகத்தைப்போலும் பாசம்வந்து மறைக்கக், காற்றைப்போன்ற திருவருள்வந்து அப்பாசத்தை யோட்டி இறைவனடி சேர்க்கு மெழினலம் சைவசித்தாந்த முடிவுக்கே உபகாரமாயினதறிக.

(10) பேதவாதி பேசுமாறு ஆணவமலங்கெடுவதே முத்தி யெனின், ஆணவமனுதியாகி அழியாதாகலின், அதுவும் பொருந்ாது.

(11) வேறொருசாரார் விளம்புமாறு இந்தச்சரீரமழியாது நித்தியமாயிருத்தலே முத்தியெனின், இச்சரீரமழியாது நித்தியமாயிருத்தல் அசம்பாவிதம். ஆதிதானுகில் அதற்கு அந்தமுண்டாமென்பது தருக்க நூற்றுணிபாதலால்.

(12) பாற்கரியன் பகருமாறு பரப்பிரமந் தானே ஜகமா யும் ஜீவனுயும் நின்று ஜீவன் கன்மத்தை யனுட்டித்து ஞான முண்டானவாறே பிரமத்தோடுங்கூடி ஆன்மா அழிந்து

போவதே முத்தியெனின், சித்தினின்றும் ஜடந் தோன்றாத வாறு ஞானமயமாகிய பிரமத்தினின்றும் அஞ்ஞானமயமாகிய பிரபஞ்சந் தோன்றாது. அன்றி ஆன்மா கெட்டுப்போமென்கையால் பெறுவானிலாது முத்தியாமாறு யாங்ஙனமென மறுத்திடுக.

(13) மற்றொருசாரார் மதிக்குமாறு பசுகரணம் கெட்டுச் சிவகரணம் பெறுவதே முத்தியெனின், பசுகரணம் மாயா கருவிகளாகிய ஜடமானபடியினாலே அவை காலத்திரயத்தும் சிவகரணமாகா தாதலால் இதுவும் முத்தியன்றாம்.

553. இப்படி யாவுங் கழிந்தால் தேறத்தக்க சித்தாந்த முத்தியை ஈண்டுக் கொஞ்சம் உணர்த்தல் வேண்டும்.

மேலே யாம் விஸ்தாரமாய்க் கூறியது போதும். ஆயினும் கொஞ்ச முரைக்கின்றோம். சிவதீக்ஷையினால் மும்மலங்களின் வலியை நீக்கிச் சிருட்டிகாலத்து மீட்டுங் கீழே திரும்பாமல் அருளோடுங்கூடிச் சிவனைப்போல் சர்வஞ்ஞாதி எண் குணங்களுங்கூடி "எண்குணத்துளோமே" என்றபடி பரமானந்தக் கடலிற் படிவதேயாம்.

554. இதனை உபமானங்களால் விளக்குக.

சகலலோகைக நாயகனாகிய சிவபெருமான் அக்கினியானது தன்னைச்சேர்ந்த அயப்பிண்டத்தை எப்படித் தன் சொரூபமாக்கினதோ அவ்வாறே இந்த ஆன்மாக்களின் ஆணவாதி அசுத்தங்களைப் போக்கி அறிவை விளக்கித் தன் சொரூபமாக்கித் தன்னைப்போல சர்வஞ்ஞதாதி குணங்களையும் இச்சா ஞானக் கிரியைகளையும் இவ்வான்மாவினிடத்தில் பதித்துப் பண்ணையும் அதனின் வேறாயெண்ணப்படு மிசையும் போலும்" "செங்கதிரின் முன்மதியம் தேசடங்கி நின்றிடல் போலும்" "அப்பினிடை உப்பாயணைவது போலும்", "நீரார் நிழல்போலும்", "பட்டப்பகல் விளக்குப்போலும்", "உச்சிக்கதிர் படிகம் போலும்", "ஒன்றிரண்டு முள்ளது

வாய் ஒன்றிரண்டும் இல்லதுவாய்'', "உடல் உயிர் போலும்'', "கண்ணிரவி போலும்'' "பாசமகலாமல் பதியிற் கலவாமல்'' என்றபடிக் "காண்பானும் காட்டுவதும் காட்சியும் போன விடத்தில்'' "ஆடலையே காட்டி எமது ஆடலையொழித்துத் தாடலைமேற் சூடி''ப், "பாலும் நீருங் கலத்தல்போற் கலந்து'' ஆணவாத்து விதம்போலச் (சிவம்) உயிரோடு அத்துவிதமாய் நிற்கும் பெற்றியுணர்க.

555. பண்ணிசை யென்பதை விளக்குக.

பாடும்போது இன்னபண்ணென்றும் இன்ன இசையென்றும் தெரிந்தாலும் இரண்டையும் வேறுபிரித்துப் பார்ப்பது ஏலாததுபோலச் சிவனிடத்து ஆன்மா கூடினசம்பந்தம் இரண்டும் பிரிக்க முடியாது அத்துவிதப்பட்டிருத்தல் காண்க. இங்கே பண்ணிசை பாடுவானுக முதல் மூன்றுள்ளவாறு பதி பசு பாசம் மூன்று முதலும் எவ்விடத்தும் எப்போதும் உளவென அறிக.

556. செங்கதிர்முன் மதியம் என்றதனை விளக்குக.

. நிலவின் செயலான பிரகாசம் ஆதித்தனுடைய பிரகாசத்தி லடங்கி நின்றவாறு ஆன்மா செயலற்று ஆண்டவனடிகளிலானந்தத் தழுந்துதல் காண்க.

557. அப்பினிடை உப்பு என்பதனை விளக்குக.

ஒரு படி அப்பும் ஒரு படி உப்பும் கூட்டினகாலத்து இரண்டு படி யாகாது ஒருபடியே யாயினவாறு, ஆன்மாவும் அரனுங்கூடிய காலத்து இரண்டற்று நிற்றலுக்கு ஒப்பாம். அன்றி உப்பு தன் சொரூபமாறி நீரின் சொரூப மடைந்தவாறு ஆன்மா சிவமாயினவாறு காண்க. அப்பு தன்னுள் உப்பை யடக்கிக் கொண்டிருத்தல்போல சிவம் ஆன்மாவை முத்தியி லடக்கிநிற்பது அறிக. அன்றி இவ்வப்பு கலப்பினுல் ஒன்ருகியும் பொருண்மையால் இரண்டாகியும் நின்றவாறு சிவமும் சீவனும்கூடி ஒன்ருகியும் இரண்டாகியும் நின்றவா

றும், அப்புதாளே உப்புதாளே என வினவினர்க்கு ஒன்று என்று சொல்லுவது இயலாமை பற்றி ஒன்ருகாமலும், இரண்டோ என்று ஸ்துலமாய்க் கேட்டாருக்கு அப்புமயம் ஒன்ருயிருத்தல் பற்றி இரண்டாகாமலும் நின்றவாறும் அறிக.

558. நீரார் நிழல் யாது?

நீருக்கு நிழலுண்டென்பது தருக்கநூற்றுணிபு. நிழலின்றேல் வெளியில்லையாம். வெளியின்றேல் நீரிலுயிர்கள் வாழா ஆதலால் நீரினின்றும் அந்நிழல் வேருய் நில்லாது நீரோடு விரவிப் புலப்படாதவாறு ஆன்மா முத்தியில் சிவத்துளொடுங்குவதாம்.

559. பட்டப்பகல் விளக்கு யாது?

பகலில் விளக்கின் பிரகாசம் மழுங்கினவாறு ஆன்ம போதம் சிவனைக் கண்ட அளவில் அதனுளடங்கும் என்பதாம்.

560. உச்சிக்கதிர்ப்படிகம் எவ்வாறு?

படிகமென்பது பளிங்கு. அது சம்பந்தப்பட்ட பொருளின் நிறத்தைக்காட்டுவதுபற்றிச் சார்ந்ததன் வண்ணமாகிய ஆன்மாவுக்கொப்ப, சூரிய னுச்சிவேளையிற் படிகத்திற் பட்டக்கால் அதன் தண்ணெனுந் தன்மை நீங்கி அச்சூரியனுடைய கிரணக்கினியைக் கக்கிச் சமீபத்திருந்த பஞ்சைத் தீய்த்தவாறு ஆன்மா உச்சிபோன்ற இருவினையொப்பாம் பரிபக்குவகால நடுநிலைமைவந்து சிவசம்பந்தமாகுங்கால் தற்போதம் நீங்கி, யாவுந் திருவருட்செயல்வழி நிற்றலால் கிரணமாகிய அருள் வயப்பட்டு, சிவமாகிய ஜோதி தன்பாலதிட்டிக்கப்பட்டு, தன்னுடன் கலந்திருந்த ஆணவ கன்ம மாயா திரிமலங்களையும் தீய்த்துச் சாம்பராக்கி யெவ்வாறு உலர்த்திவைத்த வஸ்திரமானது, தீப்பட்டுச் சாம்பலாகிய வஸ்திர ரூபம் மாருதிருப்பினும் தரித்தற் கேலாதோ அவ்வாறே

வலிநீங்கிய திரிமலங்கள் ஆன்மாவைத் தொடராதொழியும். அன்றிப் பஞ்சைத் தீய்த்தது படிகத்து அத்துவிதப்பட்ட பானுவேயென்று கூறுமாறு திரிமலங்களையுங் கொளுத்தியது முத்தான்மாவினிடம் அத்துவிதப்பட்டு நின்ற அருளென்பதனை விளக்கி முத்திக் கலப்பின் தன்மை கூறியது அறிக.

561. ஒன்றிரண்டு முள்ளதுவாய் ஒன்றிரண்டு மில்லதுவாய் என்பதனை விளக்குக.

ஜீவஆத்மாவும் பரமாத்மாவும் கூடியவழி பொருண்மையால் பேதமாதலால் இரண்டுள்ளதுவாய் எனவும் கலப்பினுல் அபேதமாதலால் ஒன்றுள்ளதுவாய் எனவும் கூறினுர். அன்றி, பாடுவாளுெருவனைக் கேட்டிருக்குங்கால் ஓசையொன்றுதல் போலவும் பால்சேர்ந்த நீர் பாலாதல்போலவும் தீசேர்ந்த இரும்பு தீயாதல் போலவும் சிவமொன்றே தோன்றுமாதலால் ஒன்றுள்ளதுவாய் எனவும், ஓசையினின்றும் வேறு பிரிக்கலாகாதென இராகத்தை நோக்குழிப் பண்ணிசையென இரண்டு தோன்றுவதால் ஆன்மாவும் அரனும் என இரண்டுள்ளதுவாய் எனவுங் கூறினதமையும். பண்தானே இசைதானே நாம் கேட்பதென வினவினேருக்கு பண்மட்டுமல்ல இசைமட்டுமல்லவெனக் கூறினவாறும் பஞ்சைக் கொளுத்தியது படிகமோ சூரியகிரணமோ என வினவினேருக்கு கேவலம் படிகமும் கேவலம் கிரணமும் தனித்தனி கொளுத்தாதவாறும் ஒன்றுபட்டிருப்பது சிவமோ சீவனே என வினவினேருக்கு சிவனுவது சீவனுவது தனித்து நில்லாததுபற்றி ஒன்றில்லதுவாய் எனவும் இரண்டு பொருள் ஒன்றுய்க் கலவாத பக்ஷத்தில் இன்பம் ஜனியாததுபற்றியும் இரண்டுந் தனித்து நில்லாதது பற்றியும் இரண்டில்லதுவாய் எனவும் கூறினதறிக.

562. உடல் உயிர் எவ்வாறு?

உடலும் உயிரு மொன்றுபட்டவாறு, தேகத்தி லொன்றுபட்ட உயிர் அத்தேகத்தில் எவ்விடத்தினும் செய்த இதாகிதங்களைத் தனக்குச் செய்ததாகவே அக்ஷணமே அறியும்படியாக அத்துவிதப்பட்டிருத்தல்போல ஈசனும் ஆன்மாவுங் கூடினவாறு காண்க. அன்றி உடல் எழுத்துடன் உயிர் சேர்ந்தகாலத்து $\frac{1}{2}+1=1\frac{1}{2}$ மாத்திரையாகாது ஒரு மாத்திரையாயே நின்றிடல்போல், சிவனும் சீவனுமொன்றே யாய் நிற்பது காண்க. உயிரைப்போலச் சிவத்தினது உயர்வும் உடலைப்போல ஆன்மாவினுடைய தாழ்வும் அறிக.

563. கண்ணிரவியை விளக்குக.

இரவியின் ஒளி, கண்ணிலா னொருவனுக்குக் காட்சி கொடுத்தலிலாமையினல் கண்ணினுக்குக் கிஞ்சித்தொளி இருக்கின்றது. இரவியின் ஒளியின்றேல் கண்ணின் ஒளி விளங்காமையால் கதிரொளியும் சேர்ந்தே காட்சி பெறுமாறு போலும் இரவியினொளியைக் கண்காணுங்கால் தன்னையும் அவ்விரவியின் ஒளி வண்ணமாய்க் கண்டவாறுபோலும் தம்முள் தனித்து இயக்கமிலாத உயிர்களும் சிவத்தோடு இயைந்து நின்று தம்மையும் பிறவுயிர்களையும் உணர்தலறிந் திடுக. அன்றியும் கண்ணொளியுங் கதிரொளியுங் கூடி அத்துவிதப்பட்ட விதமுங் காண்க.

564. பாசமகலாமற் பதியிற் கலவாமல் என்பதை விளக்குக.

தக்தபட நியாயமெனவுள்ள பாச மறவே சூனியமாகா ததுபற்றிப் பாசமகலாமலெனவும் "உயிர்தானுஞ் சிவானுபவ மொன்றினுக்கே யுரித்து" என்றபடிப் பதியின் செயலாகிய பஞ்சகிருத்தியஞ்செய்ய இயலாததுபற்றிப் பதியிற் கலவாம லெனவுங் கூறினது காண்க.

565. காண்பானுங் காட்டுவதும் காட்சியும்போய் என்றது என்னை?

காண்போனுகிய பசுவும் காட்டுவதாகிய பரையும் காட்சியாகிய பதியுமான ஞாதுருஞானஞேயம் ஆகிய திரிபுடி தனித்தனி நில்லாது ஒன்றேயாகி பதிப்பிரகாசத்தினுள்ளே ஏனைய இரண்டு மொடுங்கி ஒன்ருய் நிற்றலாகிய நிலையைக் கூறியதென்க.

566. ஆடலையே காட்டி யெமது ஆடல் ஒழித்து ஆண்டான் பொற்ருடலை மேற்சூடி யென்றது என்னை?

அவன் பஞ்சகிருத்திய நிருத்தத்தைக் காட்டி ஆன்மா நான் என்பதொரு முதலுண்டென்பதை ஒழிந்ததுபற்றிச் செயலொன்றுமின்றி யிருக்கச்செய்து தன்னுடைய திருவடியிலேகூட்டிக் கொள்ளுவன் என்பதறிக. அன்றியும் தாள் தலைமேற் சூடி என்ற வசனத்தினுல் அத்துவிதமுத்தி யின்னதென்று உணரச்செய்தனர் தாயுமானவர். தாள் தலை என்னும் சொல்லிரண்டேயாயினும் புணர்ந்தவழி ஒன்ருதல்போல் முத்தியிலே நீ ஒன்றென்று கொள்வாயெனவும் தாளுந் தலையும் என்னும் சொற்களால் பரனதுயர்வும் பசுவினது தாழ்வும் சூசிப்பித்ததும் அறிக.

567. பாலொடு நீர்போலென்றது என்னை?

பாலும் நீரும் சம்பந்தப்பட்டவழி நீர் தோன்ருது நின்ற தன்மைபோல் உயிர் அரனுடன் கூடியவழி, சிவத்தினின்றும் தனித்து நில்லாதென உணர்க. அன்றியும் பால் என்னுஞ் சொல் நீர் என்னுஞ் சொல்லுடன் சேர்ந்த வழி,பானீர் என்று ஒரு சொல்லாய் நின்றவாறு சிவனும் சீவனும்கூடி நிற்ப துணர்க. சிவத்தின துயர்வைப் பாலாலும் உயிரினது தாழ்வை நீராலும் உவமித்தனர். பாலிற்சேர்ந்த நீரானது பாலினது வெண்மை நிறம் பெறுமாறுபோல முத்தியடைந்த ஆன்மாக்கள் சிவத்தினதநுபவம் பெறுவரென்க. பதியும்

பசுவும் சித்தாகிய ஓரினமாதலே பால் நீர் என்னும் அப்பினத் தாற் காட்டியதுணர்க. ஞாதுருஞேயமாகிய பரனிடத்தழுந்தி யொன்றுபட்டநிலே காட்டினவாறுங் காண்க. சாதாரண வாசகத்தினும் அவர்கள் பால் நீர்போல் கலந்திருக்கின்ருர்கள் என்பது சையோகத்தைக் காட்டினவாறு பதியும் பசுவும் கலந்த பான்மையைக் காண்க. பாலின் வெண்மை சிவத்துக்குவமையாம். நீர் எந்நிறத்துடன் சம்பந்தப்பட்டதோ அந்நிறம் அதுவாதல்போலப் பசுவானது பதியோடு சேர்ந்த காலேயிற் பதியாகவும் பாசத்தோடு சேர்ந்த காலேயிற் பாசமாகவும் நிற்கும் சார்ந்ததன் வண்ணமாந் தன்மை பசுவினுக்குரித்தெனவறிக. நீரினல் யாதொரு பிரயோசனமுமடையாத பால் தன்னியற்கைக் குணமாகிய வெண்மையை நீருக்குத் தந்தவாறு பசுவினல் கிஞ்சித்தேனும் பிரயோசனமடையாத பதி தன் அனுபவத்தைப் பசுவுக்குக் கொடுத்தல் காண்க. அன்றியும் பால் நீரென்பது மூலேத்தடத்துக் கரந்த பாலினுள்ளே அந்தர்க்கதமாயிருக்கும் நீரைப்போலச் சிவம் விசுவாந்தரியாமியாயிருக்குமென்பதையும் போதிக்கின்றது. பாலினுள் அந்தர்க்கதமாய் நிற்கும் நீர் நெய்யென வுணர்க. "பாலிற்படு நெய்யன்" என்றருளினர் பரமாசாரியர். பாலினுள் நெய் அத்துவிதப்பட்டதுபோலச் சிவன் பிரபஞ்சத்தினுள்ளே பிரகாசிப்பன் என்னும் அத்துவிதக் கலப்பையும் காண்க. இவ்வத்துவித முத்தியைக் கொடுப்போன் தானென்பது போதரவே பால் வண்ணமாகிய பிறையையும் நீர் வடிவமாகிய கங்கையையும் சிவபெருமான் சிரமேற்ருங்கினரென அறிக.

568. ஆணவத்தோடு அத்துவிதம் என்றது யாது?

ஆணவமென்பது அறிவை மறைக்கும் பேரிருள். இவ்விருளோடு அநாதியே பிரிபடாது ஆன்மாநிற்குநிலே அத்துவிதமாம். இது ஆணவாத்துவிதம்.

569. இனி ஆணவம் நீங்கிய அத்துவிதம் யாது?

அத்துவிதம் என்னுஞ் சொல் இரண்டு பொருள்களின் கலப்பைத் தெரிவிப்பதாம். ஆன்மாவுக்குப் பெத்ததசை, முத்திதசையென இரண்டனுபவங்கள் கேட்கப்படுகையால், பெத்தத்தில் ஆணவத்தோடு கலப்பும், முத்தியில் சிவத்தோடு கலப்புமாம். இவ்வியைபு நோக்கி "ஆணவத்தோடு அத்துவிதம்", "சிவத்தோடு அத்துவிதம்" என்றதேயன்றி வேறில்லை.

இவ்வாறன்றி அத்துவிதம் என்பதற்கு ஒன்று என்று சிலர் பொருளுரைப்பர். அது கூடாது. எங்ஙனமெனின், அத்துவிதம் என்னுஞ் சொல்லின் முதலினின்ற அகரம் இல்லை அல்ல மறுதலை என்னும் மூன்று பொருளைத் தரும். இவற்றுள் மறுதலைப்பொருணிற்க இல்லை என்னும் பொருளை மாயாவாதியரும், அல்லவென்னும் பொருளைச் சித்தாந்த சைவருங்கொண்டு விவகரிப்பர். அல்லவென்னும் பொருளே மேலே யாம் விளக்கிக்காட்டிய "இரண்டு பொருள்களின் கலப்பு" என்பத னுண்மையைத் தெரிவிக்கும். இல்லையென்னும் பொருளைத் துணிந்து "இரண்டில்லை ஒன்று" என்று சாதிப்போமாயின், அனேகம் என்னுஞ் சொல்லுக்கு "ஒன்றில்லை சூனியம்" என்று பொருள் கூறுவது ஆவசியகமாம். அங்ஙனமின்றி ஒன்றுக்கு மேலிட்டது என்று பொருளுண்டாமாறு "அநேகம் என்பதற்குப் பலவென்று யாவரும் பொருள் கூறலால்" இதையொட்டி அத்துவிதம் என்பதற்கு இரண்டுக்கு மேலிட்டது என்று பொருள் விரித்தலே அமைவுடைத்தாம். யாம் கூறிய அல்லவென்னும் பொருளை யநுசரித்த மேலோர் "ஒன்ருகாம லிரண்டாகாமல் ஒன்றுமிரண்டு மின்ருகாமல்" என்று சிவசீவர்கள் தன்மையை விளக்கினர். இவ்வாறு கோடலின்றிப் பூர்வபட்ச மதத்தைத் தழுவின் "ஏகமே வாத்விதீயம் ப்ரஹ்மா" என்பதன் பொரு

ளுஞ் சிதைந்துபோம். ஏகம் ஒன்றாகியும், அத்விதீயம் ஒன்றாகியும் என்று பொருள் விரிப்பது சங்கதமோ? ஏகம் ஒன்றாகியும், அத்விதீயம் உயிர்களோடு கலப்பாகியும் என்று பொருள் கோடல் சங்கதமாம்.

> "ஒன்றென மறைக ளெல்லா முணர்த்திட வுயிர்க ளொன்றி
> நின்றன னென்று பன்மை நிகழ்த்துவ தென்னை யென்னி
> னன்றவை பதிதா னென்றென் றறையுமக் கரங்க டோறுஞ்
> சென்றிடு மகரம் போல நின்றனன் சிவனுஞ் சேர்ந்தே"

என்று சைவத்திருவாளர் சாற்றியருளியதனானும் எமது பட்சம் வேரூன்றிப் பொலிவெய்தியதுணர்க.

570. மேலே கூறிய அத்துவித நிலைமை ஆன்மாவுக்கு முத்தியின் மாத்திரமா? பெத்தத்தினுமுண்டா?

இரண்டவசரங்களினு முண்டெ ன அறிக.

571. பெத்தத்திலே ஆணவத்தோடு கலப்பென்று கேட்கப்படுவதற்கு மாறாக ஈண்டுச் சிவத்தோடு கலப்பு என்றது யாங்ஙனம்?

பெத்தத்திலே ஆணவத்தோடு சிவமுங் கலந்திருக்கும். இருந்தாலும் ஆணவம் பிரகாசிப்பது போலச் சிவம் பிரகாசியாது. முத்தியிலே சிவத்தோடு ஆணவமுங் கலந்திருக்கும். இருந்தாலும் சிவம் பிரகாசிப்பதுபோல ஆணவம் பிரகாசியாது. பெத்தத்திலே ஆன்மாவுக்கு ஆணவானுபவமும், முத்தியிலே சிவானுபவமுமாம்.

572. "நீடுமொளியும் நிறையிருளுமோரிடத்திற் கூட லரிது" இங்ஙனமாகவும், ஆன்மாவினிடத்தில் சிவஜ்யோதியும் ஆணவ இருளும் ஏககாலத்தில் கூடியிருக்கும் விதம் எப்படி?

ஒரு பச்சை மரத்தில் பசுமையோடு அக்கினியும் கலந்திருக்கின்றது. அக்நியிருப்பதனால், பசுமையழிந்து மரம்

எரிந்து போகக்கண்டிலம். பருவம் வந்தபோது எரியவும் காண்கிறோம். ஆன்மாவுக்குப் பரிபாகம் வந்தபோது மலங் கெடுமாறறிக. மரத்தை அக்னி முன்னர்ப் பருவப்படுத்திப் பின்னரெரிக்கும்.உயிரைச் சிவம் முன்னர்ப் பரிபாகப்படுத்திப் பின்னர் மலத்தை மோசிக்கும்.

573. பெத்தாத்மாவுக்கும் முத்தாத்மாவுக்கும் பேதங் காண்ப தெப்படி?

பெத்தத்தில் ஆன்மாவினிடத்தில் சிவம் தோன்றாது விளங்கும். முத்தியில் சிவனிடத்தில் ஆன்மா தோன்றாது விளங்கும். இதனையே ஸ்ரீ தாயுமான சுவாமிகள்,

"எனக்குனீ யென்று மியற்கையாய்ப் பின்னும்
உனக்குநா னென்ற வுறுதிகொள்வ தெந்நாளோ"

என்று அருளிச் செய்தனர்.

574. இவ்வத்துவித இன்ப முத்தியை ஆன்மா அடையும் விதம் எப்படி?

"இருக்கினு நிற்கும் போது மிரவுகண் டுயிலும் போதும்
பொருக்கென நடக்கும் போதும் பொருந்தியூண் டுய்க்கும் போதும்
முருக்கிதழ்க் கனிவா யாரை முயங்கிநெஞ் சழியும் போதுந்
திருக்களா வுடைய நம்பா சிந்தையுன் பால தாமே"

என்னுஞ் சிவாநுபூதி கைகூடப் பெறுவார்க்கே இவ்வின்ப முத்தி யுண்டாமென்றறிக.

திருச்சிற்றம்பலம்

"நின்று மிருந்துங் கிடந்து நடந்துநினை
என்றுஞ் சிவன்றா ளிணை"

மெய்கண்டதேசிகன் திருவடி வாழ்க.

தருமபுர ஆதீன வெளியீடுகள்

		வெளியிடப்பட்ட வருஷம்
1.	குருஞானசம்பந்த சுவாமிகள் தாலாட்டு	1924
2.	நித்திய கன்மநெறி	1927
3.	திருமுல்லைவாயிற் புராணம்	1927
4.	திரிபதார்த்த ரூபாதி தசகாரிய அகவல்	1927
5.	சித்தாந்த நிச்சயம்	1928
6.	சம்பிரதாய தீபம்	1928
7.	வருணாஸ்ரம சந்திரிகை	1930
8.	சிகாரத்தினமாலை	1930
9.	திருப்பதிகமும் பஞ்சரத்தினமும்	1930
10.	தசமணிமாலை	1930
11.	ஞானசம்பந்த குருராய வட்டகமும், சந்திரகலாமாலையும்	1930
12.	திருவையாற்றுப் புராணம்	1930
13.	சிவானந்தபோதசாரம்	1931
14.	சோடசகலாப் பிரசாத சட்கம்	1931
15.	சைவசன்யாச பத்ததி	1932
16.	சிவபோகசாரம்	1932
	ஷை இரண்டாம் பதிப்பு	1936
17.	சிவப்பிரகாச கட்டளை	1932
	ஷை இரண்டாம் பதிப்பு	1939

	வெளியிடப்பட்ட வருஷம்
18. தோத்திரப் பாடற்றிரட்டு	1933
19. திருத்துருத்திப் புராணம்	1933
20. ஞானசரிதை	1934
21. முத்தி நிச்சயம்	1934
22. அறிவானந்த சமுத்திரம்	1935
23. பண்டார மும்மணிக்கோவை	1937
24. இந்துமத பாலபாடம்	1937
25. சிதம்பர செய்யுட்கோவை	1937
26. திருவையாற்றுத் தலமகிமைச் சுருக்கம்	1937
27. கிளிவிடு தூது	1938
28. திருமுலைப்பால் சிறப்பு	1939
ஷை இரண்டாம் பதிப்பு	1941
29. பதிபசுபாசத் தொகை	1940
30. சிவஞான தேசிகர் நான்மணிமாலை	1940
31. திருபுவனத் தலமகிமைச் சுருக்கம்	1940
32. கீர்த்தித் திருவகவல் - மாணிக்கவாசக சுவாமிகள்	1941
33. ஸ்ரீ குருஞானசம்பந்த சுவாமிகளின் வரலாறும் சில பாசுரங்களும்	1941
34. வைத்தீஸ்வரன் கோவில், தேவாரம் திருப்புகழ்	1941
35. திருத்தொண்டத்தொகையும், அசபாநடன பதிகமும்	1941
36. குங்கிலியக்கலய நாயனார் அன்பின் திறம்	1941
37. திருக்கடவூர் தேவாரம், திருப்புகழ்	1941
38. திருவையாற்றுத் தேவாரங்கள்	1941
39. புள்ளிருக்கு வேளூர்ப் புராணம்	1941
40. சித்தாந்த சைவ வினா விடை	1941